ISSN 1725-5082

Euroopa Liidu Teataja

L 53

Eestikeelne väljaanne

Õigusaktid

48. aastakäik

26. veebruar 2005

Sisukord

I *Aktid, mille avaldamine on kohustuslik*

Komisjoni määrus (EÜ) nr 322/2005, 25. veebruar 2005, millega kehtestatakse kindlad impordiväärtused, et määrata kindlaks teatava puu- ja köögivilja hind piiril 1

Komisjoni määrus (EÜ) nr 323/2005, 25. veebruar 2005, millega määratakse kindlaks suurim toetus koore, või ja kontsentreeritud või puhul määruses (EÜ) nr 2571/97 sätestatud alalise pakkumiskutse raames avatud 158. individuaalseks pakkumiskutseks 3

Komisjoni määrus (EÜ) nr 324/2005, 25. veebruar 2005, millega määratakse kindlaks või madalaimad müügihinnad määruses (EÜ) nr 2571/97 sätestatud alalise pakkumiskutse raames avatud 158. individuaalseks pakkumiskutseks 5

Komisjoni määrus (EÜ) nr 325/2005, 25. veebruar 2005, millega määratakse kindlaks kontsentreeritud või suurim toetus määruses (EMÜ) nr 429/90 sätestatud alalise pakkumiskutse raames avatud 330. individuaalseks pakkumiskutseks 7

Komisjoni määrus (EÜ) nr 326/2005, 25. veebruar 2005, määruses (EÜ) nr 2771/1999 sätestatud alalise pakkumiskutse raames avatud 14. eripakkumiskutse kohta 8

Komisjoni määrus (EÜ) nr 327/2005, 25. veebruar 2005, määruses (EÜ) nr 2799/1999 sätestatud alalise pakkumiskutse raames avatud 77. eripakkumiskutse kohta 9

Komisjoni määrus (EÜ) nr 328/2005, 25. veebruar 2005, 13. individuaalse pakkumise kutse kohta, mis on väljastatud määruses (EÜ) nr 214/2001 osutatud alalise pakkumiskutse alusel 10

Komisjoni määrus (EÜ) nr 329/2005, 25. veebruar 2005, millega määratakse kindlaks teatavad soovituslikud kogused ja individuaalülemmäärad litsentside väljaandmiseks banaanide impordiks ühendusse 2005. aasta teise kvartali A/B– ja C–tariifikvoodi raames 11

Komisjoni määrus (EÜ) nr 330/2005, 25. veebruar 2005, millega määratakse kindlaks teatavad soovituslikud kogused ja individuaalülemmäärad litsentside väljaandmiseks banaanide impordiks uutesse liikmesriikidesse 2005. aasta teises kvartalis lisakvoodi raames 13

(Jätkub pöördel)

Hind: 18 EUR

ET

Aktid, mille pealkiri on trükitud harilikus trükikirjas, käsitlevad põllumajandusküsimuste igapäevast korraldust ning nende kehtivusaeg on üldjuhul piiratud.

Kõigi ülejäänud aktide pealkirjad on trükitud poolpaksus kirjas ja nende ette on märgitud tärn.

Sisukord (jätkub)

★ **Komisjoni määrus (EÜ) nr 331/2005, 25. veebruar 2005, millega määratakse kindlaks nõukogu määruses (EÜ) nr 1255/1999 osutatud või ja koore eraladustusabi ning kehtestatakse erand määrusest (EÜ) nr 2771/1999** 15

★ **Komisjoni määrus (EÜ) nr 332/2005, 25. veebruar 2005, toetuse maksmise kohta Horvaatiasse eksporditavate CN-koodi 0406 alla kuuluvate toodete puhul, mis on hõlmatud enne 1. juunit 2003 väljaantud litsentsidega** 17

Komisjoni määrus (EÜ) nr 333/2005, 25. veebruar 2005, millega kehtestatakse teraviljatoetuse korrigeeriv summa 18

Komisjoni määrus (EÜ) nr 334/2005, 25. veebruar 2005, millega kehtestatakse toetused teravilja- ja riisisektori toodetele, mida tarnitakse ühenduse ja riiklike toiduabiprogrammide raames 20

Komisjoni määrus (EÜ) nr 335/2005, 25. veebruar 2005, mis käsitleb impordilitsentside andmist määrusega (EÜ) nr 218/2005 avatud autonoomse tariifikvoodi alusel imporditava küüslaugu jaoks .. 22

Komisjoni määrus (EÜ) nr 336/2005, 25. veebruar 2005, mis käsitleb impordilitsentside andmist teatavate konservitud seente jaoks, mida imporditakse määrusega (EÜ) nr 220/2005 avatud autonoomse tariifikvoodi alusel 23

Komisjoni määrus (EÜ) nr 337/2005, 25. veebruar 2005, millega peatatakse või kokkuost teatavates liikmesriikides 24

Komisjoni määrus (EÜ) nr 338/2005, 25. veebruar 2005, millega kehtestatakse suurim eksporditoetus kroovitud pikateralise B-riisi eksportimisel teatavatesse kolmandatesse riikidesse määrusega (EÜ) nr 2032/2004 avatud pakkumismenetluse alusel 25

Komisjoni määrus (EÜ) nr 339/2005, 25. veebruar 2005, mis käsitleb määruses (EÜ) nr 2033/2004 osutatud pakkumiskutse raames (seoses toetuse andmisega kooritud pikateralise B-riisi saatmiseks Réunionile) esitatud pakkumisi 26

Komisjoni määrus (EÜ) nr 340/2005, 25. veebruar 2005, mis käsitleb pakkumisi, mis on esitatud kroovitud ümarateralise, keskmiseteralise ja pikateralise A-riisi teatavatesse kolmandatesse riikidesse eksportimiseks määrusega (EÜ) nr 2031/2004 avatud pakkumismenetluse alusel 27

★ **Komisjoni määrus (EÜ) nr 341/2005, 25. veebruar 2005, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1432/94 ning määrust (EÜ) nr 1458/2003 sealiha impordi litsentsitaotluste maksimumkoguste osas** 28

II *Aktid, mille avaldamine ei ole kohustuslik*

Komisjon

2005/163/EÜ:

★ **Komisjoni otsus, 16. märts 2004, riigiabi kohta, mida Itaalia on andnud laevaühingutele Adriatica, Caremar, Siremar, Saremar ja Toremar (Tirrenia kontsern)** *(teatavaks tehtud numbri K(2004) 470 all)* (1) 29

ET

(1) EMPs kohaldatav tekst

(Jätkub tagakaane siseküljel)

Sisukord (jätkub)

2005/164/EÜ:

★ **Komisjoni otsus, 8. september 2004, riigiabi kohta, mida Belgia kavatseb anda Stora Enso Langerbrugge toetamiseks** *(teatavaks tehtud numbri K(2004) 3351 all)* [1] 66

Parandused

★ **Parandatakse Komisjoni määruse (EÜ) nr 1582/2004, 8. septembri 2004 (millega algatatakse uurimine nõukogu määrusega (EÜ) nr 1470/2001 kehtestatud Hiina Rahvavabariigist pärinevate kompaktluminofoorlampide (CFL) impordile kehtestatud dumpinguvastastest meetmetest võimaliku kõrvalehoidmise suhtes, mis toimub Vietnamist, Pakistanist või Filipiinidelt saadetud kompaktluminofoorlampide (CFL), deklareeritud Vietnami, Pakistani või Filipiinide tootena või mitte, importimise teel, ning kehtestatakse nimetatud impordi registreerimise kohustuslikkus) parandus (ELT L 289, 10.9.2004)** 78

★ **Parandatakse Komisjoni määruse (EÜ) nr 305/2005, 19. oktoober 2004, millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 312/2003 teatavate Tšiilist pärit toodete tariifikvootide osas, parandus (ELT L 52, 25.2.2005)** 78

ET

(1) EMPs kohaldatav tekst

I

(Aktid, mille avaldamine on kohustuslik)

KOMISJONI MÄÄRUS (EÜ) nr 322/2005,

25. veebruar 2005,

millega kehtestatakse kindlad impordiväärtused, et määrata kindlaks teatava puu- ja köögivilja hind piiril

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse komisjoni 21. detsembri 1994. aasta määrust (EÜ) nr 3223/94 puu- ja köögivilja impordikorra üksikasjalike eeskirjade kohta, [1] eriti selle artikli 4 lõiget 1,

ning arvestades järgmist:

(1) Määruses (EÜ) nr 3223/94 on sätestatud vastavalt mitmepoolsete kaubandusläbirääkimiste Uruguay vooru tulemustele kriteeriumid, mille alusel komisjon kehtestab kindlad impordiväärtused kolmandatest riikidest importimisel käesoleva määruse lisas sätestatud toodete ja ajavahemike puhul.

(2) Kooskõlas eespool nimetatud kriteeriumidega tuleb kehtestada kindlad impordiväärtused käesoleva määruse lisas sätestatud tasemetel,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määruse (EÜ) nr 3223/94 artiklis 4 osutatud kindlad impordiväärtused kehtestatakse vastavalt käesoleva määruse lisale.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub 26. veebruaril 2005.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 25. veebruar 2005

Komisjoni nimel
põllumajanduse ja maaelu arenduse peadirektor
J. M. SILVA RODRÍGUEZ

[1] EÜT L 337, 24.12.1994, lk 66. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1947/2002 (EÜT L 299, 1.11.2002, lk 17).

LISA

Komisjoni 25. veebruari 2005. aasta määrusele, millega kehtestatakse kindlad impordiväärtused, et määrata kindlaks teatava puu- ja köögivilja hind piiril

(EUR/100 kg)

CN-kood	Kolmanda riigi kood (1)	Kindel impordiväärtus
0702 00 00	052	121,9
	204	66,1
	212	151,1
	624	193,8
	999	133,2
0707 00 05	052	173,6
	068	152,0
	204	115,9
	220	230,6
	999	168,0
0709 10 00	220	36,6
	999	36,6
0709 90 70	052	190,8
	204	176,4
	999	183,6
0805 10 20	052	56,3
	204	46,4
	212	50,5
	220	39,2
	624	67,5
	999	52,0
0805 20 10	204	87,1
	624	84,0
	999	85,6
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	59,6
	204	97,6
	400	84,9
	464	56,0
	624	87,7
	662	49,9
	999	72,6
0805 50 10	052	56,5
	999	56,5
0808 10 80	400	107,9
	404	96,3
	508	80,2
	512	95,5
	524	56,8
	528	76,5
	720	51,1
	999	80,6
0808 20 50	388	79,3
	400	95,6
	512	58,7
	528	69,1
	999	75,7

(1) Riikide nomenklatuur on sätestatud komisjoni määruses (EÜ) nr 2081/2003 (ELT L 313, 28.11.2003, lk 11). Kood 999 tähistab "muud päritolu".

KOMISJONI MÄÄRUS (EÜ) nr 323/2005,

25. veebruar 2005,

millega määratakse kindlaks suurim toetus koore, või ja kontsentreeritud või puhul määruses (EÜ) nr 2571/97 sätestatud alalise pakkumiskutse raames avatud 158. individuaalseks pakkumiskutseks

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse nõukogu 17. mai 1999. aasta määrust (EÜ) nr 1255/1999 piima- ja piimatooteturu ühise korralduse kohta, [1] eriti selle artiklit 10,

ning arvestades järgmist:

(1) Komisjoni 15. detsembri 1997. aasta määruse (EÜ) nr 2571/97 või müügi kohta alandatud hindadega ning toetuse andmise kohta koore, või ja kontsentreeritud või kasutamise korral pagaritoodete, jäätise ja teiste toiduainete valmistamiseks, [2] alusel peavad sekkumisametid müüma pakkumiskutse raames teatavad nende valduses olevad võikogused ning andma toetust koore, või ja kontsentreeritud või eest. Kõnealuse määruse artiklis 18 on sätestatud, et iga individuaalse pakkumiskutse raames saadud pakkumisi silmas pidades kinnitatakse madalaim müügihind või puhul ning suurim toetus koore, või ja kontsentreeritud või puhul, kusjuures see hind või toetus võib erineda vastavalt või kavandatud kasutusele, rasvasisaldusele ja kasutusviisile, ning samuti võib teha otsuse esitatud pakkumised tagasi lükata. Vastavalt tuleb kindlaks määrata ka töötlemistagatis(t) e suurus,

(2) Käesolevas määruses sätestatud meetmed on kooskõlas piima- ja piimatooteturu korralduskomitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määruses (EÜ) nr 2571/97 sätestatud alalise pakkumiskutse raames avatud 158. individuaalse pakkumiskutse alusel taotletav suurim toetus ja töötlemistagatised on kehtestatud käesoleva määruse lisas.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub 26. veebruaril 2005.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 25. veebruar 2005

Komisjoni nimel
komisjoni liige
Mariann FISCHER BOEL

[1] EÜT L 160, 26.6.1999, lk 48. Määrust on viimati muudetud komisjoni määrusega (EÜ) nr 186/2004 (ELT L 29, 3.2.2004, lk 6).
[2] EÜT L 350, 20.12.1997, lk 3. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 2250/2004 (ELT L 381, 28.12.2004, lk 25).

LISA

Komisjoni 25. veebruari 2005. aasta määrusele, millega määratakse kindlaks suurim toetus koore, või ja kontsentreeritud või puhul määruses (EÜ) nr 2571/97 sätestatud alalise pakkumiskutse raames avatud 158. individuaalseks pakkumiskutseks

(EUR/100 kg)

Valem		A		B	
Kasutusviis		Märgistusainetega	Märgistusaineteta	Märgistusainetega	Märgistusaineteta
Suurim toetus	Või ≥ 82 %	56	52	55,5	52
	Või < 82 %	54,5	50,8	—	49,75
	Kontsentreeritud või	67,5	63,5	67	63,5
	Koor			26	22
Töötlemis-tagatis	Või	62	—	61	—
	Kontsentreeritud või	74	—	74	—
	Koor	—	—	29	—

KOMISJONI MÄÄRUS (EÜ) nr 324/2005,

25. veebruar 2005,

millega määratakse kindlaks või madalaimad müügihinnad määruses (EÜ) nr 2571/97 sätestatud alalise pakkumiskutse raames avatud 158. individuaalseks pakkumiskutseks

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse nõukogu 17. mai 1999. aasta määrust (EÜ) nr 1255/1999 piima- ja piimatooteturu ühise korralduse kohta, [1] eriti selle artiklit 10,

ning arvestades järgmist:

(1) Komisjoni 15. detsembri 1997. aasta määruse (EÜ) nr 2571/97 (või müügi kohta alandatud hindadega ning toetuse andmise kohta koore, või ja kontsentreeritud või kasutamise korral pagaritoodete, jäätise ja teiste toiduainete valmistamiseks, [2] peavad sekkumisametid müüma pakkumiskutse raames teatavad nende valduses olevad võikogused ning andma toetust koore, või ja kontsentreeritud või eest. Kõnealuse määruse artiklis 18 on sätestatud, et iga individuaalse pakkumiskutse raames saadud pakkumisi silmas pidades kinnitatakse madalaim müügihind või puhul ning suurim toetus koore, või ja kontsentreeritud või puhul, kusjuures see hind või toetus võib erineda vastavalt või kavandatud kasutusele, rasvasisaldusele ja kasutusviisile, ning samuti võib teha otsuse esitatud pakkumised tagasi lükata. Vastavalt tuleb kindlaks määrata ka töötlemistagatis(t) e suurus.

(2) Käesolevas määruses sätestatud meetmed on kooskõlas piima- ja piimatooteturu korralduskomitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määruses (EÜ) nr 2571/97 sätestatud alalise pakkumiskutse raames avatud 158. individuaalse pakkumiskutse alusel taotletavad madalaimad müügihinnad ja töötlemistagatised on kehtestatud käesoleva määruse lisas.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub 26. veebruaril 2005.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 25. veebruar 2005

Komisjoni nimel
komisjoni liige
Mariann FISCHER BOEL

---

[1] EÜT L 160, 26.6.1999, lk 48. Määrust on viimati muudetud komisjoni määrusega (EÜ) nr 186/2004 (ELT L 29, 3.2.2004, lk 6).

[2] EÜT L 350, 20.12.1997, lk 3. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 2250/2004 (ELT L 381, 28.12.2004, lk 25).

LISA

Komisjoni 25. veebruari 2005. aasta määrusele, millega määratakse kindlaks või madalaimad müügihinnad määruses (EÜ) nr 2571/97 sätestatud alalise pakkumiskutse raames avatud 158. individuaalseks pakkumiskutseks

(EUR/100 kg)

Valem			A		B	
Kasutusviis			Märgistusainetega	Märgistusaineteta	Märgistusainetega	Märgistusaineteta
Madalaim müügihind	Või ≥ 82 %	Muutmata	—	210	—	—
		Kontsentreeritud	—	—	—	—
Töötlemistagatis		Muutmata	—	73	—	—
		Kontsentreeritud	—	—	—	—

KOMISJONI MÄÄRUS (EÜ) nr 325/2005,

25. veebruar 2005,

millega määratakse kindlaks kontsentreeritud või suurim toetus määruses (EMÜ) nr 429/90 sätestatud alalise pakkumiskutse raames avatud 330. individuaalseks pakkumiskutseks

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse nõukogu 17. mai 1999. aasta määrust (EÜ) nr 1255/1999 piima- ja piimatooteturu ühise korralduse kohta, [1] eriti selle artiklit 10,

ning arvestades järgmist:

(1) Vastavalt komisjoni 20. veebruari 1990. aasta määrusele (EMÜ) nr 429/90 ühenduses otsetarbimiseks mõeldud kontsentreeritud võile pakkumiskutse teel toetuse andmise kohta, [2] avavad sekkumisametid alalise pakkumiskutse kontsentreeritud võile toetuse andmiseks. Kõnealuse määruse artiklis 6 on sätestatud, et iga individuaalse pakkumiskutse puhul saadud pakkumisi silmas pidades kehtestatakse suurim toetus kontsentreeritud võile, mille rasvasisaldus on vähemalt 96 %, või otsustatakse pakkumist mitte jätkata. Sellele vastavalt tuleb kehtestada lõppkasutustagatis.

(2) Saadud pakkumisi silmas pidades tuleks suurim toetus kehtestada allpool sätestatud tasemel ning sellele vastavalt tuleks määrata lõppkasutustagatis.

(3) Käesolevas määruses sätestatud meetmed on kooskõlas piima- ja piimatooteturu korralduskomitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määruses (EMÜ) nr 429/90 sätestatud alalise pakkumiskutse raames avatud 330. individuaalsets pakkumiskutseks on kehtestatud järgmine suurim toetus ja lõppkasutustagatis:

— suurim toetus	66,6 EUR/100 kg,
— lõppkasutustagatis	74 EUR/100 kg.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub 26. veebruaril 2005.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 25. veebruar 2005

Komisjoni nimel
komisjoni liige
Mariann FISCHER BOEL

[1] EÜT L 160, 26.6.1999, lk 48. Määrust on viimati muudetud komisjoni määrusega (EÜ) nr 186/2004 (ELT L 29, 3.2.2004, lk 6).
[2] EÜT L 45, 21.2.1990, lk 8. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 2250/2004 (ELT L 381, 28.12.2004, lk 25).

KOMISJONI MÄÄRUS (EÜ) nr 326/2005,

25. veebruar 2005,

määruses (EÜ) nr 2771/1999 sätestatud alalise pakkumiskutse raames avatud 14. eripakkumiskutse kohta

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse nõukogu 17. mai 1999. aasta määrust (EÜ) nr 1255/1999 piima- ja piimatooteturu ühise korralduse kohta, [1] eriti selle artikli 10 lõiget c,

ning arvestades järgmist:

(1) Komisjoni 16. detsembri 1999. aasta määruse (EÜ) nr 2771/1999 (millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 1255/1999 üksikasjalikud rakenduseeskirjad või- ja kooreturul sekkumise osas) [2] artikli 21 kohaselt on sekkumisasutused pakkunud alalise pakkumiskutse alusel müügiks teatava koguse oma valduses olevat võid.

(2) Arvestades vastusena igale individuaalse pakkumise kutsele laekunud pakkumisi, kehtestatakse vastavalt määruse (EÜ) nr 2771/1999 artiklile 24a madalaim müügihind või otsustatakse leping sõlmimata jätta.

(3) Saadud pakkumiste läbivaatamisel selgus, et pakkumist ei peaks jätkama.

(4) Käesolevas määruses sätestatud meetmed on kooskõlas piima- ja piimatooteturu korralduskomitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määruse (EÜ) nr 2771/1999 alusel avatud 14. individuaalset pakkumiskutset, mille puhul oli pakkumiste esitamise tähtpäev 22. veebruar 2005, ei jätkata.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub 26. veebruaril 2005.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõigis liikmesriikides.

Brüssel, 25. veebruar 2005

Komisjoni nimel
komisjoni liige
Mariann FISCHER BOEL

---

[1] EÜT L 160, 26.6.1999, lk 48. Määrust on viimati muudetud komisjoni määrusega (EÜ) nr 186/2004 (ELT L 29, 3.2.2004, lk 6).

[2] EÜT L 333, 24.12.1999, lk 11. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 2250/2004 (ELT L 381, 28.12.2004, lk 25).

KOMISJONI MÄÄRUS (EÜ) nr 327/2005,

25. veebruar 2005,

määruses (EÜ) nr 2799/1999 sätestatud alalise pakkumiskutse raames avatud 77. eripakkumiskutse kohta

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse nõukogu 17. mai 1999. aasta määrust (EÜ) nr 1255/1999 piima- ja piimatooteturu ühise korralduse kohta, [1] eriti selle artiklit 10,

ning arvestades järgmist:

(1) Vastavalt komisjoni 17. detsembri 1999. aasta määruse (EÜ) nr 2799/1999 millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 1255/1999 üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses loomasöödaks ettenähtud lõssi ja lõssipulbri eest toetuse andmisega ning asjaomase lõssipulbri müügiga, [2] artiklile 26 peavad sekkumisametid panema alalise pakkumiskutsega müüki teatavad nende valduses olevad lõssipulbrikogused.

(2) Vastavalt määruse (EÜ) nr 2799/1999 artiklile 30 kehtestatakse iga individuaalse pakkumiskutse raames saadud pakkumisi silmas pidades madalaim müügihind või otsustatakse pakkumist mitte jätkata.

(3) Saadud pakkumiste läbivaatamisel selgus, et pakkumist ei peaks jätkama.

(4) Käesolevas määruses sätestatud meetmed on kooskõlas piima- ja piimatooteturu korralduskomitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määruse (EÜ) nr 2799/1999 alusel avatud 77. individuaalset pakkumiskutset, mille puhul oli pakkumiste esitamise tähtpäev 22. veebruar 2005, ei jätkata.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub 26. veebruaril 2005.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 25. veebruar 2005

Komisjoni nimel

komisjoni liige

Mariann FISCHER BOEL

---

[1] EÜT L 160, 26.6.1999, lk 48. Määrust on muudetud komisjoni määrusega (EÜ) nr 186/2004 (ELT L 29, 3.2.2004, lk 6).

[2] EÜT L 340, 31.12.1999, lk 3. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 2250/2004 (ELT L 381, 28.12.2004, lk 25).

KOMISJONI MÄÄRUS (EÜ) nr 328/2005,

25. veebruar 2005,

13. individuaalse pakkumise kutse kohta, mis on väljastatud määruses (EÜ) nr 214/2001 osutatud alalise pakkumiskutse alusel

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse nõukogu 17. mai 1999. aasta määrust (EÜ) nr 1255/1999 piima- ja piimatooteturu ühise korralduse kohta, [1] eriti selle artikli 10 lõiget c,

ning arvestades järgmist:

(1) Komisjoni 12. jaanuari 2001. aasta määruse (EÜ) nr 214/2001 (millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 1255/1999 üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses sekkumisega lõssipulbriturul) [2] artikli 21 kohaselt on sekkumisasutused pakkunud alalise pakkumiskutse alusel müügiks teatava koguse oma valduses olevat lõssipulbrit.

(2) Arvestades vastusena igale individuaalse pakkumise kutsele laekunud pakkumisi, kehtestatakse vastavalt määruse (EÜ) nr 214/2001 artiklile 24a madalaim müügihind või otsustatakse leping sõlmimata jätta.

(3) Saadud pakkumiste läbivaatamisel selgus, et pakkumist ei peaks jätkama.

(4) Käesolevas määruses sätestatud meetmed on kooskõlas piima- ja piimatooteturu korralduskomitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

13. määruse (EÜ) nr 214/2001 kohase individuaalse pakkumise kutset, mille alusel tehtavate pakkumiste esitamise tähtaeg oli 22. veebruar 2005, ei jätkata.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub 26. veebruaril 2005.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 25. veebruar 2005

Komisjoni nimel
komisjoni liige
Mariann FISCHER BOEL

[1] EÜT L 160, 26.6.1999, lk 48. Määrust on viimati muudetud komisjoni määrusega (EÜ) nr 186/2004 (ELT L 29, 3.2.2004, lk 6).
[2] EÜT L 37, 7.2.2001, lk 100. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 2250/2004 (ELT L 381, 28.12.2004, lk 25).

KOMISJONI MÄÄRUS (EÜ) nr 329/2005,

25. veebruar 2005,

millega määratakse kindlaks teatavad soovituslikud kogused ja individuaalülemmäärad litsentside väljaandmiseks banaanide impordiks ühendusse 2005. aasta teise kvartali A/B– ja C–tariifikvoodi raames

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse nõukogu 13. veebruari 1993. aasta määrust (EMÜ) nr 404/93 banaanituru ühise korralduse kohta, [1] eriti selle artiklit 20,

ning arvestades järgmist:

(1) Komisjoni 7. mai 2001. aasta määruse (EÜ) nr 896/2001 artikli 14 lõikega 1, milles sätestatakse nõukogu määruse (EMÜ) nr 404/93 üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses banaanide ühendusse importimise korraga, [2] nähakse ette võimalus määrata impordilitsentside väljaandmiseks aasta kolme esimese kvartali kohta kindlaks soovituslik kogus, mis on väljendatud ühesuguse protsendimäärana nii tariifikvoodiga A/B kui C saadaolevatest kogustest, nagu on sätestatud määruse (EMÜ) nr 404/93 artikli 18 lõikega 1.

(2) Andmed, mis on ühest küljest seotud ühenduses 2004. aastal turustatud banaanikogustega ja eelkõige teise kvartali tegeliku impordi andmetega ning teisest küljest tarnete ja tarbimise väljavaadetega ühenduse turul 2005. aasta sama teise kvartali jooksul, nõuavad soovituslike koguste kindlaksmääramist A/B- ja C-tariifikvootidele, et kindlustada ühenduse rahuldav varustamine ning kaubavoogude järjepidevus tootmis- ja turustussektori vahel.

(3) Samade andmete alusel tuleb vastavalt määruse (EÜ) nr 896/2001 artikli 14 lõikele 2 kinnitada ülemmäärad kogustele, mille kohta iga ettevõtja võib esitada litsentsitaotluse 2005. aasta teiseks kvartaliks.

(4) Kuna käesolevat määrust tuleb kohaldada enne 2005. aasta teise kvartali litsentsitaotluste esitamistähtaja algust, peaks määrus jõustuma viivitamata.

(5) Käesolevat määrust kohaldatakse 30. aprillil 2004. määratud ettevõtjate suhtes, kuna komisjoni määrusega (EÜ) nr 1892/2004 [3] sätestati banaanide impordile ühendusse üleminekumeetmed seoses Tšehhi Vabariigi, Eesti, Küprose, Läti, Leedu, Ungari, Malta, Poola, Sloveenia ja Slovakkia ühinemisega.

(6) Käesoleva määrusega ettenähtud meetmed on kooskõlas banaanituru korralduskomitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määruse (EÜ) nr 896/2001 artikli 14 lõikes 1 ettenähtud soovituslik kogus banaanide impordilitsentside väljaandmiseks määruse (EMÜ) nr 404/93 artikli 18 lõikes 1 sätestatud tariifikvootide raames võrdub 2005. aasta teises kvartalis järgmisega:

— 29 % saadaolevast kogusest traditsioonilistele ja mittetraditsioonilistele 30. aprillil 2004 määratud ühenduse ettevõtjatele A/B-tariifikvootide alusel.

— 29 % saadaolevast kogusest traditsioonilistele ja mittetraditsioonilistele 30. aprillil 2004 määratud ühenduse ettevõtjatele C-tariifikvoodi alusel.

Artikkel 2

Määruse (EÜ) nr 896/2001 artikli 14 lõikes 2 osutatud suurim banaanide kogus, millele võib välja anda impordilitsentse määruse (EMÜ) nr 404/93 artikli 18 lõikes 1 sätestatud tariifikvootide alusel võrdub 2005. aasta teises kvartalis järgmisega:

a) 29 % määruse (EÜ) nr 896/2001 artiklite 4 ja 5 kohaselt kehtestatud ja teatatud individuaalsest kvoodist 30. aprillil 2004 määratud ühenduse traditsioonilistele ettevõtjatele A/B–tariifikvootide alusel;

([1]) EÜT L 47, 25.2.1993, lk 1. Määrust on viimati muudetud 2003. aasta ühinemisaktiga.

([2]) EÜT L 126, 8.5.2001, lk 6. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 838/2004 (ELT L 127, 29.4.2004, lk 52).

([3]) ELT L 328, 30.10.2004, lk 50.

b) 29 % määruse (EÜ) nr 896/2001 artikli 9 lõike 3 kohaselt kehtestatud ja teatatud kogusest 30. aprillil 2004 määratud ühenduse mittetraditsioonilistele ettevõtjatele A/B-tariifikvootide alusel;

c) 29 % määruse (EÜ) nr 896/2001 artiklite 4 ja 5 kohaselt kehtestatud ja teatatud individuaalsest kvoodist 30. aprillil 2004 määratud ühenduse traditsioonilistele ettevõtjatele C–tariifikvoodi alusel;

d) 29 % määruse (EÜ) nr 896/2001 artikli 9 lõike 3 kohaselt kehtestatud ja teatatud kogusest 30. aprillil 2004 määratud ühenduse mittetraditsioonilistele ettevõtjatele C-tariifikvootide alusel.

Artikkel 3

Käesolev määrus jõustub selle *Euroopa Liidu Teatajas* avaldamise päeval.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 25. veebruar 2005

Komisjoni nimel

komisjoni liige

Mariann FISCHER BOEL

KOMISJONI MÄÄRUS (EÜ) nr 330/2005,

25. veebruar 2005,

millega määratakse kindlaks teatavad soovituslikud kogused ja individuaalülemmäärad litsentside väljaandmiseks banaanide impordiks uutesse liikmesriikidesse 2005. aasta teises kvartalis lisakvoodi raames

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse Tšehhi Vabariigi, Eesti, Küprose, Läti, Leedu, Ungari, Malta, Poola, Sloveenia ja Slovakkia ühinemislepingut,

võttes arvesse Tšehhi Vabariigi, Eesti, Küprose, Läti, Leedu, Ungari, Malta, Poola, Sloveenia ja Slovakkia ühinemisakti, eriti selle artikli 41 esimest lõiku,

võttes arvesse nõukogu 13. veebruari 1993. aasta määrust (EMÜ) nr 404/93 banaanituru ühise korralduse kohta, [1]

ning arvestades järgmist:

(1) Komisjoni määrusega (EÜ) nr 1892/2004 [2] võeti vastu vajalikud üleminekumeetmed aastaks 2005, et lihtsustada uutes liikmesriikides üleminekut enne ühinemist kehtinud korralt banaanituru ühisest korraldusest lähtuvale impordikorrale. Selleks et tagada turu varustamine, seda eriti uutes liikmesriikides, kehtestati nimetatud määrusega ajutiselt lisakvoot eesmärgiga väljastada impordilitsentse. Lisakvooti tuleb hallata samade mehhanismide ja vahenditega, mis on kehtestatud komisjoni 7. mai 2001. aasta määrusega (EÜ) nr 896/2001, [3] milles sätestatakse nõukogu määruse (EMÜ) nr 404/93 üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses banaanide ühendusse importimise korraga.

(2) Määruse (EÜ) nr 896/2001 artikli 14 lõigetega 1 ja 2 nähakse ette võimalus määrata impordilitsentside väljaandmiseks aasta kolme esimese kvartali kohta kindlaks soovituslikud kogused ja individuaalülemmäärad.

(3) Et kindlustada rahuldav varustamine kogu ühenduses ning kaubavoogude järjepidevus tootmis- ja turustussektori vahel, on nimetatud soovituslike koguste ja individuaal ülemmäärade kindlaks määramisel kohane kehtestada samad protsendimäärad, mis kinnitatud komisjoni määruses (EÜ) nr 329/2005 [4] A/B ja C tariifikvootide jaoks.

(4) Kuna käesolevat määrust tuleb kohaldada enne 2005. aasta teise kvartali litsentsitaotluste esitamistähtaja algust, peaks määrus jõustuma viivitamata.

(5) Käesolevat määrust kohaldatakse ühenduse ettevõtjate suhtes, kes on registreeritud vastavalt määruse (EÜ) nr 1892/2004 artiklitele 5 ja 6.

(6) Käesoleva määrusega ettenähtud meetmed on kooskõlas banaanituru korralduskomitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määruse (EÜ) nr 1892/2004 artikli 3 lõikes 1 kehtestatud lisakvoodi alusel võrdub määruse (EÜ) nr 896/2001 artikli 14 lõikes 1 ettenähtud soovituslik kogus banaanide impordilitsentside väljaandmiseks 2005. aasta teises kvartalis 29 % saadaolevast kogusest, mis on kehtestatud määruse (EÜ) nr 1892/2004 artikli 4 lõikes 2 traditsioonilistele ja mittetraditsioonilistele ettevõtjatele.

[1] EÜT L 47, 25.2.1993, lk 1. Määrust on viimati muudetud 2003. aasta ühinemisaktiga.
[2] ELT L 328, 30.10.2004, lk 50.
[3] EÜT L 126, 8.5.2001, lk 6. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 838/2004 (ELT L 127, 29.4.2004, lk 52).
[4] Vt käesoleva ELT lk 11.

Artikkel 2

Määruse (EÜ) nr 1892/2004 artikli 3 lõikes 1 kehtestatud lisakvoodi alusel võrdub määruse (EÜ) nr 896/2001 artikli 14 lõikes 2 osutatud suurim banaanide kogus, millele võib välja anda impordilitsentse, 2005. aasta teises kvartalis järgmisega:

a) 29 % määruse (EÜ) nr 1892/2004 artikli 5 lõike 5 kohaselt teatatud individuaalsest kvoodist traditsiooniliste ettevõtjate puhul;

b) 29 % määruse (EÜ) nr 1892/2004 artikli 6 lõike 6 kohaselt teatatud aastaeraldistest mittetraditsiooniliste ettevõtjate puhul.

Artikkel 3

Käesolev määrus jõustub selle *Euroopa Liidu Teatajas* avaldamise päeval.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 25. veebruar 2005

Komisjoni nimel

komisjoni liige

Mariann FISCHER BOEL

KOMISJONI MÄÄRUS (EÜ) nr 331/2005,

25. veebruar 2005,

millega määratakse kindlaks nõukogu määruses (EÜ) nr 1255/1999 osutatud või ja koore eraladustusabi ning kehtestatakse erand määrusest (EÜ) nr 2771/1999

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse nõukogu 17. mai 1999. aasta määrust (EÜ) nr 1255/1999 piima- ja piimatooteturu ühise korralduse kohta, [1] eriti selle artiklit 10,

ning arvestades järgmist:

(1) Komisjoni 16. detsembri 1999. aasta määruse (EÜ) nr 2771/1999, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EMÜ) nr 1255/1999 üksikasjalikud rakenduseeskirjad või- ja kooreturul sekkumise osas, [2] artikli 34 lõikes 2 nähakse ette, et määruse (EÜ) nr 1255/1999 artikli 6 lõikes 3 nimetatud eraladustusabi summa tuleb igaks aastaks kindlaks määrata.

(2) Määruse (EÜ) nr 1255/1999 artikli 6 lõike 3 kolmandas lõigus on täpsustatud, et abi määramisel võetakse arvesse laokulusid ning värske või ja varudest pärineva või tõenäolisi hinnasuundumusi.

(3) Laokulude, eelkõige asjaomaste toodete lattu võtmise ja laost väljastamise kulude osas tuleks arvesse võtta külmhoones ladustamise igapäevaseid kulusid ja ladustamise rahastamiskulusid.

(4) Võttes arvesse tõenäolisi hinnasuundumusi, tuleks arvestada määruse (EÜ) nr 1255/1999 artikli 4 lõikes 1 ettenähtud või sekkumishindade alandamist ja sellest tulenevat värske või ja varudest pärineva või turuhindade eeldatavat langust ning enne 1. juulit 2005 saadud lepingutaotlustele tuleks anda suuremat abi.

(5) Et vältida enne seda kuupäeva liiga suurt hulka eraladustusabi taotlusi, tuleb 1. juuliga 2005 lõppevaks ajavahemikuks määrata soovituslik kogus ja teabe edastamise mehhanism, mis võimaldab komisjonil kindlaks teha, millal asjaomane kogus saavutatakse. Soovitusliku koguse määramisel tuleks arvesse võtta eelnevatel aastatel ladustuslepingutes nimetatud koguseid.

(6) Määruse (EÜ) nr 2771/1999 artikli 29 lõikega 1 nähakse ette, et lattu saabumine peab toimuma 15. märtsi ja 15. augusti vahel. Võituru praegusest olukorrast tulenevalt on õigustatud 2005. aasta ladustamistoimingute alguskuupäeva nihutamine 1. märtsile. Seetõttu tuleks kehtestada erand kõnealusest artiklist.

(7) Käesolevas määruses ettenähtud meetmed on kooskõlas piima- ja piimatooteturu korralduskomitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

1. Määruse (EÜ) nr 1255/1999 artikli 6 lõikes 3 osutatud abi ühe tonni või ja või ekvivalentide kohta arvutatakse 2005. aastal sõlmitud lepingute puhul järgmiste elementide põhjal:

a) kõigi lepingute puhul:

— 17,92 eurot ladustamise püsikulude eest,

— 0,33 eurot lepingulise külmhoones ladustamise päeva eest,

— lepingulise ladustamise päeva eest makstav summa, mis on 90 % lepingulise ladustamise alguspäeval kehtivast või sekkumishinnast intressimääraga 2,25 % aastas

ning

b) 102,60 eurot lepingute puhul, mis on sõlmitud taotluste põhjal, mille sekkumisamet on saanud enne 1. juulit 2005.

[1] EÜT L 160, 26.6.1999, lk 48. Määrust on viimati muudetud komisjoni määrusega (EÜ) nr 186/2004 (ELT L 29, 3.2.2004, lk 6).

[2] EÜT L 333, 24.12.1999, lk 11. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 2250/2004 (ELT L 381, 28.12.2004, lk 25).

2. Sekkumisamet registreerib määruse (EÜ) nr 2771/1999 artikli 30 lõikele 1 vastava lepingu sõlmimise taotluste vastuvõtmise kuupäeva, vastavad kogused ja valmistamise kuupäevad ning või ladustamispaiga.

Liikmesriigid teavitavad komisjoni igal teisipäeval hiljemalt kell 12 päeval (Brüsseli aja järgi) kogustest, mida sellised taotlused eelneva nädala jooksul hõlmasid. Kui komisjon on liikmesriikidele teatanud, et taotlused on saavutanud 80 000 piiri, peavad liikmesriigid teatama komisjonile iga päev enne kella 12 (Brüsseli aeg) eelneva päeva taotlustes hõlmatud kogused.

3. Komisjon peatab lõike 1 punkti b ja lõike 2 kohaldamise, kui on täheldatud, et lõike 1 punktis b nimetatud taotlused on saavutanud 110 000 tonni piiri.

Artikkel 2

Erandina määruse (EÜ) nr 2771/1999 artikli 29 lõikest 1 võib 2005. aastal alata lattu saabumine 1. märtsist.

Artikkel 3

Käesolev määrus jõustub päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 25. veebruar 2005

Komisjoni nimel
komisjoni liige
Mariann FISCHER BOEL

KOMISJONI MÄÄRUS (EÜ) nr 332/2005,

25. veebruar 2005,

toetuse maksmise kohta Horvaatiasse eksporditavate CN-koodi 0406 alla kuuluvate toodete puhul, mis on hõlmatud enne 1. juunit 2003 väljaantud litsentsidega

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse nõukogu 17. mai 1999. aasta määrust (EÜ) nr 1255/1999 piima- ja piimatooteturu ühise korralduse kohta, [1] eriti selle artikli 26 lõiget 3 ja artikli 31 lõiget 14,

ning arvestades järgmist:

(1) Kaubandushäirete vältimiseks on komisjoni 28. mai 2003. aasta määruse (EÜ) nr 951/2003 (millega kehtestatakse erandid määrusest (EÜ) nr 174/1999 (millega kehtestatakse nõukogu määruse (EMÜ) nr 804/68 rakendamise üksikasjalikud erieeskirjad piima ja piimatoodete ekspordilitsentside ja -toetuste kohta) ning määrusest (EÜ) nr 800/1999 (milles sätestatakse põllumajandustoodete eksporditoetuste süsteemi kohaldamise üksikasjalikud ühiseeskirjad) [2] artikliga 2 välistatud toetuse maksmine CN-koodi 0406 alla kuuluvate toodete puhul, mis on hõlmatud ekspordilitsentsidega, mida kasutatakse Horvaatiasse eksportimiseks alates 1. juunist 2003 ning mille lahtris 7a on märgitud muu sihtkoht kui Horvaatia.

(2) Õigus toetusele enne asjaomase määruse kohaldamise kuupäeva väljaantud ekspordilitsentside osas peaks jääma mõjutamatuks.

(3) Määruse (EÜ) nr 951/2003 artikliga 2 kehtestatud piiranguid tuleks seetõttu kohaldada ainult alates 1. juunist 2003 väljaantud litsentside puhul.

(4) Käesoleva määrusega ettenähtud meetmed on kooskõlas piima- ja piimatooteturu korralduskomitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Toetust makstakse CN-koodi 0406 alla kuuluvate Horvaatiasse eksporditavate toodete puhul, mis on hõlmatud enne 1. juunit 2003 väljaantud litsentsidega ja mille lahtrisse 7a märgitud komisjoni määruse (EÜ) nr 174/1999 [3] artikli 15 lõikega 3 määratletud tsooni I alla kuuluv sihtkoht on muu kui Horvaatia.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub kolmandal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolevat määrust kohaldatakse alates 1. juunist 2003.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 25. veebruar 2005

Komisjoni nimel
komisjoni liige
Mariann FISCHER BOEL

[1] EÜT L 160, 26.6.1999, lk 48. Määrust on viimati muudetud komisjoni määrusega (EÜ) nr 186/2004 (ELT L 29, 3.2.2004, lk 6).

[2] ELT L 133, 29.5.2003, lk 82. Määrus on kehtetuks tunnistatud määrusega (EÜ) nr 1948/2003 (ELT L 287, 5.11.2003, lk 13).

[3] EÜT L 20, 27.1.1999, lk 8.

KOMISJONI MÄÄRUS (EÜ) nr 333/2005,

25. veebruar 2005,

millega kehtestatakse teraviljatoetuse korrigeeriv summa

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse nõukogu 29. septembri 2003. aasta määrust (EÜ) nr 1784/2003 teraviljaturu ühise korralduse kohta, [1] eriti selle artikli 15 lõiget 2,

ning arvestades järgmist:

(1) Määruse (EÜ) nr 1784/2003 artikli 14 lõikega 2 nähakse ette, et eksporditoetust, mis on kohaldatav teravilja suhtes kuupäeval, mil tehakse ekspordilitsentsi taotlus, tuleb taotluse alusel kohaldada sellise ekspordi suhtes, mis toimub ekspordilitsentsi kehtivuse ajal. Sellisel juhul võib toetust korrigeerida.

(2) Komisjoni 29. juuni 1995. aasta määrusega (EÜ) nr 1501/95, millega kehtestatakse teravilja eksporditoetuste andmist ja teraviljaturu häirete korral võetavaid meetmeid käsitleva nõukogu määruse (EMÜ) nr 1766/92 teatavad üksikasjalikud rakenduseeskirjad, [2] lubatakse kehtestada määruse (EMÜ) nr 1776/92 [3] artikli 1 lõikes 1 punktis c nimetatud toodete toetuse korrigeeriv summa. See korrigeeriv summa tuleb välja arvestada määruses (EÜ) nr 1501/95 sätestatud tegureid arvesse võttes.

(3) Maailmaturu olukorra või teatavate turgude erinõuete tõttu võib osutuda vajalikuks korrigeerivat summat vastavalt sihtkohale muuta.

(4) Korrigeeriv summa tuleb kinnitada toetusega samal ajal ja samas korras. Korrigeerivat summat võib vahepeal muuta.

(5) Eespool nimetatud sätete kohaldamine nõuab, et korrigeeriv summa kehtestatakse kooskõlas käesoleva määruse lisaga.

(6) Käesolevas määruses sätestatud meetmed on kooskõlas teraviljaturu korralduskomitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määruse (EÜ) nr 1784/2003 artikli 1 lõike 1 punktides a, b ja c osutatud ekspordiartiklite (välja arvatud linnaste), eksporditoetuste suhtes kohaldatav korrigeeriv summa on esitatud käesoleva määruse lisas.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub 1. märtsil 2005.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 25. veebruar 2005

Komisjoni nimel

komisjoni liige

Mariann FISCHER BOEL

---

[1] ELT L 270, 21.10.2003, lk 78.

[2] EÜT L 147, 30.6.1995, lk 7. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1431/2003 (ELT L 203, 12.8.2003, lk 16).

[3] EÜT L 181, 1.7.1992, lk 21. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1104/2003 (ELT L 158, 27.6.2003, lk 1).

LISA

komisjoni 25. veebruari 2005. aasta määrusele, millega kehtestatakse teraviljatoetuse korrigeeriv summa

(EUR/t)

Tootekood	Sihtkoht	Käesolev 3	1. ajavahemik 4	2. ajavahemik 5	3. ajavahemik 6	4. ajavahemik 7	5. ajavahemik 8	6. ajavahemik 9
1001 10 00 9200	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 10 00 9400	A00	0	0	0	0	—	—	—
1001 90 91 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 90 99 9000	C01	0	−0,46	−0,92	−0,92	—	—	—
1002 00 00 9000	A00	0	0	0	0	—	—	—
1003 00 10 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1003 00 90 9000	C02	0	−0,46	−0,92	−0,92	—	—	—
1004 00 00 9200	—	—	—	—	—	—	—	—
1004 00 00 9400	C03	0	−0,46	−0,92	−0,92	—	—	—
1005 10 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1005 90 00 9000	A00	0	0	0	0	—	—	—
1007 00 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1008 20 00 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 11 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 15 9100	C01	0	−0,63	−1,26	−1,26	—	—	—
1101 00 15 9130	C01	0	−0,59	−1,18	−1,18	—	—	—
1101 00 15 9150	C01	0	−0,54	−1,09	−1,09	—	—	—
1101 00 15 9170	C01	0	−0,50	−1,00	−1,00	—	—	—
1101 00 15 9180	C01	0	−0,47	−0,94	−0,94	—	—	—
1101 00 15 9190	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1102 10 00 9500	A00	0	0	0	0	—	—	—
1102 10 00 9700	A00	0	0	0	0	—	—	—
1102 10 00 9900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 10 9200	A00	0	0	0	0	—	—	—
1103 11 10 9400	A00	0	0	0	0	—	—	—
1103 11 10 9900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 90 9200	A00	0	0	0	0	—	—	—
1103 11 90 9800	—	—	—	—	—	—	—	—

NB: Nii tootekoodid kui A-rea sihtkohakoodid on kindlaks määratud komisjoni muudetud määrusega (EMÜ) nr 3846/87 (EÜT L 366, 24.12.1987, lk 1).
Numbrilised sihtkohakoodid on kindlaks määratud määruses (EÜ) nr 2081/2003 (ELT L 313, 28.11.2003, lk 11).

C01: Kõik kolmandad riigid, v.a Albaania, Bulgaaria, Rumeenia, Horvaatia, Bosnia-Hertsegoviina, Serbia-Montenegro, endine Jugoslaavia Makedoonia Vabariik, Lichtenstein ja Šveits.

C02: Alžeeria, Saudi Araabia, Bahrein, Egiptus, Araabia Ühendemiraadid, Iraan, Iraak, Iisrael, Jordaania, Kuveit, Liibanon, Liibüa, Maroko, Mauritaania, Omaan, Katar, Süüria, Tuneesia, Jeemen.

C03: Kõik kolmandad riigid, v.a Bulgaaria, Norra, Šveits ja Lichtenstein.

KOMISJONI MÄÄRUS (EÜ) nr 334/2005,

25. veebruar 2005,

millega kehtestatakse toetused teravilja- ja riisisektori toodetele, mida tarnitakse ühenduse ja riiklike toiduabiprogrammide raames

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse nõukogu 29. september 2003. aasta määrust (EÜ) nr 1784/2003 teraviljaturu ühise korralduse kohta, [1] eriti selle artikli 13 lõike 3 kolmandat lõiku,

võttes arvesse nõukogu 22. detsembri 1995. aasta määrust (EÜ) nr 3072/95 riisituru ühise korralduse kohta, [2] eriti selle artikli 13 lõiget 3,

ning arvestades järgmist:

(1) Nõukogu 21. oktoobri 1974. aasta määruse (EMÜ) nr 2681/74 (toiduabiks ette nähtud põllumajandussaaduste ja -toodete tarnimisega seotud kulutuste ühendusepoolse rahastamise kohta) [3] artiklis 2 on sätestatud, et kulutuste osa, mis vastab ühenduse eeskirjade kohaselt kindlaksmääratud eksporditoetustele, kaetakse Euroopa Põllumajanduse Arendus- ja Tagatisfondi tagatisrahastust.

(2) Ühenduse toiduabiprogrammide eelarve koostamise ja haldamise lihtsustamiseks ning selleks et võimaldada liikmesriikidel teada saada ühenduse osalemise ulatust riiklike toiduabiprogrammide finantseerimisel, tuleb kindlaks määrata nende tegevuste jaoks antavate toetuste määr.

(3) Määruse (EÜ) nr 1784/2003 artikliga 13 ja määruse (EÜ) nr 3072/95 artikliga 13 ette nähtud eksporditoetuste üldsätteid ja rakenduseeskirju kohaldatakse *mutatis mutandis* eespool nimetatud toimingute suhtes.

(4) Erikriteeriumid, mida tuleb arvesse võtta riisi eksporditoetuse arvutamisel, on määratletud määruse (EÜ) nr 3072/95 artiklis 13.

(5) Käesolevas määruses sätestatud meetmed on kooskõlas teraviljaturu korralduskomitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Rahvusvaheliste konventsioonide või teiste abiprogrammide raames ettenähtud ühenduse ja siseriikliku toiduabialase tegevuse ja ühenduse teiste mittetulunduslike varustamistegevuste puhul kohaldatakse teravilja- ja riisisektori toodete suhtes toetusi, mis on kindlaks määratud vastavalt käesoleva määruse lisale.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub 1. märtsil 2005.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 25. veebruar 2005

Komisjoni nimel

komisjoni liige

Mariann FISCHER BOEL

---

[1] ELT L 270, 21.10.2003, lk 78.

[2] EÜT L 329, 30.12.1995, lk 18. Määrust on viimati muudetud komisjoni määrusega (EÜ) nr 411/2002 (EÜT L 62, 5.3.2002, lk 27).

[3] EÜT L 288, 25.10.1974, lk 1.

LISA

Komisjoni 25. veebruari 2005. aasta määrusele, millega kehtestatakse toetused teravilja- ja riisisektori toodetele, mida tarnitakse ühenduse ja riiklike toiduabiprogrammide raames

(EUR/t)

Tootekood	Toetuse summa
1001 10 00 9400	0,00
1001 90 99 9000	0,00
1002 00 00 9000	0,00
1003 00 90 9000	0,00
1005 90 00 9000	0,00
1006 30 92 9100	0,00
1006 30 92 9900	0,00
1006 30 94 9100	0,00
1006 30 94 9900	0,00
1006 30 96 9100	0,00
1006 30 96 9900	0,00
1006 30 98 9100	0,00
1006 30 98 9900	0,00
1006 30 65 9900	0,00
1007 00 90 9000	0,00
1101 00 15 9100	0,00
1101 00 15 9130	0,00
1102 10 00 9500	0,00
1102 20 10 9200	56,00
1102 20 10 9400	48,00
1103 11 10 9200	0,00
1103 13 10 9100	72,00
1104 12 90 9100	0,00

NB: Tootekoodid on sätestatud muudetud komisjoni määruses (EMÜ) nr 3846/87 (EÜT L 366, 24.12.1987, lk 1).

KOMISJONI MÄÄRUS (EÜ) nr 335/2005,

25. veebruar 2005,

mis käsitleb impordilitsentside andmist määrusega (EÜ) nr 218/2005 avatud autonoomse tariifikvoodi alusel imporditava küüslaugu jaoks

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse komisjoni 10. veebruari 2005. aasta määrust (EÜ) nr 218/2005, millega avatakse autonoomne tariifikvoot küüslaugu jaoks ja sätestatakse selle haldamine, [1] eriti selle artikli 6 lõiget 3,

ning arvestades järgmist:

Seniste ja uute importijate poolt liikmesriikide pädevatele asutustele määruse (EÜ) nr 218/2005 artikli 4 lõike 1 alusel esitatud litsentsitaotlustes märgitud kogused on suuremad kui saadaolev kogus. Seega tuleks kindlaks määrata, millises ulatuses on võimalik litsentse välja anda,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

1. Impordilitsentsid, mida senised importijad on taotlenud määruse (EÜ) nr 218/2005 artikli 4 lõike 1 alusel ja mida käsitlevad taotlused on liikmesriigid komisjonile esitanud 22. veebruari 2005. aastal antakse välja 2,985 % ulatuses taotletud kogusest.

2. Impordilitsentsid, mida uued importijad on taotlenud määruse (EÜ) nr 218/2005 artikli 4 lõike 1 alusel ja mida käsitlevad taotlused on liikmesriigid komisjonile esitanud 22. veebruari 2005 aastal antakse välja 0,741 % ulatuses taotletud kogusest.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub 28. veebruar 2005 aastal.

Käesolevat määrust kohaldatakse kuni 30. juuni 2005.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 25. veebruar 2005

Komisjoni nimel
põllumajanduse ja maaelu arenduse peadirektor
J. M. SILVA RODRÍGUEZ

[1] ELT L 39, 11.2.2005, lk 5.

KOMISJONI MÄÄRUS (EÜ) nr 336/2005,

25. veebruar 2005,

mis käsitleb impordilitsentside andmist teatavate konservitud seente jaoks, mida imporditakse määrusega (EÜ) nr 220/2005 avatud autonoomse tariifikvoodi alusel

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse komisjoni 10. veebruar 2005. aasta määrust (EÜ) nr 220/2005, millega avatakse autonoomne tariifikvoot konservitud seente jaoks ja sätestatakse selle haldamine, [1] eriti selle artikli 6 lõiget 3,

ning arvestades järgmist:

Seniste ja uute importijate poolt liikmesriikide pädevatele asutustele määruse (EÜ) nr 220/2005 artikli 4 lõike 1 alusel esitatud litsentsitaotlustes märgitud kogused on suuremad kui saadaolev kogus. Seega tuleks kindlaks määrata, millises ulatuses on võimalik litsentse välja anda,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

1. Impordilitsentsid, mida senised importijad on taotlenud määruse (EÜ) nr 220/2005 artikli 4 lõike 1 alusel ja mida käsitlevad taotlused on liikmesriigid komisjonile esitanud 22. veebruaril 2005. aastal, antakse välja 7,853 % ulatuses taotletud kogusest.

2. Impordilitsentsid, mida uued importijad on taotlenud määruse (EÜ) nr 220/2005 artikli 4 lõike 1 alusel ja mida käsitlevad taotlused on liikmesriigid komisjonile esitanud 22. veebruaril 2005. aastal, antakse välja 9,615 % ulatuses taotletud kogusest.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub 28. veebruaril 2004 aastal.

Käesolevat määrust kohaldatakse kuni 30. juunini 2005.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 25. veebruar 2005

Komisjoni nimel
põllumajanduse ja maaelu arenduse peadirektor
J. M. SILVA RODRÍGUEZ

[1] ELT L 39, 11.2.2005, lk 11.

KOMISJONI MÄÄRUS (EÜ) nr 337/2005,

25. veebruar 2005,

millega peatatakse või kokkuost teatavates liikmesriikides

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse nõukogu 17. mai 1999. aasta määrust (EÜ) nr 1255/1999 piima- ja piimatooteturu ühise korralduse kohta, [1]

võttes arvesse komisjoni 16. detsembri 1999. aasta määrust (EÜ) nr 2771/1999, millega sätestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 1255/1999 üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses sekkumisega või- ja kooreturul, [2] eriti selle artiklit 2,

ning arvestades järgmist:

(1) Määruse (EÜ) nr 2771/1999 artikliga 2 on sätestatud, et vastavalt vajadusele peab komisjon liikmesriigis avama või peatama kokkuostu, kui täheldatakse, et kahel järjestikusel nädalal on selles liikmesriigis turuhind kas madalam kui 92 % sekkumishinnast või võrdne 92 % sekkumishinnaga või sellest kõrgem.

(2) Komisjoni määrusega (EÜ) nr 1487/2004 [3] on kehtestatud kõige uuem loetelu liikmesriikidest, kus sekkumine on peatatud. Seda loetelu tuleb kohandada seoses uute turuhindadega, mille teatasid Itaalia, Tšehhi Vabariik, Saksamaa, Sloveenia ja Ungari määruse (EÜ) nr 2771/1999 artikli 8 alusel. Selguse huvides tuleks kõnealune loetelu asendada ning määrus (EÜ) nr 1487/2004 kehtetuks tunnistada,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Või kokkuost määruse (EÜ) nr 1255/1999 artikli 6 lõike 1 alusel peatatakse Belgias, Tšehhi Vabariigis, Taanis, Kreekas, Prantsusmaal, Küprosel, Ungaris, Maltal, Madalmaades, Austrias, Slovakkias, Sloveenias, Luksemburgis, Soomes, Rootsis ja Ühendkuningriigis.

Artikkel 2

Määrus (EÜ) nr 1487/2004 tunnistatakse kehtetuks.

Artikkel 3

Käesolev määrus jõustub 26. veebruaril 2005.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 25. veebruar 2005

Komisjoni nimel
komisjoni liige
Mariann FISCHER BOEL

---

[1] EÜT L 160, 26.6.1999, lk 48. Määrust on viimati muudetud komisjoni määrusega (EÜ) nr 186/2004 (ELT L 29, 3.2.2004, lk 6).

[2] EÜT L 333, 24.12.1999, lk 11. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1932/2004 (ELT L 333, 9.11.2004, lk 4).

[3] ELT L 273, 21.8.2004, lk 11.

KOMISJONI MÄÄRUS (EÜ) nr 338/2005,

25. veebruar 2005,

millega kehtestatakse suurim eksporditoetus kroovitud pikateralise B-riisi eksportimisel teatavatesse kolmandatesse riikidesse määrusega (EÜ) nr 2032/2004 avatud pakkumismenetluse alusel

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse nõukogu 29. septembri 2003. aasta määrust (EÜ) nr 1785/2003 riisituru ühise korralduse kohta,[1] eriti selle artikli 14 lõiget 3,

ning arvestades järgmist:

(1) Komisjoni määruse (EÜ) nr 2032/2004[2] alusel avati pakkumismenetlus riisi eksporditoetuseks.

(2) Komisjoni määruse (EMÜ) nr 584/75[3] artikli 5 alusel võib komisjon esitatud pakkumiste põhjal kehtestada määruse (EÜ) nr 1785/2003 artikli 26 lõikes 2 sätestatud korras suurima eksporditoetuse. Suurima toetuse kehtestamisel tuleb arvesse võtta määruse (EÜ) nr 1785/2003 artikli 14 lõikes 4 sätestatud kriteeriume. Leping sõlmitakse iga pakkujaga, kelle pakkumine on suurima eksporditoetusega võrdne või sellest väiksem.

(3) Eespool nimetatud kriteeriumide kohaldamisel asjaomase riisituru praeguse olukorra suhtes tuleb kehtestada suurim eksporditoetus artiklis 1 osutatud ulatuses.

(4) Käesolevas määruses sätestatud meetmed on kooskõlas teraviljaturu korralduskomitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Suurimaks eksporditoetuseks kroovitud pikateralise B-riisi eksportimisel teatavatesse kolmandatesse riikidesse määrusega (EÜ) nr 2032/2004 avatud pakkumismenetluse alusel 21.–24. veebruaril 2005 esitatud pakkumiste puhul on käesolevaga kehtestatud 60,00 EUR/t kohta.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub 26. veebruaril 2005.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 25. veebruar 2005

Komisjoni nimel
komisjoni liige
Mariann FISCHER BOEL

---

[1] ELT L 270, 21.10.2003, lk 96.
[2] ELT L 353, 27.11.2004, lk 6.
[3] EÜT L 61, 7.3.1975, lk 25. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1948/2002 (EÜT L 299, 1.11.2002, lk 18).

KOMISJONI MÄÄRUS (EÜ) nr 339/2005,

25. veebruar 2005,

mis käsitleb määruses (EÜ) nr 2033/2004 osutatud pakkumiskutse raames (seoses toetuse andmisega kooritud pikateralise B-riisi saatmiseks Réunionile) esitatud pakkumisi

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse nõukogu 29. septembri 2003. aasta määrust (EÜ) nr 1785/2003 riisituru ühise korralduse kohta, [1] eriti selle artikli 5 lõiget 3,

võttes arvesse komisjoni 6. septembri 1989. aasta määrust (EÜ) nr 2692/89, milles sätestatakse riisi Réunionile eksportimise üksikasjalikud eeskirjad, [2] eriti selle artikli 9 lõiget 1,

ning arvestades järgmist:

(1) Komisjoni määruse (EÜ) nr 2033/2004 [3] alusel avati pakkumismenetlus Réunionile eksporditava riisi ekspordisubsiidiumiks.

(2) Määruse (EMÜ) nr 2692/89 artikli 9 alusel võib komisjon esitatud pakkumiste põhjal ja määruse (EÜ) nr 1785/2003 artikli 26, lõikes 2 sätestatud korras otsustada pakkumist mitte jätkata.

(3) Määruse (EÜ) nr 2692/89 artiklites 2 ja 3 sätestatud kriteeriumide põhjal ei peaks suurimat subsiidiumi kehtestama.

(4) Käesolevas määruses sätestatud meetmed on kooskõlas teraviljaturu korralduskomitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Réunionile eksporditava CN-koodi 1006 20 98 alla kuuluva kooritud pikateralise B-riisi subsiidiumiks määrusega (EÜ) nr 2033/2004 avatud pakkumismenetluse alusel 21.–24. veebruar 2005 esitatud pakkumiste puhul ei võeta mingeid meetmeid.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub 26. veebruaril 2005.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 25. veebruar 2005.

Komisjoni nimel

komisjoni liige

Mariann FISCHER BOEL

[1] ELT L 270, 21.10.2003, lk 96.
[2] EÜT L 261, 7.9.1989, lk 8. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1275/2004 (ELT L 241, 13.7.2004, lk 8).
[3] ELT L 353, 27.11.2004, lk 9.

KOMISJONI MÄÄRUS (EÜ) nr 340/2005,

25. veebruar 2005,

mis käsitleb pakkumisi, mis on esitatud kroovitud ümarateralise, keskmiseteralise ja pikateralise A-riisi teatavatesse kolmandatesse riikidesse eksportimiseks määrusega (EÜ) nr 2031/2004 avatud pakkumismenetluse alusel

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse nõukogu 29. septembri 2003. aasta määrust (EÜ) nr 1785/2003 riisituru ühise korralduse kohta,[1] eriti selle artikli 14 lõiget 3,

ning arvestades järgmist:

(1) Komisjoni määruse (EÜ) nr 2031/2004[2] alusel avati pakkumismenetlus riisi eksporditoetuseks.

(2) Komisjoni määruse (EMÜ) nr 584/75[3] artikli 5 alusel võib komisjon otsustada esitatud pakkumiste põhjal määruse (EÜ) nr 1785/2003 artikli 26 lõikes 2 sätestatud korras lepinguid mitte sõlmida.

(3) Määruse (EÜ) nr 1785/2003 artikli 14 lõikes 4 sätestatud kriteeriumide põhjal ei peaks suurimat toetust kehtestama.

(4) Käesolevas määruses sätestatud meetmed on kooskõlas teraviljaturu korralduskomitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Teatavatesse kolmandatesse riikidesse eksporditava kroovitud ümarateralise, keskmiseteralise ja pikateralise A-riisi eksporditoetusteks määrusega (EÜ) nr 2031/2004 avatud pakkumismenetluse alusel 21.–24. veebruaril 2005 esitatud pakkumiste puhul ei võeta mingeid meetmeid.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub 26. veebruaril 2005.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 25. veebruar 2005

Komisjoni nimel
komisjoni liige
Mariann FISCHER BOEL

---

[1] ELT L 270, 21.10.2003, lk 96.
[2] ELT L 353, 27.11.2004, lk 3.
[3] EÜT L 61, 7.3.1975, lk 25. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1948/2002 (EÜT L 299, 1.11.2002, lk 18).

KOMISJONI MÄÄRUS (EÜ) nr 341/2005,

25. veebruar 2005,

millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1432/94 ning määrust (EÜ) nr 1458/2003 sealiha impordi litsentsitaotluste maksimumkoguste osas

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse nõukogu 29. oktoobri 1975. aasta määrust (EMÜ) nr 2759/75 sealihaturu ühise korralduse kohta, [1] eriti selle artikli 11 lõiget 1,

võttes arvesse nõukogu 29. märtsi 1994. aasta määrust (EÜ) nr 774/94 kvaliteetse veiseliha, samuti sealiha, kodulinnuliha, nisu ja meslini ning kliide, peprede ja muude töötlusjääkide suhtes teatavate ühenduse tariifikvootide avamise ja haldamise kohta, [2] eriti selle artiklit 7,

võttes arvesse nõukogu 18. juuni 1996. aasta määrust (EÜ) nr 1095/96 vastavalt GATTi artikli XXIV lõikele 6 toimunud läbirääkimiste tulemusel koostatud CXL-loendis sätestatud kontsessioonide rakendamise kohta, [3] eriti selle artiklit 1,

ning arvestades järgmist:

(1) Komisjoni 22. juuni 1994. aasta määrusega (EÜ) nr 1432/94 (milles sätestatakse nõukogu määruses (EÜ) nr 774/94 ettenähtud impordikorra üksikasjalikud rakenduseeskirjad sealihasektoris ning sealiha ja teatavate muude põllumajandustoodete teatavate ühenduse tariifikvootide avamine ja haldamine) [4] ning komisjoni 18. augusti 2003. aasta määrusega (EÜ) nr 1458/2003 (millega avatakse sealihatoodete tariifikvoot ja sätestatakse selle haldamine) [5] avatakse sealiha impordikvoodid ja sätestatakse täpsed tingimused, mis reguleerivad ettevõtjate ligipääsu nimetatud süsteemidele.

(2) Kõnealuse kahe impordikvoodi kasutamine on viimastel aastatel olnud üldiselt väike ning suhteliselt väikese maksimumkoguse kehtestamine, mida litsentsitaotlus võib hõlmata, võib olla olnud üks kaubandust takistav tegur. Lihtsustamaks sealihaga kauplemist kõnealuse kahe impordikvoodi alusel, on vajalik suurendada maksimumkogust.

(3) Seetõttu tuleks määrust (EÜ) nr 1432/94 ning määrust (EÜ) nr 1458/2003 vastavalt muuta.

(4) Käesolevas määruses sätestatud meetmed on kooskõlas sealihaturu korralduskomitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määruse (EÜ) nr 1432/94 artikli 3 punktis b asendatakse määr "10 %" määraga "20 %".

Artikkel 2

Määruse (EÜ) nr 1458/2003 artikli 4 punktis b asendatakse määr "10 %" määraga "20 %".

Artikkel 3

Käesolev määrus jõustub päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates 1. märtsist 2005 esitatud litsentsitaotluste suhtes.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 25. veebruar 2005

Komisjoni nimel

komisjoni liige

Mariann FISCHER BOEL

---

[1] EÜT L 282, 1.11.1975, lk 1. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1365/2000 (EÜT L 156, 29.6.2000, lk 5).

[2] EÜT L 91, 8.4.1994, lk 1. Määrust on muudetud komisjoni määrusega (EÜ) nr 2198/95 (EÜT L 221, 19.9.1995, lk 3).

[3] EÜT L 146, 20.6.1996, lk 1.

[4] EÜT L 156, 23.6.1994, lk 14. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 2083/2004 (ELT L 360, 7.12.2004, lk 12).

[5] ELT L 208, 19.8.2003, lk 3. Määrust on muudetud määrusega (EÜ) nr 2083/2004.

II

(Aktid, mille avaldamine ei ole kohustuslik)

KOMISJON

KOMISJONI OTSUS,

16. märts 2004,

riigiabi kohta, mida Itaalia on andnud laevaühingutele Adriatica, Caremar, Siremar, Saremar ja Toremar (Tirrenia kontsern)

(teatavaks tehtud numbri K(2004) 470 all)

(Ainult itaaliakeelne tekst on autentne)

(EMPs kohaldatav tekst)

(2005/163/EÜ)

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 88 lõike 2 esimest lõiku,

võttes arvesse Euroopa Majanduspiirkonna lepingut, eriti selle artikli 62 lõike 1 punkti a,

olles kutsunud huvitatud isikuid esitama oma märkusi eespool nimetatud artiklite kohta, [1]

ning arvestades järgmist:

I. MENETLUS

(1) Vastuseks arvukatele teatistele otsustas komisjon vastavalt asutamislepingu artikli 88 lõikele 2 algatada menetluse kuuele Tirrenia kontserni äriühingule, täpsemalt äriühingutele Tirrenia di Navigazione, Adriatica, Caremar, Saremar, Siremar ja Toremar antud abi suhtes. Nimetatud abi puhul on tegemist kontserni igale äriühingule otse makstud toetusega, mille eesmärk oli toetada kõnealuste äriühingute poolt riigiga 1991. aastal sõlmitud kuue kokkuleppe alusel osutatavaid mereveoteenuseid. Kokkulepete eesmärk on tagada mereveoteenuste osutamine, peamiselt ühenduse pidamine Itaalia mandriosa, Sitsiilia, Sardiinia ja teiste Itaalia väikesaarte vahel.

(2) 6. augusti 1999. aasta kirjas teatas komisjon Itaaliale oma otsusest menetluse algatamise kohta. 28. septembri 1999. aasta kirjas esitasid Itaalia ametiasutused otsuse kohta oma märkused.

[1] EÜT C 306, 23.10.1999, lk 2.

(3) Pärast otsuse avaldamist *Euroopa Ühenduste Teatajas* ([2]) laekus komisjonile arvukalt märkusi mereveoteenuseid pakkuvatelt ja Tirrenia kontserniga konkureerivatelt eraettevõtjatelt. Nimetatud märkused edastati Itaalia ametiasutustele, et võimaldada neil märkusi arvesse võtta.

(4) 18. oktoobril 1999 esitas Itaalia Euroopa Kohtule hagi menetluse algatamise otsuse tühistamiseks selles osas, mis käsitleb abi andmise peatamist. ([3]) Samasuguse hagi otsuse tühistamiseks esitasid äriühingud Tirrenia di Navigazione, Adriatica, Caremar, Saremar, Siremar ja Toremar esimese astme kohtule vastavalt asutamislepingu artikli 230 lõikele 4. ([4])

(5) Juurdluse toimumise ajal taotlesid Itaalia ametiasutused, et Tirrenia kontserni toimiku uurimine eraldataks osadeks, et jõuda esmajärjekorras Tirrenia di Navigazione't puudutava lõppotsuseni. Taotlust põhjendati Itaalia ametiasutuste poolse sooviga jätkata kontserni privatiseerimistöid, alustades nimelt ettevõttest Tirrenia di Navigazione, et kiirendada nimetatud protsessi selle ettevõtte suhtes.

(6) Nimetatud taotlusest tulenevalt täheldas komisjon, et kuigi kontsernisiseselt, kontserni finants- ja äristrateegiat puudutavates küsimustes täitis äriühing Tirrenia di Navigazione liidri rolli, tegutsesid kontserni kuus üksteisest juriidiliselt iseseisvat ettevõtet geograafiliselt erinevates turuosades, kus konkurents nii Itaalia kui ka teiste ühenduse liikmesriikide äriühingutega oli muutuva tasemega. Lisaks pani komisjon tähele, et Itaalia ametiasutuste poolt punktis 1 osutatud kokkulepete rakendamiseks antud toetused olid arvestatud eesmärgiga tasakaalustada iga nimetatud äriühingu poolt teenindatud liinidel registreeritud tegevuse netokahjumit ja olid äriühingutele välja makstud otse, mitte Tirrenia di Navigazione kaudu. Lõpuks vajasid muud, algatatud menetluses käsitletava abi elemendid – investeeringuabi, fiskaalse iseloomuga abi – kontserni iga äriühingu eraldi analüüsi. Sellest otsustas komisjon tulla vastu Itaalia ametiasutuste taotlusele ja peatas otsusega 2001/851/EÜ algatatud menetluse äriühingule Tirrenia di Navigazione antud abi suhtes. ([5])

(7) Käesolev otsus käsitleb Itaalia antud abi ülejäänud viiele Tirrenia kontserni äriühingule (edaspidi "piirkondlikud äriühingud"). Aastatel 2001–2003 toimunud kahepoolsetel kokkusaamistel esitasid Itaalia ametiasutused teavet kõigi umbes 50 liini kohta, mida kõnealused viis piirkondlikku äriühingut teenindavad, täpsustades kõnealuste turgude spetsiifikat, avalik-õiguslike äriühingute hallatava mereliikluse suundumusi, avalik-õiguslike äriühingutega konkureerivate eraettevõtjate kohalolu ning igale äriühingule antud riigiabi suuruse muutumist (dokumendid on registreeritud numbrite A/13408/04, A/13409/04, A/12951/04, A/13326/04, A/13330/04, A/13350/04, A/13346/04 ja A/13356/04 all).

(8) Lisaks edastasid mõned kaebuse esitanud, nimelt mõned Napoli lahes piirkondliku äriühinguga Caremar konkureerivad eraettevõtjad 2003. aasta jaanuaris, veebruaris ja septembris komisjonile täiendavat teavet, mis sisaldas uusi andmeid, mida kõnealuses menetluses arvesse võtta. Itaalia ametiasutusi kutsuti üles esitama nimetatud küsimuses omapoolseid tähelepanekuid. 20. oktoobril 2003 toimunud kahepoolse kokkusaamise järel võtsid Itaalia ametiasutused endale kohustusi seoses kiirlaevaühendustega Napoli lahes. Nimetatud kohustused vormistati 29. oktoobril 2003. aasta kirjas viitenumbriga 501, mis jõudis komisjoni 31. oktoobril 2003. aastal (A/33506), ja kinnitati 17. veebruari 2004. aasta kirjaga (A/13405/04). Adriatica kohta edastasid Itaalia ametiasutused komisjonile täiendavat teavet 23. veebruaril 2004 saadetud faksi teel (registreeritud numbri A/13970/04 all).

([2]) Vt joonealust märkust 1.
([3]) Pooleliolev kohtuasi C-400/99. 9. oktoobri 2001. aasta otsusega (ECR I-7303) lükkas kohus tagasi komisjoni esmase taotluse tunnistada Itaalia hagi vastuvõetamatuks.
([4]) Pooleliolev kohtuasi T-246/99.
([5]) EÜT L 318, 4.12.2001, lk 9.

II. **ABIMEETMETE ÜKSIKASJALIK KIRJELDUS**

Asjaomased turud

(9) Traditsiooniliselt haldab Adriatica järgmisi rahvusvahelisi ühendusi:

i) Aadria mere kesk- ja lõunaosas:

— Ancona–Durrës (Albaania),

— Bari–Durrës,

— Ancona–Split (Horvaatia),

— Ancona–Bar (Jugoslaavia);

ii) Aadria mere põhjaosas (Istria rannik) ühelt poolt Itaalia sadamate Trieste, Grado ja Lignano ning teiselt poolt Horvaatia sadamate Piran'i, Poreč'i, Rovinj'i ja Brijuni vahel.

Aastani 2000 teenindas Adriatica ka teisi rahvusvahelisi liine, nimelt:

— Trieste–Durrës (Albaania),

— Brindisi–Kérkyra–Igoumenitsa–Patras (Kreeka).

(10) Samal ajal teenindab Adriatica kohalikke kabotaažühendusi Tremiti saarte ja Mandri-Itaalia sadamate Ortona, Vasto, Termoli, Vieste ja Manfredonia vahel.

(11) Lisaks pakub Adriatica kaubaveoteenuseid Sitsiilia saarelt ja saarele järgmistel kabotaažliinidel:

— Ravenna–Catania,

— Venezia–Catania,

— Livorno–Catania, ([6])

— Genova–Termini Imerese. ([7])

(12) Suurem osa ettevõtte Adriatica reisijateliiklusest keskendub rahvusvahelistele ühendustele Aadria mere kesk- ja lõunaosas, eriti ühendustele Albaaniaga (49 % äriühingu koguliiklusest) ja kabotaažühendustele Tremiti arhipelaagi saartega. ([8]) Kaubavedude osas moodustavad rohkem kui 90 % Adriatica veomahust kabotaažühendused Sitsiiliaga ja rahvusvahelised ühendused Aadria mere kesk- ja lõunaosas (67 % äriühingu üldisest kaubaveost). ([9])

(13) Liinidel, kus Adriatica tegutseb, on konkurentsitase muutuv. Näiteks Aadria mere kesk- ja lõunaosas teenindavad teised reederid ainult kahte rahvusvahelist liini, täpsemalt:

— Bari–Durrës (Albaania), liini teenindavad aastaringselt kaks teist ühenduse reederit,

— Ancona–Split (Horvaatia), liini teenindavad kolm teist reederit, kellest üks ühenduse reeder tegutseb vaid kõrghooajal.

Kreeka regulaarliinidel väljumisega Brindisi ja Bari sadamast, mida Adriatica teenindas aastani 2000, tegutses arvukalt teisi, sealhulgas ka ühenduse reedereid.

([6]) Alates 1. veebruarist 2001 äriühingult Tirrenia di Navigazione äriühingule Adriatica üle antud teenused.
([7]) Vt joonealust märkust 2.
([8]) Adriatica poolt 2000. aastal veetud 596 943 reisijast reisis 397 146 Aadria mere kesk- ja lõunaosas – sellest 334 639 Itaalia ja Albaania vahel – ja 161 024 ühendustel Tremiti saarestiku saartega.
([9]) Adriatica poolt 2000. aastal veetud kaupade 779 223 jooksvast meetrist veeti 306 124 Aadria mere kesk- ja lõunaosa liinidel – sellest 235 542 Itaalia ja Albaania vahel – ja 473 099 ühendustel Sitsiilia saarega.

(14) Itaalia saarte kabotaažiturul konkureerib Adriatica teiste Itaalia reederitega ühendustel mitme Tremiti arhipelaagi saarega. Need reederid ei tegutse siiski aastaringselt, sest suuremal osal madalhooajast on konkurentide teenused peatatud. Kaubaveo kabotaažühendustel Sitsiiliaga tegutsevad teised reederid kahel liinil, Genova–Termini Imerese ([10]) ja Ravenna–Catania suunal.

Saremar

(15) Saremar teenindab üksnes ühendusi Sardiiniast kirdes ja edelas asuvate saartega, samuti Sardiiniat Korsikaga ühendavat liini Santa Teresa di Gallura–Bonifacio.

(16) Nimetatud liinidel, millest mõnda teenindavad ka teised ühendusest pärit konkurendid, hoiab Saremar enda käes vastavalt 64 % reisijateveo ja 70 % kaubaveo koguturust.

(17) Välja arvatud Korsika ja Sardiinia vaheline ühendus, iseloomustab teisi teenindatavaid liine suhteliselt lühike teekond, keskmiselt 5 meremiili, ja kui võtta arvesse ka igapäevast tihedat liiklust, sarnanevad nimetatud mereühendused linnalähitranspordi süsteemiga, mille eesmärgiks on lähisaarte elanike varustamise ja transpordi tagamine. ([11]) Nimetatud turu spetsiifika tuleneb ka kohalikest geograafilistest iseärasustest ja merel valitsevatest ilmastikutingimustest, mis nõuavad teatud laevatüüpi, mis ei ole sobiv kasutamiseks mujal ja teist tüüpi mereliikluses.

(18) Saremar konkureerib teiste Itaalia reederitega kolmel liinil neljast, mida ta teenidab, kaasa arvatud Sardiinia ja Korsika vaheline ühendus.

Toremar

(19) Toremar teenindab üksnes kabotaažvedusid mandriosa ja Toscana saarte (Elba, Gorgona, Capraia, Pianosa ja Giglio) vahel. Äriühing haldab peamiselt kohalikku teenusvõrku, kus reiside sagedus ja sõidugraafik vastavad saarte elanikkonna varustatavuse ja liikumise vajadustele. Toremari poolt osutatavate teenuste võrgu iseloom lubab neid võrrelda linnalähedaste kohalike transporditeenuste võrguga ([12]).

(20) Kahel kuuest Toremari poolt teenindatavast liinist tegutsevad aastaringselt ka teised Itaalia operaatorid.

Siremar

(21) Siremar teenindab kohalikke ühendusi Sitsiilia sadamate ja seda ümbritsevate väikesaarte (Lipari saared, Pelaagilised saared, Egadi saared, Ustica ja Pantelleria) vahel. Üksnes ühendused Sitsiiliast põhjas asuva Lipari saarestikuga ulatuvad kuni poolsaareni (Napoli). Tegemist on kohaliku liinidevõrguga; reiside (põhiliselt lühikeste) sagedus ja sõidugraafik rahuldavad eelkõige saarte elanikkonna liikumisvajadusi.

(22) Ühendustel Lipari saarte ja Egadi saartega tegutseb Siremar konkurentsis Itaalia eraoperaatoritega.

(23) Lipari saartel, kus on 12 000 alalist elanikku, kellest 9 000 elab põhisaarel Liparil, teenindab Siremar viit Sitsiilia sadamast Milazzost väljuvat liini. Teenuseid pakutakse aastaringselt komplekslaevade (reisijad/sõidukid) ja kiirreisilaevade abil. Viiest liinist neljal pakub üks Itaalia operaator Siremari teenustele konkurentsi oma väikese võimsusega komplekslaevadega ja teine konkureerib kiirühendusteenustel kolmel liinil väljaspool tipphooaega ja neljal liinil tipphooajal.

([10]) Võrreldav konkurentide poolt teenindatava Genova/Palermo liiniga, kuna teineteisest paari kilomeetri kaugusel asuvat Palermo ja Termini Imerese sadamat võib vaadelda teineteisega asendatavatena.

([11]) Neljal ettevõtte poolt teenindataval regulaarliinil registreeriti kella 6 ja 22 vahel keskmisel üks väljasõit tunnis.

([12]) Iga teenindatud liini kohta registreeriti kõikidest sadamatest kella 6.00 ja 22.00 vahel keskmiselt üks väljasõit tunnis.

(24) Siremar teenindab aastaringselt ühendusi Sitsiiliast loodes asuva Egadi kolme saarega väljasõiduga Trapani sadamast (Sitsiilia) ühe komplekslaeva (reisijad/sõidukid) ja kahe kiirreisilaeva abil. Nimetatud turul tegutseb ka kaks Itaalia eraoperaatorit; esimene neist pakub kaubaveoteenuseid, teine kiirühendust.

(25) Teistel Siremari poolt teenindavatel liinidel väljasõiduga Palermo ja Agrigento sadamast ei konkureeri ükski eraoperaator. Siremar on seega ainus veoettevõtja, kes rahuldab kõnealuste saarte elanike liikumisvajaduse.

Caremar

(26) Caremar teenindab kohalikke mereühendusi Napoli lahe mandriosa sadamate – Napoli, Sorrento ja Pozzuoli – ja Partenopee saarte (Capri, Ischia, Procida) vahel ning mandriosa Formia ja Anzio sadamate (Lazio maakond) ja väikesaarte Ponza ja Ventotene sadamate vahel. Pakutavad teenused rahuldavad peamiselt kohalike elanike liikumisvajadusi.

(27) Napoli lahel konkureerib Caremar Capri–Napoli, Capri–Sorrento, Ischia–Napoli ja Procida–Napoli liinil teiste Itaalia eraoperaatoritega.

(28) Ühendusi Ponza ja Ventotene saartega teenindab Caremar konkurentsivabalt ja aastaringselt, kasutades selleks reisijate ja sõidukite veoks mõeldud komplekslaevasid. Ponza–Formia ja Ventotene–Formia kiirliinidel konkureerib Caremariga siiski üks eraoperaator.

(29) Reiside sageduse ja sõidugraafiku põhjal võib Caremari poolt teenindatavat liinivõrgustikku, eriti Napoli lahe puhul, võrrelda linnalähedase transpordivõrguga.

Avaliku teenindamise kohustuste eest antud toetus

Õiguslik raamistik

(30) Siseriiklikku huvisfääri kuuluvate laevandusteenuste ümberkorraldamist käsitleva 20. detsembri 1974. aasta seaduse nr 684 (seadus nr 684/1974) artiklis 8 sätestatakse, et mereühendused suuremate ja väiksemate saartega peavad rahuldama kõnealuste piirkondade ja eriti Mezzogiorno piirkonna majandusliku ja sotsiaalse arenguga seotud vajadusi. Selleks sätestatakse seaduses, et operaatoritele, kellele on usaldatud nimetatud teenuste osutamine, võib maksta toetust vastavalt 20 aastat kehtinud avaliku teenindamise kokkulepetele.

(31) Meretranspordi ja meretranspordialaste kontsessioonidega seotud kiireloomulisi sätteid käsitleva 4. märtsi 1989. aasta dekreet-seaduse nr 77 muutmist ja seadusena kehtestamist käsitleva 5. mai 1989. aasta seaduse nr 160 (seadus nr 160/1989) artiklis 9 sätestatakse, et teenindatavad liinid ja tagatav reiside sagedus määratakse kindlaks riiklike ametiasutuste poolt kontsessiooni saanud äriühingute tehnilise ettepaneku alusel, kel tuleb nimetatud eesmärgil esitada iga viie aasta tagant omapoolne teeninduskava.

(32) Vastavalt kohalike posti ja kauba mereveoteenuste ümberkorraldamist käsitleva 19. mai 1975. aasta seadusele nr 169 (seadus nr 169/1975) peavad kontsessiooni saanud äriühingud kõrvaltegevusena kindlustama kirjade ja postipakkide transpordi ning ainult kohaliku iseloomuga kaubanduslikud teenused.

(33) Siseriiklikku huvisfääri kuuluvate laevandusteenuste ümberkorraldamist käsitleva 20. detsembri 1974. aasta seaduse nr 684 (mida on tõlgendatud ja muudetud 23. juuni 1977. aasta seadusega nr 373) rakendamist käsitleva 1. juuni 1979. aasta presidendi dekreedis nr 501 määratletakse eri elemendid (tulud ja kulud), mida võetakse arvesse kontsessiooni saanud äriühingutele antavate toetuste arvutamisel, ja nähakse ette, et kõigi eespool nimetatud äriühingute poolt teenindatavate liinide väljasõiduja saabumisajad tuleb heaks kiita ministeeriumi määrusega. Laevade osas nähakse presidendi dekreediga ette, et kontsessiooni saanud äriühingud peavad kasutama vähem kui 18 aasta vanuseid laevu ja olema laeva omanikud, välja arvatud ministeeriumi poolt kinnitatud erandite puhul. See piirang, mis kohustab kontsessiooni saanud äriühingutel regulaarselt oma aluseid uuendama, kujutab endast eespool nimetatud laevaühingute jaoks erikohustust. Lisaks tuleb iga kasutatav laev määrata liinile, mida avaliku teenindamise kohustus hõlmab. Artikkel 40 võimaldab merekaubandusministeeriumil lisaks tavalistele teenustele näha ette ka täiendavate teenuste osutamise, mille eesmärgiks on rahuldada üldise huvi ja transpordivajadustega seotud erinõuded.

(34) 5. detsembri 1986. aasta seaduses nr 856 riigi laevastiku (Finmare kontsern) uuendamise normide ja eralaevandusega seotud meetmete kohta (seadus nr 856/1986) sätestatakse, et tariifid määratakse kindlaks kontsessiooni saanud äriühingute ettepanekul välja antud ministeeriumi määrusega. Tavareisijate suhtes kehtivad teised tariifid kui kohalike elanike ja võõrtöötajate suhtes, kes moodustavad soodustariifidega reisijate kategooria.

Avaliku teenindamise kokkulepped

(35) 1991. aasta juulis kirjutas Itaalia riik kõigi viie Tirrenia kontserni piirkondliku äriühinguga alla ühesugused kokkulepped. Vastavalt nende kokkulepete artiklile 2 jõustusid need tagasiulatuvalt 1. jaanuaril 1989 ja need kehtivad kakskümmend aastat kuni 31. detsembrini 2008. Kokkulepetega nähakse siiski ette, et 1989., 1990. ja 1991. aasta majandussuhted määratletakse ajutiste meetmetega, mida käesolev otsus ei hõlma.

(36) Vastavalt nimetatud kokkulepete artiklile 3 määratakse aastase toetuse suurus kindlaks iga finantsaasta veebruaris äriühingute poolt esitatud taotluse alusel. Seejärel vaadatakse taotlus ministeeriumides läbi ja kiidetakse heaks ministeeriumi määrusega maikuu jooksul. Iga-aastase toetuse eesmärgiks on võimaldada äriühingutel katta tegevuskulude ja -kasumi negatiivsest suhtest tulenevad kahjud. Artiklis 5 loetletakse üksikasjalikult majandusnäitajad, mida vastavalt presidendi dekreedile nr 501/1979 on vaja erinevate kuluelementide arvutamiseks toetuse summa kindlaksmääramisel.

Viie aasta plaanid

(37) Avaliku teenindamise kokkulepete artiklis 1 sätestatakse, et viie aasta plaanidega määratakse kindlaks teenindatavad liinid ja sadamad, kõnealustel mereühendustel kasutatavate laevade tüübi ja võimsuse, reiside sageduse ja tariifid, sealhulgas eriti saarepiirkondade elanikele mõeldud soodustariifid.

(38) Esimene viie aasta plaan (aastad 1990–1994) kiideti heaks ministeeriumi 29. mai 1990. aasta määrusega ja jõustus tagasiulatuvalt 1. jaanuaril 1990. Teine plaan aastateks 1995–1999, mis kiideti heaks 14. mai 1996. aasta määrusega, jättis liinid ja sageduse praktiliselt samaks.

(39) Kolmas plaan (aastad 2000–2004) esitati Itaalia ametiasutustele 1999. aasta septembris ja ei ole siiani heaks kiidetud. Kuni nimetatud plaani vastuvõtmiseni kohustas 8. märtsi 2000. aasta määrus Tirrenia kontserni äriühinguid seaduse nr 160/1989 artiklis 9 täpsustatud teenuseid säilitama laevade abil, mis olid nende käsutuses 31. detsembril 1999.

Iga-aastane tasakaalustustoetus

(40) Kokkulepetes sätestatakse, et iga-aastane tasakaalustustoetus makstakse järgmiselt: iga aasta märtsis tehakse esimene ettemakse, mis vastab 70 %-le eelneval aastal makstud toetusest. Teine makse tehakse juunis ja see moodustab toetusest 20 %. Makstud summade ning jooksva aasta tegevuskulude ja -kasumi vahe moodustab jääksumma, mis makstakse välja aasta lõpus. Kui äriühing on saanud osutatud teenuste netokuludest suurema summa (tulud miinus kulud), peab ta vahe tagasi maksma 15 päeva jooksul alates bilansi kinnitamist.

(41) Iga-aastane toetus vastab viie aasta plaanis osutatud teenuste akumuleerunud netokahjumile, millele lisandub muutuva suurusega summa, mis vastab investeeritud kapitalilt saadud kasumile. Netokahjumi puhul on tavaliselt tegemist talveperioodil tekkinud akumuleerunud kahjude ja põhiliselt suveperioodil kirjendatud tulude vahega.

(42) Itaalia ametiasutuste esitatud teabest selgub, et investeeritud kapitalilt saadud kasumit võib väljendada nimetatud kapitali protsendina, mis sõltuvalt aastast muutub (12,5 % aastal 1992 ja 5,1 % aastal 2000) vastavalt kõnealuste aastate turukursile.

(43) Tirrenia kontserni piirkondlikele äriühingutele vastavalt 1991. aasta avaliku teenindamise kokkulepetele antud toetuse suurus on olnud järgmine: ([13])

ADRIATICA

(miljonites liirides)

AASTA	A) TEGEVUS-KULUD	B) TEGEVUS-TULU	C) NETO-KAHJUM (akumuleerunud kahjum miinus akumuleerunud tulu) (A – B)	INVESTEERITUD KAPITALILT SAADUD KASUM	AASTASE TOETUSE SUMMA
1992	– 127 018	64 772	– 62 772	8 258	70 504
1993	– 124 191	79 716	– 44 475	10 615	55 090
1994	– 158 533	80 324	– 78 209	7 819	86 028
1995	– 166 334	95 114	– 71 220	9 304	80 524
1996	– 170 095	95 422	– 74 673	7 935	82 608
1997	– 174 331	94 995	– 79 336	5 788	85 124
1998	– 175 809	114 210	– 61 599	5 271	66 870
1999	– 151 109	126 403	– 24 706	3 646	28 352
2000	– 137 255	109 786	– 27 469	4 377	31 846
2001	– 183 820	155 616	– 28 204	6 147	34 351

Märkimisväärsed erinevused iga-aastastes toetustes (viimane veerg) on seletatavad tegevuse netokulude kõikumisega (veerg C) rahvusvaheliste ühenduste osas Albaania, Jugoslaavia ja Horvaatiaga, mille teenindamine oli katkendlik Balkani riikide poliitilise olukorra tõttu. Samas jäid tegevuse netokulud ja iga-aastase toetuse vajadus kabotaažvedudeks Aadria mere põhjaosa ja Tremiti saarestiku vahel aastatel 1992–2001 üldkokkuvõttes stabiilseks. Pealegi tõi ühenduse peatamine Kreekaga 1999. aasta lõpust kaasa tegevuskulude selge vähenemise ja sellest tulenevalt ka toetussumma vähenemise.

([13]) Andmed pärinevad Price Waterhouse Coopers'i uurimusest "Valutazione dei criteri di predisposizione dei conti economici gestionali per linea e stagionalità relativi agli esercizi 1992-1999", täiendatud Itaalia ametiasutuste poolt aastate 2000 ja 2001 kohta. Uurimuses esitatakse Tirrenia kontserni äriühingute analüütiline arvepidamine ning antakse hinnang iga liini tegevuskuludele ja -tulule.

SAREMAR

(miljonites liirides)

AASTA	A) TEGEVUS-KULUD	B) TEGEVUS-TULU	C) NETO-KAHJUM (akumuleerunud kahjum miinus akumuleerunud tulu) (A – B)	INVESTEERITUD KAPITALILT SAADUD KASUM	AASTASE TOETUSE SUMMA
1992	– 33 519,0	7 464,0	– 26 055,0	1 342,0	27 397,0
1993	– 35 938,0	8 365,0	– 27 573,0	2 641,0	30 214,0
1994	– 35 295,2	9 383,8	– 25 911,4	1 606,2	27 517,6
1995	– 34 605,7	11 396,6	– 23 209,1	1 781,6	24 990,7
1996	– 34 972,8	11 533,5	– 23 439,3	1 560,4	24 999,7
1997	– 36 653,4	11 746,7	– 24 906,7	1 172,8	26 079,5
1998	– 39 602,0	11 744,0	– 27 858,0	973,0	28 831,0
1999	– 40 218,8	12 425,6	– 27 793,2	738,8	28 532,0
2000	– 36 300,0	12 652,0	– 23 648,0	828,0	24 476,0
2001	– 31 105,6	12 487,0	– 17 649,5	1 094,9	18 725,1

Iga-aastase toetuse suhteliselt stabiilne tase (viimane veerg) peegeldab olukorda turul, kus Saremar tegutseb, täpsemalt olukorda kohalikul turul, mis on orienteerunud saareelanike liikumisvajaduste rahuldamisele. Äriühingu poolt osutatud teenused on alates avaliku teenindamise kokkuleppe jõustumisest ([14]) jäänud praktiliselt samaks – seda nii reiside sageduse kui ka sõidugraafikute suhtes – ja ei muutu ka vaatlusaluse aasta jooksul.

TOREMAR

(miljonites liirides)

AASTA	A) TEGEVUS-KULUD	B) TEGEVUS-TULU	C) NETO-KAHJUM (akumuleerunud kahjum miinus akumuleerunud tulu) (A – B)	INVESTEERITUD KAPITALILT SAADUD KASUM	AASTASE TOETUSE SUMMA
1992	– 43 511,0	27 406,0	– 16 105,0	1 367,0	17 472,0
1993	– 44 907,0	30 750,0	– 14 157,0	2 145,0	16 302,0
1994	– 47 696,6	32 759,0	– 14 937,0	1 312,1	16 249,1
1995	– 47 900,0	32 000,0	– 15 900,0	1 400,0	17 300,0
1996	– 50 516,1	32 483,3	– 18 032,8	1 285,0	19 317,8
1997	– 48 900,0	31 200,0	– 17 700,0	900,0	18 600,0
1998	– 50 801,0	29 996,0	– 20 805,0	718,0	21 523,0
1999	– 47 840,1	32 362,0	– 15 478,1	588,1	16 066,2
2000	– 45 675,0	34 577,0	– 11 098,0	1 993,0	13 091,0
2001	– 44 903,1	35 573,5	– 9 329,6	3 033,5	12 363,2

([14]) 1992. aastal tegi Saremar neljal teenindataval liinil kokku 18 000 reisi. 2000. aastal ulatus reiside arv 20 000-ni.

Toremar tegutseb kohalikul turul, mis selgitab ka iga-aastase toetuse (viimane veerg) suhteliselt stabiilset taset. Avaliku ettevõtte poolt 2000. aastal pakutud teenused olid nii reiside sageduse kui ka sõidugraafikute osas samad kui 1992. aastal ([15]) ja ei ole aasta jooksul muutunud, olenemata hooajalistest erinevustest tingitud nõudluse muutustest.

SIREMAR

(miljonites liirides)

AASTA	A) TEGEVUS-KULUD	B) TEGEVUS-TULU	C) NETO-KAHJUM (akumuleerunud kahjum miinus akumuleerunud tulu) (A – B)	INVESTEERITUD KAPITALILT SAADUD KASUM	AASTASE TOETUSE SUMMA
1992	– 79 543,0	26 903,0	– 52 640,0	2 874,0	55 514,0
1993	– 75 845,0	30 444,0	– 45 401,0	5 334,0	50 735,0
1994	– 78 549,7	32 845,7	– 45 704,0	3 336,0	49 040,0
1995	– 80 947,5	33 847,0	– 47 100,5	4 363,7	51 464,2
1996	– 85 934,6	32 724,0	– 53 210,6	3 888,4	57 099,0
1997	– 97 536,9	35 203,2	– 62 333,4	3 155,1	65 488,5
1998	– 106 563,1	37 244,8	– 69 318,3	2 599,3	71 917,6
1999	– 110 611,1	40 274,2	– 70 336,9	2 211,2	72 548,1
2000	– 102 881,0	43 335,0	– 59 546,0	3 940,0	63 486,0
2001	– 106 490,0	47 314,4	– 59 175,6	4 249,9	63 425,5

Siremari poolt osutatud teenused on oma olemuselt samad kui Saremari ja Toremari osutatud teenused: pakkumine on olnud stabiilne alates avaliku teenindamise kokkuleppe jõustumisest ([16]) ja hooajalised erinevused ei oma erilist mõju.

Äriühingu suured tegevuskulud, mis toovad kaasa väga suure iga-aastase toetuse, on eelkõige seletatavad teenindatavate liinide arvuga (18 regulaarliini), mille eesmärgiks on rahuldada 14 Sitsiilia ümbruses asetseva saare elanike liikumisvajadusi. Regulaarliinide suur arv tähendab ka suuremaid tegevuskulusid (personal, kütus, hooldus jne), et äriühingu iga-aastased arvukad reisid saaksid tehtud. ([17])

CAREMAR

(miljonites liirides)

AASTA	A) TEGEVUS-KULUD	B) TEGEVUS-TULU	C) NETO-KAHJUM (akumuleerunud kahjum miinus akumuleerunud tulu) (A – B)	INVESTEERITUD KAPITALILT SAADUD KASUM	AASTASE TOETUSE SUMMA
1992	– 59 987,0	20 543,0	– 39 444,0	26,0	39 470,0
1993	– 63 737,0	22 810,0	– 40 927,0	1 538,0	42 465,0
1994	– 69 365,7	25 470,0	– 43 894,8	1 690,0	45 584,8
1995	– 71 389,6	24 519,9	– 46 869,7	2 173,2	49 042,9
1996	– 71 404,3	26 613,7	– 44 790,6	1 867,4	46 658,0
1997	– 73 752,0	30 420,0	– 43 332,0	1 516,9	44 848,9
1998	– 77 143,0	31 920,0	– 45 223,0	1 287,0	46 510,0
1999	– 74 172,0	30 896,5	– 43 275,5	986,6	44 262,3
2000	– 70 114,0	32 594,0	– 37 520,0	2 291,0	39 818,0
2001	– 68 316,8	33 377,9	– 34 938,9	3 366,5	38 305,4

([15]) 1992. aastal tegi äriühing kõikidel liinidel 8 300 reisi, samas kui 2000. aastal oli neid 9 097.
([16]) 2000. aastal tegi Siremar kõikidel liinidel kokku 11 910 reisi; 1992. aastal oli see arv 11 919.
([17]) 2000. aastal tegi äriühing 18 regulaarliinil 11 900 reisi (1992. aastal 11 700).

Iga-aastase toetuse stabiilne tase on seletatav Caremari poolt pakutava teenustevõrguga, mis on riigiga sõlmitud kokkuleppe jõustumisest alates jäänud praktiliselt samaks. ([18])

Iga-aastase toetuse tase peegeldab äriühingu suuri tegevuskulusid, mis tulenevad teenindatavate liinide arvust (11) ja reiside sagedusest.

Viie aasta plaanides ja äriplaanis kavandatud investeeringud

(44) Viie aasta plaanid reguleerivad lisaks teenindatavatele liinidele ja reiside sagedustele ka kontsessiooni saanud äriühingute poolt kõnealuse perioodi jooksul tehtavaid investeeringuid, et tagada kõnealuste liinide teenindamine. Komisjon püüdis uurimise käigus eelkõige kontrollida, kuidas on aastase toetuse arvutamisel arvesse võetud laevade ostu- ja amortisatsioonikulusid.

(45) Lisaks sellele soovis komisjon kontrollida, kas Tirrenia poolt 1999. aasta märtsis vastu võetud äriplaaniga ajavahemikuks 1999–2002 kontserni äriühingute jaoks kavandatud investeeringud sisaldavad teatavat abi. Plaani põhieesmärgid on järgmised:

— võimaldada kontserni äriühingutel kohaneda Itaalia kabotaažvedude turu liberaliseerimisest (1. jaanuar 1999) põhjustatud muutunud tingimustega ja valmistuda riigiga sõlmitud kokkulepete kehtivuse lõppemiseks 2008. aastal;

— vähendada vastavalt eespool nimetatud kokkulepetele osutatavate teenuste hindu;

— toetada kontserni arengut ja kasutada parimal viisil ära olemasolevaid ressursse;

— luua tingimused kontserni äriühingute erastamiseks.

(46) Äriplaan hõlmab avaliku teenindamise kokkulepetega ette nähtud teenustele suunatud vajalike investeeringute arendamist, mida kasutatakse vanade laevade lammutamiseks, muude laevade üleandmiseks kontserni sees ja uuteks investeeringuteks kogusummas 700 miljardit Itaalia liiri.

Maksualane sooduskohtlemine

(47) 26. oktoobri 1995. aasta dekreet-seaduses nr 504 sätestati maksualane sooduskord laevakütuseks kasutatavate mineraalõlide osas. Vastavalt nimetatud seaduse artikli 63 lõikele 3 kohaldatakse pardal kasutatavate määrdeainete suhtes aktsiisimaksude vähendamist.

(48) Menetluse algatamise otsuses väljendas komisjon teatavat kahtlust, kuidas nimetatud maksusoodustust kohaldatakse Itaalia sadamatesse hooldustöödeks jäetud laevade suhtes. Komisjon soovis kindlustada, et nimetatud meetmega ei diskrimineerita teisi merendusoperaatoreid, kelle laevad on samas olukorras.

([18]) 2000. aastal tegi äriühing 12 liinil 12 872 reisi (1992. aastal 15 650).

III. ASJAOMASTE POOLTE TÄHELEPANEKUD

Tirrenia kontserni äriühingute tähelepanekud

(49) Tirrenia kontserni äriühingud esitasid omapoolsed tähelepanekud menetluse algatamise otsuse kohta 22. novembri 1999. aasta kirjaga. Eelkõige vaidlustasid äriühingud riigiga sõlmitud kokkulepete alusel makstud kompensatsioonide määratlemise "uue abina" ja sellest tulenevalt ametliku uurimismenetluse algatamise otsuse õiguspärasuse. Asjaomased pooled on seisukohal, et komisjoni teavitati avalike teenuste kompensatsioonikorrast juba ammu ja komisjon ei väljendanud selle suhtes vastuseisu. Lisaks leiavad asjaomased pooled, et äriühingutele makstud iga-aastased kompensatsioonisummad on hädavajalikud ja proportsionaalsed vajaduse suhtes katta avaliku teenindamise kohustuste täiendavad netokulud. Sellest järeldab Tirrenia, et nimetatud kompensatsioon ei takista konkurentsi teiste turul tegutsevate operaatorite suhtes.

(50) Samal ajal vaidlustasid Tirrenia di Navigazione ja Tirrenia kontserni piirkondlikud äriühingud menetluse algatamist käsitleva komisjoni otsuse esimese astme kohtus asutamislepingu artikli 230 lõike 4 ([19]) kohaselt.

Eraoperaatorite tähelepanekud

(51) Komisjonile saabusid tähelepanekud erinevatelt Caremari, Saremari ja Toremari teenindatavatel liinidel konkureerivatelt eraoperaatoritelt. Kokkuvõtlikult olid tähelepanekud järgmised:

— Tirrenia kontserni äriühingud viljelevad liinidel, kus konkureeritakse eraoperaatoritega, agressiivset kaubanduspoliitikat, mida iseloomustavad dumpinguhinnad, allahindluste ja osamaksete süsteemid, mida võib selgitada üksnes nendele makstava avaliku abiga,

— avaliku teenindamise kohustustes puudub läbipaistvus ning Tirrenia kontserni äriühingutele on antud õigus muuta nende jaoks ette nähtud kohustuste ulatust, eelkõige seoses teenindatavate liinide, reiside sageduse ja sõidugraafikutega, mis on avalike teenuste laadiga vastuolus,

— võttes arvesse mõnede Tirrenia kontserni äriühingute teenindatavatel liinidel tegutsevate eraoperaatorite poolt pakutavaid teenuseid, on avalike teenuste osutamise vajadus äärmiselt küsitav,

— 1995. aastast tehtud või äriplaanis kavandatud investeeringute rahastamissüsteemid sisaldavad abielemente, millega viidatakse eelkõige kahele Viamare poolt 1996. aastal ostetud laevale ja üldisemalt Tirrenia kontserni äriühingute suhtes kehtivatele soodsamatele tingimustele pangalaenude saamiseks,

— Tirrenia kontserni äriühingud saavad kasu maksualasest sooduskohtlemisest Itaalia sadamates seisvatel laevadel kasutatavate mineraalõlide osas.

IV. ITAALIA AMETIASUTUSTE TÄHELEPANEKUD

Avaliku teenindamise kohustuste eest antud toetused

(52) Itaalia ametiasutused edastasid omapoolsed tähelepanekud menetluse algatamise otsuse kohta 29. septembri 1999. aasta kirjaga. Nende hinnangul lubab nõukogu 7. detsembri 1992. aasta määruse (EMÜ) nr 3577/92 (teenuste osutamise vabaduse põhimõtte kohaldamise kohta merevedudel liikmesriikides (merekabotaaž)) ([20]) artikkel 4 Tirrenia kontserni äriühingutega sõlmitud kokkulepetel jääda kehtima kuni nende kehtivusaja lõppemiseni 2008. aasta lõpul. Sellest tulenevalt ei saa menetluse algatamise otsusega seada kahtluse alla nimetatud kokkulepetest tulenevat avaliku teenindamise kohustuste süsteemi.

([19]) Vt joonealust märkus 4.
([20]) EÜT L 364, 12.12.1992, lk 7.

(53) Lisaks vaidlustavad Itaalia ametiasutused asjaolu, et komisjoni otsuses käsitletud abi kujutab endast vastavalt asutamislepingu artikli 88 lõikele 3 "uut" abi ja et see võis mõjutada liikmesriikidevahelist kaubandust enne Itaalia kabotaažvedude turu liberaliseerimist 1. jaanuaril 1999.

(54) Lisaks nendele üldistele tähelepanekutele toonitavad Itaalia ametiasutused, et eraoperaatorite kohaolu Tirrenia kontserni äriühingute teenindavatel liinidel on tihti uus ja osaline nähtus, piirdudes vähese arvu liinidega ja keskendudes suvehooajale. Lisaks võimaldab iga-aastase kompensatsiooni arvutamise meetod, mille puhul talveperioodil akumuleerunud kahjumist lahutatakse suve jooksul teenitud kasum, hoida kompensatsioonisummat minimaalsena.

Sellest tulenevalt kinnitavad Itaalia ametiasutused, et kompensatsioon on oluline ja rangelt proportsionaalne avaliku teenindamise kohustustega, mille tunnused tuleb liikmesriigil määratleda.

Viidates konkurentsieeskirjade rikkumisele, milles Adriaticat süüdistati Itaalia ja Kreeka vahelistel ühendustel, rõhutavad Itaalia ametiasutused, et kõnealust rikkumist käsitlev komisjoni otsus ei ole lõplik, et need kaks menetlust on teineteisest sõltumatud, et abi ei kasutatud konkurentsivastase tegevuse rahastamiseks, et mittevastavaks tunnistamine tähenda uut sanktsiooni ja et abi tagastamine ohustaks Adriatica tegevuse tasakaalu ja erastamisprotsessi.

Äriplaanis kavandatud investeeringud

(55) Itaalia ametiasutused rõhutavad, et äriplaanis kavandatud investeeringute eesmärk on vähendada teenuste maksumust, säilitades samal ajal kvaliteedi kõrge taseme. Samuti on Itaalia ametiasutused seisukohal, et kavandatud investeeringute rahastamismeetodid ei sisalda ühtegi abielementi põhjusel, et finantseeringud pärinevad osaliselt äriühingute omavahenditest ja osaliselt tavapärastel turutingimustel võetud pangalaenudest.

Maksualane sooduskohtlemine

(56) Itaalia ametiasutused selgitasid lähemalt laevakütuseks kasutatavate mineraalõlide maksualast kohtlemist käsitlevat õiguslikku raamistikku. Komisjonile edastatud teabest selgub, et vastavalt dekreet-seadusega nr 504/1995 välja antud 2. märtsi 1996. aasta üldiselt kohaldatavale otsusele laiendati nimetatud dekreet-seadusega ettenähtud maksualast sooduskohtlemist kütuste ja määrdeainete suhtes, mida kasutatakse kõikide hoolduseks sadamas seisvate laevade puhul.

(57) Samal ajal esitas Itaalia Euroopa Kohtule kaebuse (siiani menetluses) menetluse algatamise otsuse suhtes selles osas, mis käsitleb abi andmise peatamist. ([21])

V. ABI HINDAMINE

Avaliku teenindamise kohustuste eest antud abi

Abi olemasolu

(58) Vastavalt asutamislepingu artikli 87 lõikele 1 on igasugune liikmesriigi poolt või riigi ressurssidest ükskõik missugusel kujul antav abi, mis kahjustab või ähvardab kahjustada konkurentsi, soodustades teatud ettevõtjaid või teatud kaupade tootmist, ühisturuga kokkusobimatu niivõrd, kuivõrd see kahjustab liikmesriikidevahelist kaubandust.

([21]) Vt joonealust märkust 3.

(59) On ilmne, et kõnealused toetused on andnud liikmesriik või need on antud riigi ressurssidest. Soodustuse mõistet tõlgendati seda Euroopa Kohtu 24. juuli 2003. aasta otsuses Altmark Trans kohtuasja kohta ([22]). Nimetatud kohtuotsuse põhjal ei kuulu riigipoolne abi, mis on otsene kompensatsioon abi saavate äriühingute poolt avaliku teenindamise kohustuste täitmiseks osutatud teenuste eest, asutamislepingu artikli 87 lõike 1 reguleerimisalasse juhul, kui kõnealused äriühingud ei saa finantssoodustusi ja nimetatud abi ei anna neile konkureerivate ettevõtete suhtes soodsamat positsiooni.

Euroopa Kohtu arvates peab selline kompensatsioon vastama neljale tingimusele, et seda ei liigitataks konkreetsel juhul riigiabina:

— abi saaval ettevõttel peavad olema reaalsed avaliku teenindamise kohustused ning nimetatud kohustused peavad olema väga selgelt määratletud. Tirrenia kontserni äriühingutele makstud kompensatsiooni puhul nendib komisjon, et äriühingutele kehtestatud avaliku teenindamise kohustused pärinevad üheaegselt Itaalia riigiga 1991. aastal sõlmitud kokkulepetest, õiguslikust raamistikust (vt põhjendusi 30–34) ja viie aasta plaanidest (vt põhjendusi 37, 38 ja 39). Reaalse avaliku teenindamise kohustuse olemasolu ([23]) vaadeldakse põhjendustes 84–122,

— kompensatsiooni arvutamise aluseks olevad näitajad peavad olema eelnevalt määratletud objektiivsel ja läbipaistval viisil, et vältida majanduslikku kasu, mis annaks abi saavale ettevõttele konkureerivate ettevõtete ees soodsama positsiooni. Kõnealusel juhul märgib komisjon, et kokkulepete artiklis 5 kirjeldatakse üksikasjalikult majandusnäitajaid, mille alusel arvutatakse eri kuluelemendid, mida võetakse presidendi dekreedi nr 501/1979 kohaselt arvesse kompensatsiooni kindlaksmääramisel,

— kompensatsioon ei tohi ületada avaliku teenindamise kohustuste täitmise kõikide või ühe osa kulude katmiseks vajalikku summat, pidades silmas nii seonduvaid tulusid kui ka kohustuste täitmisega seotud põhjendatud kasumimarginaali. Küsimust vaadeldakse põhjendustes 123–148,

— kui avalike teenuste osutamiseks määratavat ettevõtet ei valita avaliku hankemenetluse raames, mis võimaldaks välja valida niisuguseid teenuseid väikseima tasu eest ühiskonnale pakkuva kandidaadi, peab vajaliku kompensatsiooni tase olema määratud kindlaks selliste kulude analüüsimise alusel, mida niisuguste kohustuste täitmiseks oleks kandnud keskmine ettevõte, millel on tõhus juhtimine ja piisavalt transpordivahendeid, et täita avaliku teenindamise kohustusi, võttes arvesse nii asjakohast tulu kui ka kohustuste täitmisega seotud põhjendatud kasumimarginaali. Siinkohal tuleb märkida, et Tirrenia kontserni äriühinguid ei valitud välja avaliku hankemenetluse alusel. Komisjon märgib ühtlasi, et kohaldatavad õigusaktid ja kokkulepped ei kehtesta tingimusi, mis tagaksid, et kompensatsioon ei ületaks sellise keskmise ettevõtte kulusid, millel on tõhus juhtimine ja vajalikud transpordivahendid. Ka Itaalia ametiasutuste ja abi saavate ettevõtete edastatud teabe ega andmete alusel ei saa kindlaks teha, kas see tingimus on täidetud.

(60) Eespool esitatud ja järgnevalt esitatavate kaalutluste valguses avaliku teenindamise reaalse vajaduse olemasolu kohta on komisjon seisukohal, et piirkondlikele äriühingutele 1991. aasta kokkulepete alusel antav iga-aastane tasakaalustustoetus annab neile eelise konkureerivate äriühingute suhtes, kes pakuvad või võiksid pakkuda kõnealusel turul samaväärseid teenuseid.

(61) Ühendusesisese kaubanduse mõjutamise ja konkurentsi moonutamise osas on need ilmsed liikmesriikidevahelise või liikmesriikide ja kolmandate riikide vahelise transpordi puhul, mis liberaliseeriti nõukogu 22. detsembri 1986. aasta määrusega (EMÜ) nr 4055/86 teenuste osutamise vabaduse põhimõtte kohaldamise kohta liikmesriikide ning liikmesriikide ja kolmandate riikide vahelises mereveos. ([24])

([22]) Kohtuasi C-280/00, seni avaldamata.
([23]) Kohtuasi C-205/99, 20. veebruari 2001. aasta kohtuotsus Analir et al (Euroopa Kohtu lahendid 2001, lk I-1271).
([24]) EÜT L 378, 31.12.1986, lk 1. Määrust on muudetud määrusega (EMÜ) nr 3573/90 (EÜT L 353, 17.12.1990, lk 16).

(62) Kuigi tegemist on kabotaažiteenustega, täheldas kohus, ([25]) et pole välistatud, et ainult kohalikke ja piirkondlikke transporditeenuseid ja mitte rahvusvahelisi transporditeenuseid pakkuvale ettevõttele antud toetus võib siiski mõjutada liikmesriikidevahelist kaubandust.

(63) Kui liikmesriik annab ettevõttele toetust, võib nimetatud ettevõte jätkata nimetatud transporditeenuste osutamist samal tasemel või nende osutamist suurendada, millest tulenevalt väheneb teistes liikmesriikides asuvate ettevõtete võimalus osutada oma teenuseid kõnealuse liikmesriigi transporditurul. ([26])

(64) Euroopa Kohtu praktika kohaselt ei pea komisjon juhul, kui abi on antud ebaseaduslikult, esitama tõendeid abi tegeliku mõju kohta konkurentsile ja liikmesriikidevahelisele kaubandusele. Selline kohustus annaks tõesti eelise nendele liikmesriikidele, kes andsid abi asutamislepingu artikli 88 lõikes 3 sätestatud teatamiskohustust rikkudes, nende riikide ees, kes teatasid abist kavandamisjärgus. ([27])

(65) Asjaolu, et Vahemere saartega toimuvate kabotaažvedude turg oli kuni 1. jaanuarini 1999 ajutiselt vabastatud nõukogu määruse (EMÜ) nr 3577/92 (teenuste osutamise vabaduse põhimõtte kohaldamise kohta merevedudel liikmesriikides (merekabotaaž)) kohaldamisest, ei välista võimalust, et kokkulepete kohaselt kabotaažliinidel Vahemere saartega tegutsevatele piirkondlikele äriühingutele antud toetused ei oleks mõjutanud liikmesriikidevahelist kaubandust ega moonutanud konkurentsi.

(66) Igal juhul, tunnistades, et üksnes kabotaažvedusid teinud äriühingutele antud abi ei mõjutanud kaubandust ega moonutanud konkurentsi enne 1. jaanuari 1999, on olukord muutunud pärast nimetatud kuupäeva, mil vastavalt määrusele (EMÜ) nr 3577/92 avati kabotaažveod kõikidele ühenduse operaatoritele.

(67) Vastavalt põhjendustes 58–66 esitatud kriteeriumidele tasub analüüsida piirkondlike äriühingute olukorda sõltuvalt turgudest, kus nad tegutsevad.

— Adriatica puhul tuletab komisjon meelde, et kokkuleppe alusel ei tegutse äriühing mitte üksnes kabotaažvedude turul, vaid ka rahvusvahelistel liinidel, kus tal tuleb või on tulnud alates kokkuleppe jõustumisest konkureerida teiste ühenduste operaatoritega. Sellega seoses rõhutab komisjon veel, et on reaalne oht omavahel kattuvateks toetusteks Adriatica poolt kabotaažvedude turul ja rahvusvahelisel turul osutatud teenuste eest, eelkõige põhjusel, et äriühingul ei ole nende teenusekategooriate jaoks eraldi raamatupidamisarvestust. Niisugustes tingimustes võisid kokkuleppe alusel Adriaticale antud toetused mõjutada liikmesriikidevahelist kaubandust ja moonutada konkurentsi.

— Ülejäänud nelja piirkondliku äriühingu puhul märgib komisjon, et ainult Saremar tegutseb rahvusvahelisel liinil (Sardiinia ja Korsika vahel), kus ta konkureerib ühe Itaalia eraoperaatoriga. Kuna nimetatud liin on alates kokkuleppe jõustumisest avatud teiste liikmesriikide operaatorite võimalikule konkurentsile, võib järeldada, et Saremarile makstav iga-aastane toetus, mille eesmärk on katta tema terve ühendustevõrgu tegevuse netokahjum, võis – eelkõige eraldi raamatupidamisarvestuse puudumise tõttu erinevate teenusekategooriate osas – mõjutada liikmesriikidevahelist kaubandust ja moonutada konkurentsi.

([25]) Kohtuotsus kohtuasjas Altmark Trans, punktid 77–82, vt joonealust märkust 22.

([26]) Vt kohtuasi 102/87, 13. juuli 1988. aasta kohtuotsus, Prantsusmaa *vs* komisjon (ECR 1988, lk 4067, punkt 19); kohtuasi C-305/89, 21. märtsi 1991. aasta kohtuotsus, Itaalia *vs* komisjon (ECR 1991, lk I-1603, punkt 26) ja ühendatud kohtuasjad C-278/92, C-279/92 ja C-280/92, 14. septembri 1994. aasta kohtuotsus, Hispaania *vs* komisjon (ECR 1994, lk I-4103, punkt 40) ja Altmark Trans, cit., punkt 78.

([27]) Ühendatud kohtuasjad T-116/01 ja T-118/01, 5. augusti 2003. aasta kohtuotsus, P&O European Ferries (ECR 2003, punkt 118); kohtuasi C-301/87, 14. veebruari 1990. aasta kohtuotsus, Prantsusmaa *vs* komisjon (ECR 1990, lk I-307, punkt 33) ja kohtuasi T-55/99, 29. septembri 2000. aasta kohtuotsus, CETM *vs* komisjon (ECR 2000, lk II-3207, punkt 103).

— Siremari, Toremari ja Caremari puhul on komisjonil järgmised tähelepanekud:

— nimetatud äriühingud tegutsevad üksnes kitsal kabotaažvedude turuosal Vahemere saartega,

— kuni 1. jaanuarini 1999 vabastati Vahemere saarte vahelised kabotaažiteenused vastavalt määruse (EMÜ) nr 3577/92 ([28]) artikli 6 lõikele 2 ajutiselt teenuste osutamise vabaduse põhimõtte kohaldamisest,

— nendes kabotaažvedude turu eri lõikudes konkureerivad piirkondlikud äriühingud mõnel liinil Itaalia eraoperaatoritega, kes tegutsesid seal juba enne kokkuleppe jõustumist; ükski nimetatud operaator ei tegutse siiski muudel turgudel kui Itaalia Vahemere kabotaažvedude turg,

— enne 1. jaanuari 1999 ei tegutsenud nimetatud kabotaažvedude turu eri lõikudes ükski teisest liikmesriigist pärit operaator, ka ei sisenenud sellele keegi pärast turu avanemist.

(68) Asjaolu, et sektor ei ole liberaliseeritud – nii nagu Vahemere kabotaažiturul enne 1. jaanuari 1999 – ei kujuta endast alati piisavat tingimust, et välistada negatiivset mõju liikmesriikidevahelisele kaubandusele. ([29])

(69) Selle põhjal, et kolm Tirrenia kontserni äriühingut (Tirrenia, Adriatica ja Saremar) tegutsesid liikmesriikidevahelisel või liikmesriikide ja kolmandate riikide vahelisel transporditurul ja et neil puudus eri teenusekategooriate jaoks eraldi raamatupidamisarvestus, võib järeldada, et kogu nende saadud abi võis mõjutada liikmesriikidevahelist kaubandust ja moonutada konkurentsi. Pealegi ei saa välistada, et kõikidel kontserni äriühingutele antud toetustel ei oleks olnud samasugust mõju.

(70) Samuti võisid teiste liikmesriikide operaatorid juba enne kabotaažvedude turu liberaliseerimist kasutada asutamisõigust ja osutada kabotaažiteenuseid, kasutades selleks Itaalia lipu all sõitvaid laevu.

(71) Igal juhul võib selle põhjal, et teistel liikmesriikide operaatoritel oli võimalus osutada konkureerivaid teenuseid Itaalia kabotaažvedude turul alates 1. jaanuarist 1999, järeldada, et kaubandust võidi mõjutada viimase viie aasta jooksul, eriti piirkondlike äriühingute avaliku teenindamise kokkulepete raames antavate ainuõiguste puudumisel.

(72) Eespool öeldut arvesse võttes ja pidades eelkõige silmas asjaolu, et selleks, et kompensatsioon annaks eelise, mida võib käsitleda "abina", piisab, kui üks neljast sätestatud tingimusest ei ole täidetud, ([30]) leiab komisjon, et kogu Itaalia ametiasutuste poolt igal aastal piirkondlikele äriühingutele antud kompensatsiooni puhul on asutamislepingu artikli 87 tähenduses tegemist riigiabiga. Vastupidiselt abi saavate äriühingute väidetele ei keela määruse (EMÜ) nr 3577/92 artikli 4 lõige 3 kõnealust abi analüüsida. Artikli 4 lõikega 3 lubatakse erandkorras enne määruse jõustumist sõlmitud olemasolevate lepingute jätkamist isegi juhul, kui need ei vasta avaliku teenindamise kokkulepete sõlmimist käsitlevatele tingimustele, mis on sätestatud sama artikli eelmistes lõigetes. Kõnealune säte käsitleb ühist transpordipoliitikat.

([28]) Vt joonealust märkust 20.
([29]) Komisjoni 25. novembri 1999. aasta otsus 2000/394/EÜ abi kohta Veneetsia ja Chioggia piirkonna äriühingutele sotsiaalkindlustusmaksetest vabastamisena seaduste nr 30/1997 ja nr 206/1995 alusel (EÜT L 150, 23.6.2000, lk 50).
([30]) Kohtuotsus Altmark Trans, punkt 94, vt joonealust märkust 22.

Uus abimeede

(73) Komisjon ei jaga piirkondlike äriühingute seisukohta, et kõnealune abi on olemasolev abi. Esiteks märgib komisjon, et nimetatud abi ei olnud olemas enne asutamislepingu jõustumist. Iga-aastase tasakaalustustoetuse kava kehtestati praegusel kujul alles seadustega nr 684/74 ja nr 169/75. Pealegi sätestavad dekreet nr 501/79, seadus nr 856/86 ja 1991. aasta kokkulepped üksikasjalikult eri avaliku teenindamise kohustused ning samuti kuluelemendid, mida võetakse arvesse piirkondlike äriühingute saadavate tasakaalustustoetuste arvutamisel.

(74) Komisjon märgib ka seda, et ta ei ole kõnealust abi heaks kiitnud. Komisjoni 6. juuli 1990. aasta otsus lõpetada menetlus C 12/89 (ex N 444/88), mis käsitles Itaalia otsust anda abi äriühingu Fincantieri kahjumite katmiseks 1987. ja 1988. aastal ning seadust nr 234/89, mis reguleeris Itaalia laevaehitustööstusele antavat abi, ([31]) käsitles üksnes laevatehastele suunatud abi, mitte aga käesoleva otsusega hõlmatud toetusi. Igal juhul muutus kõnealuste toetuste õiguslik raamistik pärast nimetatud otsust oluliselt vastavalt nende kokkulepete sõlmimisele, millest ei ole teatatud.

(75) Eelkõige tõdetakse, et selle alusel, et komisjon võis olla teadlik erinevatest õigusaktidest, milles sätestati iga-aastaste toetuste kava, ja 1991. aasta kokkulepetest, ei tähenda – asutamislepingu artikli 88 lõike 3 kohase eelteate puudumisel –, et iga-aastaste toetuste kava oleks vaikimisi heaks kiidetud vastavalt kohtuasjas Lorenz tehtud otsusele. ([32]) Kohus teatas hiljuti, et üksnes teksti edastamine komisjonile ei tähenda veel teatamist vastavalt EÜ asutamislepingu artikli 88 lõikele 3. ([33])

(76) Sellest tulenevalt on komisjon seisukohal, et piirkondlikele äriühingutele antud abi puhul on tegemist uue abiga nõukogu 22. märtsi 1999. aasta määruse (EÜ) nr 659/1999 (millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad EÜ asutamislepingu artikli 93 kohaldamiseks) ([34]) artikli 1 tähenduses.

(77) Isegi oletades, et üksnes kabotaažvedusid tegevatele äriühingutele Siremar, Toremar ja Caremar antud abi ei olnud maksmise hetkel riigiabi, muutus see alates 1. jaanuarist 1999 uueks abiks pärast transpordi liberaliseerimist vastavalt määrusele (EMÜ) nr 3577/92. Vastavalt määruse (EÜ) nr 659/99 artikli 1 punkti b alapunktile v, kui teatavad meetmed muutuvad abiks pärast tegevuse liberaliseerimist ühenduse õiguses, ei käsitleta neid meetmeid pärast liberaliseerimise kuupäeva enam olemasoleva abina.

Hinnang abi vastavusele

(78) Asutamislepingu artikli 87 lõikega 1 sätestatud abi keelamine ei ole absoluutne. Asutamislepingu artikli 87 lõigetes 2 ja 3 ning artikli 86 lõikes 2 on sätestatud erandid.

(79) Piirkondlikele äriühingutele iga-aastase toetuse kujul antud abi puhul ei kehti ükski asutamislepingu artikli 87 lõikes 2 sätestatud erand, kuna see ei kujuta endast üksiktarbijatele antavat sotsiaalabi ega loodusõnnetuste ja erakorraliste sündmuste tekitatud kahju korvamiseks antavat abi ega ka teatavate piirkondade majandusele antud abi. Pidades eelkõige silmas sotsiaalabi, eeldab artikli 87 lõike 2 kohaldamine, et üksiktarbijatele kasulikud meetmed ei soosiks otseselt või kaudselt teatavaid ettevõtteid või tooteid. Sellega seoses märgib komisjon, et piirkondlike äriühingute tulude vähenemist, mis on tingitud saareelanikele ja võõrtöölistele soodustariifide kohaldamisest, võetakse arvesse iga-aastase kompensatsiooni arvutamisel. Itaalia ametiasutused katavad nimetatud soodustariifid üksnes juhul, kui asjaomased tarbijad reisivad avaliku sektori operaatori teenindataval liinil, mis annab viimasele erakonkurentide ees soodsama positsiooni.

([31]) EÜT C 239, 25.9.1990, lk 10.
([32]) Kohtuasi 120/73, 11. detsembri 1973. aasta kohtuotsus, Lorenz (ECR 1973, lk 1471).
([33]) Kohtuasi C-297/01, kohtu 24. juuli 2003. aasta korraldus, Sicilcassa (ECRs seni avaldamata).
([34]) EÜT L 83, 27.3.1999, lk 1. Määrust on viimati muudetud 2003. aasta ühinemisaktiga.

(80) Kõnealuse abi puhul ei kehti ka ükski asutamislepingu artikli 87 lõikes 3 loetletud erand. Tegemist ei ole abiga, mis on mõeldud üleeuroopalist huvi pakkuva tähtsa projekti elluviimiseks või tõsise häire kõrvaldamiseks mõne EÜ liikmesriigi või EFTA riigi majanduses (punkt b) või kultuuri edendamiseks ja kultuuripärandi säilitamiseks (punkt d). Samuti ei saa seda abi vaadelda piirkondliku abina (punktid a ja c), sest see ei kuulu mitut sektorit hõlmava abikava hulka, mis on avatud konkreetse piirkonna kõikidele asjaomaste sektorite ettevõtetele. ([35]) Lisaks kujutab kõnealune abi selle eesmärki ja andmise korda silmas pidades endast ka tegevusabi, mida võib erandkorras lubada üksnes piirkondades, mis kuuluvad artikli 87 lõike 3 punkti a erandi alla, ja tingimusel, et liikmesriik tõendab selliste ebasoodsate tingimuste olemasolu ja tähtsust, mida kavatsetakse kõnealuse abiga leevendada. ([36]) Kuna Itaalia ametiasutused ei ole esitanud nimetatud küsimuses küllaldast teavet, ei saa abi selle erandi alusel heaks kiita. Kõnealust abi ei saa ka käsitleda teatavate tegevuste arengu soodustamisena (punkt c), kuna see on mõeldud konkreetse meretranspordiettevõtja tegevuskulude katmiseks ja see ei ole osa üldisest kavast, mis võimaldab abi saaval ettevõttel saavutada majanduslik ja finantstõhusus ilma täiendava abita.

(81) Asutamislepingu artikli 86 lõikes 2 sätestatakse, et ettevõtjad, kellele on usaldatud üldist majandushuvi pakkuvate teenuste osutamine, alluvad asutamislepingu eeskirjadele, eelkõige konkurentsieeskirjadele niivõrd, kuivõrd nimetatud eeskirjade kohaldamine ei takista juriidiliselt ega faktiliselt nendele määratud eriülesannete täitmist. Kaubanduse arengut ei tohi mõjutada määral, mis oleks vastuolus ühenduse huvidega.

(82) Ühenduse pretsedendiõiguse kohaselt tõlgendatakse erandlikke eeskirju piiravana. ([37]) Seepärast ei piisa sellest, et riigiasutused usaldasid kõnealustele äriühingutele üldist majandushuvi pakkuvate teenuste osutamise; asutamislepingus ja eelkõige artiklis 87 sätestatud eeskirjade kohaldamine peab takistama äriühingule antud eriülesannete täitmist ning ei tohi mõjutada ühenduse huve. ([38])

(83) Selleks et otsustada, kas piirkondlikele äriühingutele 1991. aasta kokkulepete alusel makstud toetused kuuluvad asutamislepingu artikli 86 lõike 2 erandi alla, peab komisjon kõigepealt kontrollima äriühingule usaldatud avaliku teenindamise kohustuste tegelikku olemasolu ja ulatust, et hinnata avalike teenuste ja nende kulude katmisega seotud toetuse vajalikkust.

Tegelikele vajadustele vastavate avaliku teenindamise kohustuste olemasolu

Kabotaažühendused Itaalia väiksemate saartega

(84) Kabotaažühendused kuuluvad nõukogu määruse (EMÜ) nr 3577/92 artikli 4 reguleerimisalasse ja riigiabi analüüsimise eesmärgil ühenduse suuniste hulka, mis käsitlevad meretranspordile ettenähtud riigiabi. ([39]) Suuniste kehtiva versiooni punktis 9 sätestatakse, et "avaliku teenindamise kohustused võib kehtestada või avaliku teenindamise kokkulepped võib sõlmida määruse (EMÜ) nr 3577/92 artiklis 4 nimetatud teenuste osas" (regulaarliinid saartelt ja saartele ning saarte vahel) ja kabotaažiteenuste osas. Kõnealustele teenustele suunatud kompensatsioonide suhtes kohaldatakse seepärast nimetatud sättes märgitud eeskirju ja asutamislepingus sätestatud riigiabi käsitlevaid eeskirju, nagu Euroopa Kohus on neid tõlgendanud. Ühenduse suuniste eelmise versiooni punktis 9 sätestati, et "avaliku teenindamise kohustused võib kehtestada ühenduse perifeerseid piirkondi teenindatavatesse sadamatesse suunduvail regulaarliinidel või vähe teenindatud liinidel, mida käsitletakse olulisena kõnealuse piirkonna majandusliku arengu seisukohast, kui turujõudude toimimine ei taga piisavat teenindustaset". Lisaks sellele võib pretsedendiõiguse kohaselt avaliku teenindamise kohustused kehtestada üksnes juhul, kui need vastavad reaalsele vajadusele, mida turujõud üksi ei suuda rahuldada. ([40])

([35]) Vt piirkondlikku riigiabi käsitlevate suuniste punkti 2 viimast lauset (EÜT C 74, 10.3.1998, lk 9).
([36]) Suuniste punkt 4.15, vt joonealust märkust 35.
([37]) Esimese astme kohtu 27. veebruari 1997. aasta otsus, kohtuasi T-106/95, Fédération française des sociétés d'assurances (FFSA et al) *vs* komisjon (ECR 1997, lk II-229, põhjenduste punkt 173).
([38]) Vt ka kohtu 10. detsembri 1991. aasta otsust, kohtuasi C-179/90, Merci convenzionali Porto di Genova (ECR 1991, lk I-5889, punkt 26).
([39]) Komisjoni teatis K(2004) 43 – Ühenduse suunised meretranspordile antava riigiabi kohta (ELT C 13, 17.1.2004, lk 3) ja sellele eelnenud perioodi kohta 1997. aasta suunised (EÜT C 205, 5.7.1997, lk 5) ning vajaduse korral 1989. aasta suunised (SEK (89) 921 lõplik, 3. august 1989).
([40]) Kohtuotsus Analir et al, vt joonealust märkust 23.

(85) Vastavalt eespool kirjeldatud õigusaktidele ja kokkulepetele kehtivad väikesaari teenindavate piirkondlike äriühingute suhtes kõikidel nende liinidel mitmed teenindatavate sadamate, reiside sageduse, väljumis- ja saabumisaegade, kasutatavate laevade ja sõidutariifidega seotud kohustused, mida need äriühingud endale ei võtaks (või ei võtaks samas mahus ja samadel tingimustel), kui nad tegutseksid ainult oma ärihuvidest lähtuvalt.

(86) Nimetatud kohustuste eesmärk on tagada territooriumi kui terviku põhimõttest kinni pidamine ning piisav hulk reisijate ja kaupade meretranspordiks ettenähtud regulaarliine Itaalia väiksematele saartele ja saartelt, et see rahuldaks kohalike elanike liikumise ning saarepiirkondade majandusliku ja sotsiaalse arenguga seotud vajadused. Nende kohustuste täitmine kokkulepete kehtivuse ajal tagatakse tagatiste maksmisega. Asjaolu, et sõiduplaane ja -sagedusi võib aasta jooksul ametiasutuste kontrolli all muuta, ei sea kahtluse alla nimetatud teenuste osutamise kohustuse kehtestamist. Seega kohustavad kõnealused eeskirjad toetust saavaid äriühinguid osutama üldist majandushuvi pakkuvaid teenuseid asutamislepingu artikli 86 lõike 2 tähenduses ja avalikke teenuseid määruse (EMÜ) nr 3577/92 tähenduses.

Rahvusvahelised ühendused

(87) Rahvusvahelised mereühendused kuuluvad nõukogu 22. detsembri 1986. aasta määruse (EMÜ) nr 4055/86 (teenuste osutamise vabaduse põhimõtte kohaldamise kohta liikmesriikide ning liikmesriikide ja kolmandate riikide vahelises mereveos) ([41]) reguleerimisalasse. Määruses ei sätestata selgesõnaliselt avaliku teenindamise miinimumkohustuste kehtestamise võimalust liikmesriikide või liikmesriigi ja kolmanda riigi vaheliste mereühenduste tagamiseks.

(88) 2004. aasta ühenduse suunised meretranspordile antava riigiabi kohta ([42]) võimaldavad siiski kehtestada avaliku teenindamise kohustuse või sõlmida avaliku teenindamise kokkuleppeid, kui rahvusvaheline transporditeenus on vajalik avaliku transpordi pakiliste vajaduste rahuldamiseks (punkt 9). Samuti on nende teenuste osutamise eest lubatud kompensatsioonid tingimusel, et need vastavad asutamislepingu eeskirjadele ja menetlustele. Ka 1997. aasta suuniste punktiga 9 oli lubatud abi, mille eesmärgiks oli avaliku teenindamise kohustuste kompenseerimine.

(89) Sellest tulenevalt nendib komisjon, et kehtivad ühenduse õigusaktid lubavad kehtestada avaliku teenindamise kohustused ka muudel mereühendustel peale liikmesriigi siseriiklike ühenduste. Kuna tegemist on siiski rahvusvahelise meretranspordi turuga, kus juba tegutsevad või hakkavad tegutsema teised ühenduse operaatorid, on kontsessiooni saanud äriühingutele makstud kompensatsioonide näol tegemist tegevusabiga, mida võib lubada üksnes artikli 86 lõike 2 alusel. Seega peavad need olema ühtaegu vajalikud, st vastama reaalsele vajadusele, mida turujõud üksi ei suuda rahuldada, ja järgitava eesmärgiga rangelt proportsionaalsed.

(90) Tirrenia kontserni viiest piirkondlikust äriühingust tegutsevad ainult Adriatica ja Saremar avaliku teenindamise kokkulepete alusel rahvusvahelistel liinidel. Seetõttu tuleb mõlema ettevõtte ja iga asjaomase rahvusvahelise ühenduse puhul analüüsida põhjuseid, mis õigustavad avaliku teenindamise kohustuste kehtestamist toetust saavatele äriühingutele, ning uurida, kas makstud kompensatsioonid kuulusid asutamislepingu artikli 86 lõikes 2 sätestatud erandite hulka.

([41]) Nõukogu 22. detsembri 1986. aasta määrus (EMÜ) nr 4055/86, EÜT L 378, 31.12.1986, lk 1.
([42]) Vt joonealust märkust 39.

(91) Saremari puhul märgib komisjon, et nimetatud äriühing osutab Sardiinia ja Korsika vahelisel liinil (Santa Teresa–Bonifacio) aastaringselt iga päev kaks edasi-tagasi reisi komplekslaevaga, mis mahutab kokku 560 reisijat ja 51 sõidukit. Itaalia ametiasutuste edastatud teabest nähtub, et tegemist on lühikese piiriülese ühendusega (10 meremiili), millel on eeskätt kohalik huvi nii Sardiinia elanike kui ka lähedalasuvate Korsika elanike puhul. Santa Teresa ja Bonifacio vaheline liiniühendus võimaldab tagada töötajate liikumise üle piiri ning korrapärase kaubavoo Lõuna-Korsika ja Põhja-Sardiinia vahel. Itaalia ametiasutuste esitatud teabest selgub, et nimetatud ühenduse käivitamist taotlesid selgesõnaliselt kohalikud Sardiinia ja Korsika elanikud.

(92) Turismihooajal (keskmine ja kõrghooaeg) konkureerib Saremar teise Itaalia operaatoriga, kes suudab muuta teenuste mahtu ja sagedust vastavalt turuolukorrale. ([43]) Lisaks sellele ei tegutse kõnealune operaator hooajavälisel ajal.

(93) Eelnimetatust nähtub, et õiguslikku avalikku huvi väljendav eesmärk tagada ühenduse kahe saarepiirkonna vaheline aastaringne regulaarliin, võttes arvesse asjaomaste kohalike ja piirkondlike asutuste väljendatud vajadusi, ei oleks olnud saavutatav turujõudude vaba toimimise korral.

(94) Adriatica poolt teenindatavate rahvusvaheliste ühenduste puhul on komisjoni tähelepanekud järgmised:

a) mereühendus Brindisi–Kérkyra–Igoumenitsa–Pátra, mis ühendab ühenduse keskpiirkondi ühe oma piirialaga, on kauba- ja turismiliikluse seisukohalt äärmiselt oluline, eriti kui arvestada ebastabiilsust, mis on muutnud alternatiivsed maismaaühendused keeruliseks. Lisaks kanti nimetatud mereühendus 1977. aastal Itaalia ja Kreeka ametiasutuste ühistaotluse alusel raudtee, maanteeja laevandusteenuste nimekirja, mille suhtes kohaldatakse 7. veebruari 1970. aasta rahvusvahelist konventsiooni reisijate ja pagasi raudteeveo kohta. Selleks et osutada nimetatud liinil meretransporditeenuseid, liitus Adriatica EURAILi ühendusega. Lisaks selgub komisjonile 26. oktoobri 2001. aasta kokkusaamisel esitatud teabest (registreeritud numbrite A/13408/04 ja A/13409/04 all), et aastatel 1992–1999 tegi Adriatica sellel liinil keskmiselt 265 reisi aastas, transportides keskmiselt 161 440 reisijat, 24 376 sõidukit ja 104 437 jooksvat meetrit kaupu. Samuti tuleb nentida, nii nagu on märgitud Itaalia ametiasutuste 17. veebruari 2004. aasta kirjas (registreeritud numbri A/13405/04 all), et aastatel 1996–1999 ei osutanud Adriaticaga konkureerivad operaatorid teenust, mis pakkunuks samasuguseid garantiisid kasutatavate laevade kvaliteedi ning muu hulgas ka teenuste regulaarsuse ja sageduse osas. Tuleks siiski märkida, et 30. oktoobri 1990 ja 1994. aasta juuli vahelisel ajal, mis kattub osaliselt käesolevas otsuses käsitletud perioodiga, osales Adriatica leppes, mis käsitles liinidel Pátrast Barisse ja Brindisisse transporditavatele kommertsveokitele kohaldatavaid hindasid. ([44]) Sel perioodil oli konkurents kõnealusel turul piisavalt elav ja spetsiifiline selleks, et Tirrenia otsustas osaleda ebaseaduslikus leppes, mille tõttu ei saa lugeda abi avalike teenuste osutamiseks vajalikuks. Hoolimata Itaalia ametiasutuste poolt 24. veebruari 2004. aasta faksis (dokument registreeriti numbri A/13970/04 all) esitatud täpsustustest ei saa heaks kiita üldist majandushuvi pakkuvate teenuste osutamise kohustuste kompenseerimist, kui toetust saav äriühing on süüdi EÜ asutamislepingu artikliga 81 keelatud konkurentsivastases käitumises. Kuigi komisjoni otsus pole veel lõplik, sai see täieliku kinnituse esimese astme kohtu poolt ja on igal juhul vaadeldav kehtivuse presumptsioonist lähtuvalt. On selge, et need kaks menetlust, esimene konkurentsieeskirjade ja teine riigiabi kohta, on teineteisest sõltumatud, kuid pretsedendiõigus sunnib komisjoni riigiabi vastavuse hindamisel arvesse võtma võimalikku konkurentsieeskirjade rikkumist, eriti kui abisaaja on nimetatud eeskirju rikkunud. ([45]) Konkurentsieeskirjade rikkumise ja abi vaheline seos on ilmne, kuna kompensatsiooni maksti just nende leppes käsitletud teenuste eest, olenemata sellest, kas abi kasutamine tingis konkurentsivastase käitumise. Lisaks sellele ei

([43]) Näiteks 2001. aastal võeti üks nimetatud operaatori kahest laevast sellelt turulõigult ära ja suunati tulutoovamatele liinidele.

([44]) Komisjoni 9. detsembri 1998. aasta otsus 1999/271/EÜ EÜ asutamislepingu artikli 85 kohase menetluse kohta (IV/34466 – Kreeka praamid) (EÜT L 109, 27.4.1999, lk 24), kinnitatud asjaolude tõestamise ja kvalifitseerimise osas esimese astme kohtu 11. detsembri 2003. aasta otsusega, kohtuasi T-61/99, Adriatica di Navigazione *vs* komisjon (seni avaldamata).

([45]) 15. juuni 1993. aasta kohtuotsus, kohtuasi C-225/91, Matra SA *vs* komisjon (ECR, lk I-3203, punktid 41–43).

tähenda mittevastavaks tunnistamine ja abi sissenõudmine mingil juhul uut sanktsiooni, vaid on tulemuseks sellele, et tehti kindlaks abisaaja osalemine keelatud leppes. Arvestades osutatud teenuste liiki, mis hõlmab üheaegselt kommertsveokeid, reisijaid ja kaupu, tuleb järeldada, et äriühingu osalemine leppes, mille eesmärgiks oli kehtestada kommertsveokitele kohaldatavad hinnad, võimaldab teha järelduse kogu liini kohta. See on veelgi ilmsem põhjusel, et lepe käsitles just kommertsveokite liiklust, mida Itaalia ametiasutused kavatsesid tagada toetuse abil. Lõpuks tuleks märkida, et 2000. aastal lõpetati tegevus kõnealusel ühendusel.

b) Trieste–Durrës liin Itaalia ja Albaania vahel sai alguse Itaalia ja Albaania ametiasutuste poolt 22. oktoobril 1983 alla kirjutatud protokollist, mille eesmärk oli arendada Albaania ja Lääne-Euroopa vahelisi kaubandussuhteid. Protokolli artikliga 5 kohustatakse äriühingut Adriatica di Navigazione ja Albaania äriühingut Transship korraldama kõnealuse ühenduse teenindamist. Jättes kõrvale poliitilisest olukorrast tingitud kõikumised, on nimetatud liin alates 1991. aastast märkimisväärselt edasi arenenud. ([46]) Nimetatud liinil puudub igasugune konkurents.

c) Kumbki kahest muust mereühendust Itaalia ja Albaania vahel (Bari–Durrës ja Ancona–Durrës) ei võetud kasutusele rahvusvahelise kokkuleppe alusel.

d) Mereühendused Itaalia (Ancona ja Bari) ja Jugoslaavia vahel (sadam Bar Montenegros) on alates 1997. aastast edasi arenenud. Need on vastuseks Montenegro ametiasutuste taotlusele, kes soovisid alalise ühenduse loomist riigi ainukese kaubasadama ning Põhja- ja Lõuna-Itaalia sadamate vahel. Alates 1998. aastast tegutsevad Adriatica kõrval Bari–Bar liinil kaks teist operaatorit, üks Montenegro ja teine Sloveenia päritolu.

e) Itaalia ja Horvaatia vaheliste ühenduste Ancona–Split ja Bari–Dubrovnik teenindamine, mis anti 1960. aastal eraoperaatoritele, anti Adriaticale üle vastavalt 27. veebruari 1978. aasta seadusele nr 42. Itaalia ametiasutuste esitatud teabest nähtub, et 1991. aastal katkestatud teenused taastati Horvaatia Vabariigi valitsuse taotlusel uuesti 1994. aastal. Hoolimata Kosovo kriisist tingitud kõikumistest on liiklus alates 1994. aastast märkimisväärselt arenenud. ([47]) Adriaticale pakuvad nimetatud turul konkurentsi kaks laevaühingut, üks Horvaatiast ja teine Libeeriast.

(95) Eespool kirjeldatust nähtub, et Adriaticale pandi – kokkuleppe või rahvusvahelise lepingu alusel osutatavate teenuste osas – üldhuviteenuste kohustus, mis tõi endaga kaasa kulud, mida ettevõte ei oleks pidanud kandma juhul, kui ta oleks tegutsenud üksnes oma ärihuvidest lähtuvalt. See ei kehti ühenduse Brindisi–Kérkyra–Igoumenitsa–Pátra puhul 1992. aasta jaanuarist kuni 1994. aasta juulini, kui Adriatica osales EÜ asutamislepingu artikliga 81 keelatud leppes. Samuti ei kehti see äriühingu poolt rahvusvahelistel ühendustel väljaarendatud teenuste puhul, mis ei põhine sellisel kokkuleppel või lepingul. See kehtib eelkõige ühenduste Bari–Durrës ja Ancona–Durrës puhul. Nende kahe liini tegevuskasum on igal juhul positiivne, nii et Adriaticale ei makstud osutatud teenuste eest kompensatsiooni. Komisjonile esitatud analüütiliste arvestuste põhjal võib hoopis öelda, et saadud kasum aitab vähendada kahjumis olevatel liinidel osutatud teenuste eest makstud iga-aastast tasakaalustustoetust.

([46]) 1991. aastal veeti 20 096 reisijat ja 24 205 jooksvat meetrit kaupu; 2000. aastal 334 639 reisijat ja 235 542 jooksvat meetrit kaupu.

([47]) 1994. aastal veeti 9 866 reisijat ja 7 494 jooksvat meetrit kaupu; 2000. aastal 48 281 reisijat ja 43 563 jooksvat meetrit kaupu.

(96) Selleks et piirkondlikele äriühingutele kehtestatud kohustuste suhtes võiks maksta kompensatsiooni ja et komisjon saaks kontrollida, et kompensatsiooni summa jääb üksnes hädavajaliku piiresse, peavad pädevad riigiasutused nimetatud kohustused eelnevalt määratlema.

(97) Sellega seoses märgib komisjon, et iga piirkondliku äriühingu poolt osutatud teenused on määratletud eespool nimetatud viie aasta plaanides. Nimetatud plaanides sätestatakse täpselt kasutatavad sadamad ning kõrg- ja madalhooajal järgitavad sagedused, samuti iga liini jaoks määratavate laevade tüüp. Selliselt loodud teenustevõrku võib siiski kohandada vastavalt kõnealustel liinidel valitsevale transpordinõudlusele iga viieaastase perioodi jooksul. Itaalia ametiasutuste esitatud teabest nähtub, et selliseid kohandusi tehakse üksnes taotluste alusel, mille kohalikud kogukonnad esitavad transpordiministeeriumile – asutusele, mis tegeleb piirkondlike äriühingute järelvalvega –, et taotleda sageduse ja sõidugraafiku muutmist. Nimetatud taotlusi hinnatakse eraldi ministeeriumidevahelisel tasandil, võttes muu hulgas arvesse nende finantsmõju asjaomase äriühingu tegevuskuludele. Iga viieaastase perioodi jooksul teenustevõrgus tehtud muudatus on seepärast hõlmatud haldusalase eelotsusega, mis on adresseeritud kontsessiooni saanud äriühingule.

Võrreldav konkurents

(98) Hindamaks avaliku teenuse tegelikku vajadust, ([48]) samuti kontsessiooni saanud piirkondlikele äriühingutele tegelikult määratud kohustuste ulatust ning kõnealuste teenustega seotud kulude kompenseerimise vajadust, peab komisjon kontrollima, kas avaliku sektori operaatori poolt osutatavate teenustega samasuguseid või nendega võrreldavaid teenuseid osutavad konkureerivad operaatorid on olemas või mitte ning kas nad täidavad Itaalia ametiasutuste poolt ette kirjutatud nõudeid. Hinnangu andmine toimub iga liini kohta eraldi teenuste kogupakkumise ja kogunõudluse võrdleva analüüsi teel. Seega on otstarbekas vaadelda iga piirkondliku äriühingu olukorda eraldi.

Adriatica

(99) Adriatica peab konkureerima teiste laevaühingutega, ühelt poolt kahel rahvusvahelisel liinil (Ancona–Spalato ja Brindisi–Kérkyra–Igoumenitsa–Pátra), kus talle määrati üldhuviteenuse osutamise kohustus, ja teiselt poolt mitmel kabotaažliinil Tremiti saarestikus ning kahel kaubaveoliinil poolsaare ja Sitsiilia vahel.

Rahvusvahelised ühendused

(100) Ancona–Spalato liinil teeb Adriatica kompleksalusega aastaringselt kaks reisi nädalas, konkureerides ühe Horvaatia riigiettevõttega ning Barbadose ja Panama lipu all sõitvate eralaevadega, mis on kohal peaaegu ainult suvehooajal ega rahulda kõiki Itaalia ametiasutuste poolt kokkuleppes teenuste suhtes sätestatud nõudeid.

(101) Brindisi–Kérkyra–Igoumenitsa–Pátra liinil konkureeris Adriatica Kreeka laevaomanikega, kelle laevad sõidavad Küprose ja Malta lipu all, ning Itaalia lipu all sõitva Itaalia operaatoriga. Itaalia ametiasutuste poolt esitatud teabest (eriti 17. veebruari 2004. aasta kirjast, registreeritud numbri all A/13405/04) nähtub, et alates 1997. aastast pakuvad mõned Kreeka operaatorid teenuseid, mis on võrreldavad Adriatica poolt osutatavate teenustega regulaarsuse, mahu, sageduse ja laevade tüübi osas. Nagu öeldud (põhjenduse 94 punkt a), on nimetatud liin olnud ühendusesisese ja rahvusvahelise liikluse jaoks eluliselt tähtis, sest see seob ühendust ühe tema äärealaga. Komisjon on seisukohal,

([48]) Otsus kohtuasjas Analir et al, vt joonealust märkust 23.

et vastavalt ühenduse 1997. aasta suunistele tohib anda toetust, katmaks tegevuskahjumit regulaarliiniteenuste eest sadamatesse, mis teenindavad ühenduse ääremaid, või asjaomaste piirkondade arenguks eluliselt tähtsatel marsruutidel, kus turujõud ei taga teeninduse piisavat taset (jaotis 9). Arvestades Adriatica poolt osutatud teenuste regulaarsust, mahtu, sagedust ja laevatüüpe, on komisjon seisukohal, et avaliku sektori toetuste andmine võib olla ühenduse õiguse seisukohast põhjendatud. See järeldus ei laiene ajavahemikule jaanuar 1992 – juuli 1994, mil Adriatica osales sellel liinil EÜ asutamislepingu artikliga 81 keelatud leppes, mis omakorda näitab, et abi ei vastanud avaliku teenuse tegelikule vajadusele. Lõpuks tuleb märkida, et 2000. aastal kõnealune liin suleti.

Kabotaažühendused

(102) Mitmel Tremiti saarestiku ühendusel konkureerib Adriatica Itaalia eraoperaatoritega, kes on kohal üksnes kesk- ja tipphooajal. Ükski neist ei rahulda Itaalia ametiasutuste poolt kehtestatud regulaarsuse ja teenuste aastaringse osutamise nõuet.

(103) Mandri ja Sitsiilia vahelistel kaubavedudel konkureerib Adriatica Ravenna–Catania ja Genova–Termini Imerese liinidel Itaalia eraoperaatoritega. Siiski pole nimetatud operaatorite teenused võrreldavad Adriatica teenustega, pidades silmas Itaalia ametiasutuste poolt avaliku teenindamise kokkuleppes regulaarsuse, sageduse ja laevade tüübi suhtes sätestatud nõudeid.

S i r e m a r

(104) Siremar konkureerib Itaalia eraoperaatoritega Lipari ja Egadi saarte ning Sitsiilia ja Pantelleria saare vahelisel kohalikul turul.

(105) Ühendusvõrk Lipari saartega ja nende vahel koosneb viiest liinist, kus Siremar osutab teenuseid aastaringselt iga päev kompleksalustega (reisijad ja kaup) ja ainult reisijate veoks mõeldud kiiralustega. Samas tegutseb ka üks Itaalia eraoperaator vanade ja tagasihoidliku mahuga kompleksalustega. Nimetatud konkurendi teenus ei rahulda siiski kõiki kokkuleppes sätestatud nõudeid, pidades silmas eelkõige teenuse pidevat aastaringset osutamist kõikidel liinidel ning laevade tüüpe. Sama kehtib kiirühenduste turu kohta, kus Siremariga konkureerib üks teine Itaalia operaator, ilma et osutaks kõikidel oma liinidel kokkuleppe nõudeid rahuldavaid teenuseid, eriti tagatavate ühenduste ja teenuste sageduse osas. Lipari saarte ja Milazzo vahelise kiirühendusvõrgu eraoperaator ei osuta Siremariga ühesuguseid teenuseid ei reiside sageduse ega teenindatavate saarte arvu osas. Selgub, et nimetatud operaator jätab madalhooajal teenindamata just Lipari–Salina ja Milazzo–Alicudi ühendused.

(106) Ühendusvõrk Egadi saartega ja nende vahel koosneb kahest kompleksalustega (reisijad ja kaubad) teenindatavast liinist ning neljast ainult reisijate veoks mõeldud kiiralustega teenindatavast liinist. Siin tegutsevad kaks Itaalia eraoperaatorit, üks neist kaubaveo lõigus, teine kiirühenduste (reisijatevedu) lõigus, kuid kumbki neist ei osuta teenuseid, mis vastaksid kokkuleppe kõikidele nõuetele liinide ja laevade tüübi osas.

(107) Komisjonile esitatud teabe kohaselt osutab Siremar liinil Trapani (Sitsiilia)–Pantelleria aasta ringi iga päev teenuseid, konkureerides ühe Itaalia eraoperaatoriga, kelle tegevus piirdub "ratastel sõiduvahendite" transportimisega ega vasta seega kokkuleppes teenuste suhtes sätestatud nõuetele.

(108) Lisaks selgub komisjonile 13. augustil 1999 edastatud kaebuse põhjal (registreeritud 18. augustil 1999 transpordi peadirektoraadi poolt numbri all D 02.30864296), et aastatel 1990–1999 maksis maakonnavalitsus väiksemaid saari Sitsiilia ja mandriga ühendavatele eraoperaatoritele nende teenuste osutamiseks toetust. Nimetatud andmed näivad kinnitavat avaliku sektori toetuste vajalikkust, et tagada kõnealuste saartega piisavalt hea ühendus.

(109) Ühtlasi tuleks silmas pidada asjaolu, et Sitsiilia maakond sätestas 2002. aasta 9. augusti maakonna seadusega nr 12 (edastatud komisjonile 2002. aasta 12. septembri kirjas ja registreeritud 2002. aasta 22. oktoobril numbri all A/68547), et tugevdamaks mereühendusi Sitsiilia väiksemate saartega ja võttes arvesse elanike liikumisvajadusi, tuleb mereühendusteenused nimetatud saartega korraldada viieaastaseks perioodiks pakkumismenetluse teel. 2002. aasta 21. oktoobril kuulutas Sitsiilia maakonna regionaaltranspordi- ja sideosakond välja avatud pakkumismenetluse üldistes huvides mereühendusteenuse pakkumiseks kiirreisilaevade abil Sitsiilia väiksemate saartega ja nende vahel.

(110) Seega nendib komisjon, et praegu pakutakse teatavaid meresõidu regulaarteenuseid Sitsiilia väiksemate saartega ja nende vahel objektiivsete ja läbipaistvate kriteeriumite alusel vastavalt ühenduse direktiivides sätestatud konkurentsieeskirjadele. Samuti leiab komisjon, et merekabotaaži turul on konkurents tänu sellele tugevnenud ning seega on tagatud teenuste osutamise vabadus vastavalt määrusele (EMÜ) nr 3577/92.

Saremar

(111) Saremar konkureerib Itaalia eraoperaatoritega kolmel neljast ettevõtte poolt teenindatavast liinist.

(112) Korsika ja Sardiinia vahelisel liinil Santa Teresa–Bonifacio kindlustab Saremar keskmise veomahuga kiiralusega igapäevased ühendused aastaringselt. Üks eraoperaator osutab võrreldavaid teenuseid, piirdudes siiski kesk- ja tipphooajaga, rahuldamata seega kokkuleppega ette nähtud regulaarsuse ja sageduse nõudeid.

(113) Kahel liinil kolmest, mis ühendavad Sardiiniat tema väiksemate saartega, täpsemalt Palau–Maddalena põhjas ja Carloforte–Calasetta lõunas, pakuvad Itaalia eraoperaatorid aastaringselt täiendust Saremari poolt osutatud teenustele. Väljumisgraafikud näitavad, et eraoperaatorite ja avaliku sektori operaatorite vahel jagatud teenused tagavad väikesaarte elanikele suurema liikumisvõimaluse. Siiski nähtub Itaalia ametiasutuste poolt edastatud teabest (registreeritud numbrite all A/13350/04, A/13346/04 ja A/13356/04), et konkureerivate eraoperaatorite laevad, kellele Itaalia ametiasutuste arvates kohalikud firmad annavad rahalist abi, on ehitatud rohkem kui kakskümmend aastat tagasi ega vasta seetõttu kokkuleppega ette nähtud teenuse osutamise kohustusele. Liini Carloforte–Calasetta suhtes on selgunud, et alates 1998. aastast on eraoperaator saanud piirkondlikku toetust nimetatud liini teenindamiseks öötundidel ja varahommikul. Toodud andmed näivad kinnitavat toetuste vajalikkust piisava avaliku teenuse tagamiseks.

Toremar

(114) Toremar konkureerib erinevate Itaalia eraoperaatoritega kahel liinil, mis ühendavad rannikuga Toscana saarestiku saari, täpsemalt Portoferraio–Piombino Elba saart ja Giglio–Porto S. Stefano Giglio saart.

(115) Liinil Portoferraio–Piombino teeb Toremar sõltuvalt aastaajast 8–15 reisi päevas reisijate ja sõidukite veoks ettenähtud kompleksalustega. Reiside arv ja sõiduplaan kavandatakse kooskõlas saare bussiliiklusega ühelt poolt ning mandri rongi- ja bussiliiklusega teiselt poolt. Ka üks eraoperaator pakub aastaringselt iga päev teenust sagedusega, mis on võrreldav Toremari pakutavaga. Itaalia ametiasutuste poolt edastatud teabest (registreeritud numbri all A/12951/04) nähtub veel, et eraoperaatori laevade vanuseks on rohkem kui kakskümmend aastat, et avaliku sektori operaator on ainuke, kes tagab päeva esimese ja viimase reisi, ja et alates aastast 2000 toob nimetatud ühenduse teenindamine kasumit, mis on lahutatud maha aastase tasakaalustustoetuse summast.

(116) Giglio saare liinil teeb Toremar sõltuvalt aastaajast 3–5 reisi päevas, kasutades selleks erialust, millega lisaks reisijatele ja sõidukitele veetakse energiatooteid. Kohaliku haiglastruktuuri puudumise tõttu on Toremari laev kohustatud jääma saare dokki kogu ööks, pakkudes vajaduse korral kiiret meditsiinilist abi. Liinil tegutseb aasta läbi ka üks eraoperaator. Siiski nähtub Itaalia ametiasutuste poolt edastatud teabest, et nimetatud operaator peatab madalhooajal oma tegevuse või vähendab tegevusulatust.

Caremar

(117) Caremar peab vastu seisma Itaalia eraoperaatorite konkurentsile Kapri–Sorrento, Kapri–Napoli, Ischia–Napoli ja Procida–Napoli liinidel, mis ühendavad poolsaarega Napoli lahe saari (Capri, Ischia ja Procida), ning kahel liinil (Ponza–Formia ja Ventotene–Formia), mis ühendavad mandriga Ponza ja Ventotene väikesaari.

(118) Capri–Sorrento liinil kindlustab Caremar aastaringselt igapäevase ühenduse, kasutades selleks kompleksalust, mis on ühtlasi kasutusel lähedase Capri–Napoli liini teenindamiseks. Itaalia ametiasutuste poolt 2001. aasta 26. oktoobri ja 2002. aasta 16. aprilli kohtumistel edastatud teabest (dokumendid on registreeritud numbrite all A/13326/04 ja A/13330/04) selgub, et sellel liinil tegutsevad eraoperaatorid osutavad oma kompleksveoteenust ainult tipphooajal ega rahulda seega Itaalia ametiasutuste poolt sätestatud nõudeid teeninduse regulaarsuse osas.

(119) Capri–Napoli liinil konkureerib Caremar Itaalia eraoperaatoritega üksnes kiirühenduste lõigus. Itaalia ametiasutuste poolt edastatud teabest selgub, et eraoperaatorid pakuvad sellel turuosal teenuseid, mis on üldjoontes Caremari poolt pakutavate teenustega võrreldavad. Komisjon toonitab samal ajal, et Caremari laev on kohustatud jääma Capri sadamasse kogu ööks, et pakkuda vajaduse korral kiiret meditsiinilist abi, ning seetõttu väljub päeva esimene reis saarelt, võimaldades saareelanikel mandrile tööle või õppima sõita. Lisaks nähtub edastatud teabest, et nimetatud teenuste tegevustulemusi on analüüsitud Caremarile antud aastase tasakaalustustoetuse arvutamiseks.

(120) Ischia ja Procida saared on ühendatud mandri Napoli ja Pozzuoli sadamatega mitme regulaarliiniga, millel pakutakse kompleks- ja kiirteenust. Ischia, Procida ja mandri (Napoli või Pozzuoli) vahelist ühendust pakub ainult Caremar. Teiselt poolt teenindavad Ischia–Napoli ja Procida–Napoli otseühendusi Caremari kiiralused ja erinevad Itaalia eraoperaatorid. Itaalia ametiasutuste poolt edastatud teabest selgub, et eraoperaatorid pakuvad Ischia–Napoli ja Procida–Napoli otseühendusteks teenuseid, mis on üldjoontes võrreldavad Caremari osutatavate teenustega. Siiski toonitab komisjon, et Procida–Napoli ühendusel tagab Caremar aastaringselt päeva esimese Procida saarelt väljuva reisi ja madalhooajal päeva viimase mandrilt väljuva reisi, võimaldades selliselt saareelanikel tööl või õppimas käia. Komisjon märgib ka asjaolu, et nende teenuste tegevuskahjumit on analüüsitud Caremarile antud aastase tasakaalustustoetuse arvutamiseks.

(121) Lisaks annab 1999. aasta 13. augustil esitatud kaebus (registreeritud 1999. aasta 18. augustil transpordi peadirektoraadi poolt numbri all D 02.30864296) komisjonile põhjuse uskuda, et vähemalt 1990. aastal maksis Campania maakond mõnedele Napoli lahe liinidel, nende hulgas Napoli–Capri, Napoli–Ischia, Napoli–Sorrento–Kapri ja Napoli–Procida–Ischia liinidel kiirühendusteenuseid pakkunud eraoperaatoritele toetust. Kõnealused andmed kalduvad kinnitama toetuste vajalikkust avaliku teenuse piisava taseme tagamiseks.

(122) Ponza–Formia ja Ventotene–Formia otseliinidel konkureerib Caremar kiirühenduste pakkumisel ühe Itaalia eraoperaatoriga. Itaalia ametiasutuste poolt edastatud teabest nähtub, et Ventotene–Formia liinil on Caremar ainuke, kes osutab teenust igal nädalapäeval vastavalt kokkuleppes sätestatud teenuste regulaarsuse nõudele. Pealegi täiendab Ponza–Formia liinil ainult Caremari poolt pakutav esmaspäevane kiirühendusteenus teistel nädalapäevadel eraoperaatori poolt pakutavat teenust.

Vajadus kompensatsiooni järele

(123) Seoses teenustega, mida piirkondlikud äriühingud osutavad liinidel, kus konkurentsi ei ole, märgib komisjon, et need hõlmavad nii reisijate- kui kaubavedusid ning konkurentsi puudumine puudutab erinevaid avaliku teenindamise kokkulepetes sätestatud viieaastaseid ajavahemikke. Konkurentsi puudumine nendel liinidel viimasel kümnel aastal näitab, et tururee glite järgi tegutsevad ettevõtted ei suuda tagada selliseid veoteenuseid, mida piirkondlikud äriühingud osutavad kokkulepete raames. Seega on vaja kompensatsiooni, et korvata nendele äriühingutele kõnealuste teenustega põhjustatud ülekulud.

(124) Seoses teenustega, mida piirkondlikud äriühingud osutavad eespool käsitletud liinidel, kus konkurents on olemas, märgib komisjon, et turujõudude vaba toimimine ei võimaldaks tagada selliseid veoteenuseid, mida piirkondlikud äriühingud osutavad kokkulepete raames. Ka sellisel juhul osutub vajalikuks kompensatsioon, mis võimaldab korvata nendele äriühingutele kõnealuste teenustega põhjustatud ülekulud.

(125) Mõnel harval juhul näitab võrreldav konkurents turu võimet rahuldada avaliku teenindamise kokkulepetes teenuste suhtes sätestatud nõudeid. Avaliku sektori operaatorile teenuse regulaarsuse, sageduse ja laevatüübi suhtes kehtestatud kohustustega ilma rahalise kompensatsioonita toime tulevate eraoperaatorite kohalolu paneks avaliku sektori operaatorile kõnealustel liinidel tegutsemiseks makstud kompensatsiooni proportsionaalsuse ja vajalikkuse kahtluse alla. Probleem tõstatub eeskätt Caremari poolt Napoli lahes Napoli–Capri ja Napoli–Ischia liinidel pakutavate kiirühenduste osas.

(126) Mõnede kaebuse esitajate poolt komisjonile esitatud teabest selgub, et 2002. aasta märtsis võtsid Napoli lahe turul pikka aega tegutsenud eraoperaatorid Campania maakonna initsiatiivil endale maakonna ametiasutuste ees kohustuse pakkuda Caremari poolt pakutava teenusega samasugust aastaringset teenust just kahel eespool nimetatud liinil, loobudes eelnevalt rahalisest toetusest. Siiski täheldab komisjon, et niisugused teenused ei ole samaväärsed avaliku sektori operaatori poolt pakutud teenustega regulaarsuse, ühenduste sageduse ja laevatüübi osas ning eraoperaatoritel on õigus neljakümne viie päeva pikkuse etteteatamisega oma kohustustest taganeda. Lisaks tuleb märkida, et mõned kohustused on kehtestatud üksnes avaliku sektori operaatorile (näiteks hoida laev öösel kai ääres ning tagada päeva esimene ja viimane reis) ja põhjustavad lisakulusid, mida tuleb arvesse võtta kompensatsiooni arvutamisel. Enamgi, Caremari ja eraoperaatorite poolt osutatud teenused täiendavad üksteist. Sellised kaalutlused ei luba kahelda kompensatsiooni vajalikkuses ja proportsionaalsuses.

(127) Hindamaks, kas aastane piirkondlikule äriühingule makstud kompensatsioon vastab Itaalia ametiasutuste poolt kehtestatud avalike teenuste nõuetele vastavate teenuste osutamiseks hädavajalikule väikseimale määrale, peab komisjon analüüsima kõiki parameetreid, mis põhjustavad avaliku sektori operaatorile seoses teenuse osutamisega lisakulusid. Komisjon märgib, et kompensatsiooni arvutamise kord näeb ette, et tipphooajal saadud tulu aitab vähendada madalhooajal akumuleerunud kahjumit, mistõttu jääb iga-aastane kompensatsiooni üldsumma üldkokkuvõttes madalamaks tulemusest, mida oleks saanud iga liini kohta eraldi akumuleerunud kahjumeid lihtsalt kokku liites. Veel nendib komisjon, et äriühingu tulud on seotud kahe hindu piirava kohustusega, esiteks mõnedele sotsiaalsetele rühmadele ettenähtud soodushinnad ja teiseks nõue saada iga hinnakirjamuudatuse jaoks riiklike ametiasutuste heakskiit. Itaalia ametiasutuste poolt esitatud teabest nähtub, et piirkondlikud äriühingud ei tohi piletihindu vabalt muuta, et kohandada neid tegevuskulude muutustega. Nimetatud topeltkohustust, mis oluliselt vähendab kontsessiooni saanud äriühingute sissetulekuid ja mõjutab aastase kompensatsiooni summat, ei saa sellistel tingimustel vaadelda röövellike hindadega agressiivse turunduspoliitikana.

(128) Teiseks toonitab komisjon, et kompensatsiooni arvutamisel arvesse võetavad kuluelemendid on määratletud riiklike ametiasutuste poolt, jätmata ettevõtetele ainustki otsustamisvõimalust. Kõnealused elemendid peegeldavad kõiki riiklike ametiasutuste poolt üldhuvi teenusteks kvalifitseeritud teenustega otseselt seotud ning kokkulepetega hõlmatud kinnitatud ja muutuvaid kulusid. Järgmisena esitatud tabelid, mis kasutavad võrdlusaastana aastat 2000, kajastavad iga-aastase kompensatsiooni arvutamisel silmas peetud kulukombinatsioone iga piirkondliku äriühingu kohta eraldi. Riiklike ametiasutuste poolt kindlaks määratud ja avaliku teenindamise kokkulepete lisas ära toodud kuluelemendid on kõikidel piirkondlikel äriühingutel samad, jäädes muutumatuteks alates 1991. aastast.

(miljonites liirides)

KULUELEMENDID 2000. aasta majanduskulud	ADRIATICA	SAREMAR	TOREMAR	SIREMAR	CAREMAR
i) Vahendusorganisatsiooni komisjonikulud/ /ostukulud	[…] (*)	[…]	[…]	[…]	[…]
ii) Sadamamaksud / sadama transiidikulud ja teised liiklemiskulud	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
iii) Tegevuskulud	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
iv) Amortisatsioon	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
v) Finantskulud (neto)	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
vi) Administratsioon	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
vii) Muud kulud	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Kulude üldsumma	139 893	36 299,6	– 45 675,0	– 102 881,1	70 113,8
Tegevuskasum	112 424	12 651,4	34 576,9	43 335,1	32 594,3
Tulem (kulud — tulud)	– 27 469	– 23 648,2	– 11 098,1	– 59 546,0	– 37 519,5
Kompensatsioon investeeritud kapitali eest	3 571	828,2	1 993,0	3 940,4	2 290,5
Kompensatsioon artikli 7 kohaselt	806				
Aastane toetus	31 846	24 476,4	13 091,1	63 486,4	39 810,0

(*) Ärisaladus

Tegevuskulud hõlmavad kulusid laevaperele, hooldusele, kindlustusele, kütusele ja mineraalõlidele. Rubriiki "Administratsioon" kuuluvad eelkõige kaldapersonali ja haldusruumide kulud. Komisjon täheldab, et kuluelemendid, mida arvestatakse aastase kompensatsiooni välja arvutamisel, on kõik piirkondlike äriühingute poolt kokkulepete raames teenindatud liinide funktsioneerimisega seotud ja selleks vajalikud. Aluste amortisatsiooni suhtes on komisjon seisukohal, et kui asjaomaseid laevu kasutatakse üksnes kokkuleppega kehtestatud teenuste osutamiseks, võib seda kuluelementi käsitleda teenuste osutamise seisukohalt vajalikuna ning seega võib seda õiguspäraselt arvestada aastase kompensatsiooni arvutamisel. Mis puudutab kulutusi nende laevade poolt kasutatavale kütusele ja mineraalõlidele, ei leidnud komisjon ühtegi diskrimineerivat elementi, mis oleks loonud piirkondlikele äriühingutele teiste meretranspordi operaatoritega võrreldes eelise nimetatud kütuse ja määrdeainetega seotud kulutuste vähendamise osas.

(129) Hindamaks, kas kompensatsioon on olnud proportsionaalne, edastasid Itaalia ametiasutused komisjonile piirkondlike äriühingute poolt viimasel kümnel aastal teenindatud liinide tegevusaruande analüüsi.

(130) Seoses sellega täheldab komisjon kõigepealt, et aastase kompensatsiooni üldsumma on arvutatud, võttes arvesse iga piirkondliku äriühingu poolt avaliku teenindamise kokkuleppes käsitletud liinidel registreeritud tegevustulusid, mis lahutatakse kõikidel liinidel akumuleerunud kahjumist. Selline arvutamismehhanism lubab piirata avaliku sektori äriühingutele välja makstud toetussummat.

(131) Kokkuvõttes on komisjon seisukohal, et aastase kompensatsiooni arvutamisel võib arvestada üksnes Itaalia ametiasutuste poolt eelnevalt kindlaks määratud avaliku teenindamise kohustuste täitmisega otseselt seotud kulusid. Seejuures täheldab komisjon, et piirkondlikud äriühingud osutavad üksnes regulaarliiniteenuseid, mille regulaarsus, sageduse ja maht on ette nähtud erinevate viieaastaste plaanidega.

(132) Teenuste puhul, mida piirkondlikud äriühingud on tõendatult osutanud võrreldava konkurentsi tingimustes, tuleb kontrollida, kas negatiivne põhitegevuse netokasum on registreeritud ja arvesse võetud asjaomasele äriühingule makstud aastase kompensatsiooni arvutamisel.

(133) Adriaticale pakub liinil Bari–Durrës (Albaania) võrreldavat konkurentsi üks teine ühenduse operaator. Siiski nähtub analüüsist, et ettevõtte põhitegevuskasum on sellel liinil positiivne, mistõttu ei makstud Adriaticale osutatud teenuste eest toetust.

(134) Brindisi–Kérkyra–Igoumenitsa–Pátra liinil pakkusid Adriaticale aastani 2000, mil ühendus peatati, üldjoontes võrreldavat konkurentsi teised ühenduse operaatorid. Põhitegevuskasumi analüüsist nähtub, et sellel liinil registreeritud netokahjumit arvestati aastase kompensatsiooni arvutamisel. Pidades silmas kompensatsiooni vajalikkust, on komisjon märkinud (põhjendus 101), et tegemist on ühenduse äärealade arengu jaoks eluliselt tähtsa liiniga vastavalt ühenduse 1997. aasta suunistele. Hoolimata sellest on komisjon juba rõhutanud, et ajavahemikul jaanuar 1992 – juuli 1994, mil Adriatica osales keelatud leppes, ei ole kompensatsioon vajalik.

(135) Siremari suhtes on komisjon märkinud (põhjendus 105), et ükski avaliku sektori operaatori poolt teenindatud kohalikel turgudel tegutsev Itaalia eraoperaator ei paku aastaringselt samaväärseid teenuseid, mis rahuldaksid täielikult viieaastastes plaanides avalike teenuste suhtes sätestatud nõudeid.

(136) Saremari suhtes on komisjon märkinud (põhjendus 112), et Santa Teresa–Bonifacio liinil konkureeriv eraoperaator ei rahulda Itaalia ametiasutuste poolt ette kirjutatud teenuste regulaarsuse ja pidevuse nõudeid aastaringselt. Lisaks täheldas komisjon (põhjendus 113), et kahe kabotaažühenduse puhul, kus pakuvad konkurentsi Itaalia eraoperaatorid, ei rahulda Saremariga konkureerivate eraoperaatorite laevad Itaalia ametiasutuste poolt ette kirjutatud nõudeid laevade vanuse ülempiiri osas.

(137) Toremari suhtes on komisjon täheldanud (põhjendused 114–116), et äriühingule Toscana ja Elba saare vahelisel liinil konkurentsi pakkuv eraoperaator ei rahulda Itaalia ametiasutuste poolt ette kirjutatud nõudeid laevade vanuse osas.

(138) Caremarile võrreldavat konkurentsi pakkuvad Itaalia eraoperaatorid keskenduvad Capri–Napoli, Procida–Napoli ja Ischia–Napoli ühendustele, piirdudes reisijate kiirtranspordiga. Itaalia ametiasutuste poolt edastatud teabest selgub, et neid liine, kus põhitegevus on üldiselt kahjumis, võeti arvesse aastase kompensatsiooni välja arvutamisel.

(139) Samuti on komisjon märkinud, et piirkondlike äriühingute puhul ei määratud avalike teenuste kulusid kindlaks avaliku hanke menetluse alusel, mis oleks lubanud hinnata avalike teenuste lisakulusid. Sellest tulenevalt peab komisjon määratlema kompensatsiooni arvutamisel arvesse võetavad kulud, täpsemalt need kontsessiooni saanud äriühingu kulud, mis on otseselt seotud avalike teenuste osutamisega. Komisjon märgib, et eeltoodud tabelite alusel vastavad erinevad piirkondlike äriühingute poolt arvesse võetud kuluelemendid Tirrenia di Navigazione [49] poolt arvesse võetud elementidele. Kõnealuste ettevõtete puhul on avaliku teenindamise kokkulepetes määratletud kulustruktuur seega ühesugune. Komisjon on tunnistanud äriühingut Tirrenia di Navigazione käsitlevas otsuses, et nimetatud elemendid olid hädavajalikud avalike teenuste osutamiseks ning nendega otseselt seotud.

(140) Järgmised tabelid kajastavad piirkondlike äriühingute kulude ajalist muutumist: [50]

ADRIATICA

Kuluelemendid	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
i) Vahendajaorganisatsiooni komisjonikulud jms	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
ii) Sadamamaksud jms	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
iii) Tegevuskulud	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
iv) Amortisatsioon	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
v) Finantsoperatsioonide netokulud	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
vi) Administratsioon	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
vii) Muud kulud	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Kulude üldsumma	127 018	124 191	158 533	166 334	170 095	174 331	179 809	151 109	137 255

SAREMAR

Kuluelemendid	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
i) Vahendajaorganisatsiooni komisjonikulud jms	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
ii) Sadamamaksud jms	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
iii) Tegevuskulud	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
iv) Amortisatsioon	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
v) Finantsoperatsioonide netokulud	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
vi) Administratsioon	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
vii) Muud kulud	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Kulude üldsumma	33 519	35 938	35 295,2	34 605,7	34 972,8	36 653,4	39 602,0	40 218,8	36 300,0

[49] Otsus 2001/851/EÜ, vt joonealust märkust 5.
[50] Price Waterhouse Coopers'i andmed, vt joonealust märkus 13.

TOREMAR

Kuluelemendid	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
i) Vahendajaorganisatsiooni komisjonikulud jms	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
ii) Sadamamaksud jms	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
iii) Tegevuskulud	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
iv) Amortisatsioon	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
v) Finantsoperatsioonide netokulud	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
vi) Administratsioon	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
vii) Muud kulud	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Kulude üldsumma	43 511	44 907	47 696,6	47 900	50 516,1	48 900	50 801	47 840,1	45 675

SIREMAR

Kuluelemendid	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
i) Vahendajaorganisatsiooni komisjonikulud jms	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
ii) Sadamamaksud jms	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
iii) Tegevuskulud	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
iv) Amortisatsioon	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
v) Finantsoperatsioonide netokulud	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
vi) Administratsioon	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
vii) Muud kulud	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Kulude üldsumma	79 543	75 845	78 549,7	80 947,5	85 934,6	97 536,9	106 563,1	110 611,1	102 881

CAREMAR

Kuluelemendid	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
i) Vahendajaorganisatsiooni komisjonikulud jms	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
ii) Sadamamaksud jms	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
iii) Tegevuskulud	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
iv) Amortisatsioon	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
v) Finantsoperatsioonide netokulud	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
vi) Administratsioon	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
vii) Muud kulud	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Kulude üldsumma	59 987	63 737	69 365,7	71 389,6	71 404,1	73 752,0	77 143,0	74 172,0	70 114

(141) Itaalia ametiasutuste poolt edastatud teabest selgub, et piirkondlike äriühingute kuluelementide ajalised muutused on eeskätt tingitud välisteguritest, näiteks inflatsioon ja intressimäära muutused, nagu näitavad järgmises tabelis toodud andmed:

Aasta	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
Inflatsioonimuutus (*)		4,2	3,9	5,4	3,9	1,7	1,8	1,6	
Lühiajalised intressimäärad	14,901	14,240	10,940	11,162	9,301	7,836	6,180	3,398	
Keskmised ja pikaajalised intressimäärad	11,377	10,926	11,146	11,992	11,324	8,860	6,390	4,259	

(*) ISTATi ametlik indeks.

Piirkondlikule äriühingule makstud kompensatsiooni ajaline muutumine on otseselt seotud iga äriühingu kulude (eelmine tabel) ja kasumi (vt põhjenduses 43 esitatud tabeleid) muutumisega, mida omakorda mõjutavad välistegurid, näiteks inflatsioon. Esitatud tabelite põhjal võib seega nentida, et piirkondlike äriühingute kulude tõus on jäänud kokkuvõttes madalamaks inflatsioonimäärade kumulatiivsetest muutustest aastatel 1992–2000.

(142) Erinevad elemendid selgitavad iga äriühingu kulude ja sellest tulenevalt kompensatsiooni muutumist.

(143) Adriatica rahvusvahelistes ühendustes Jugoslaavia, Horvaatia ja Albaaniaga on piirkonna poliitilisest olukorrast tingituna toimunud olulised muutused. Lisaks tõi Kreeka ühenduste peatamine 1999. aastal kaasa tegevuskulude ilmse vähenemise. ([51])

(144) Saremari registreeritud tegevuskulude suhteline stabiilsus aastatel 1992–2000 tuleneb ettevõtte poolt osutatud teenuste iseloomust, pidades silmas eriti Sardiinia ja lähisaarte vahelisi kabotaažühendusi, mis vastavad eeskätt kohaliku elanikkonna nõuetele, olemata seega mõjutatud nõudluse ja pakkumise muutustest.

(145) Sama võib öelda Toremari kohta, kes pakub kohalikke ühendusi Toscana saarestiku saarte vahel, kus ei toimu suuri nõudluse ja pakkumise muutusi.

(146) Siremari ja Caremari puhul on paralleelselt tegevuskulude tõusuga suurenenud nende kahe äriühingu liinitegevuse tulud. Tulude tõus, mis on märgatavam Caremari puhul, võimaldas säilitada aastase toetuse suhteliselt stabiilsena (vt põhjenduses 43 toodud tabeleid).

(147) Investeeritud kapitalilt saadud kasumit silmas pidades täheldab komisjon, et ühenduse suunised meretranspordile antava riigiabi kohta ([52]) näevad ette, et avaliku teenindamise kohustuste kompenseerimiseks antud toetussummade puhul tuleb arvestada "mõistliku kasumi saamisega kasutatud kapitalilt", mis on kohaldatav vaatlusalusel juhul. Pretsedendiõigusest tuleneb, et üldist majanduslikku huvi pakkuva teenuse osutamisel peab olema võimalik saada kasu majanduslikult vastuvõetavatest tingimustest, ([53]) ja et kompensatsioon avaliku teenindamise kohustuste täitmise eest võib hõlmata mõistlikku kasumit. ([54]) Käesoleval juhul meenutab komisjon, et kasutatud kapitali tasuvus kõigub olenevalt aastast alates 12,5 % 1992. aastal kuni 5,1 % 2000. aastal. Igale elemendile vastava kasumi kindlaksmääramiseks on kokkulepetes üksikasjalikult käsitletud investeeritud kapitali erinevaid elemente ning kasuminormid seotud turu intressimääradega. Eeltoodu valguses võib järeldada, et kasum on sätestatud mõistlikul tasemel.

([51]) 1998. aastal registreeriti Kreeka ühendustel 12 216 miljardi liiri suurune kumuleerunud netokahjum.
([52]) EÜT C 205, 5.7.1997, lk 5.
([53]) Euroopa Kohtu 1993. aasta 19. mai otsus kohtuasjas C-320/91, Corbeau, [1993] ECR, I-2533.
([54]) Riigiabi määratlust vt kohtuasja Altmark Trans käsitlevast joonealusest märkusest 22.

(148) Piirkondlike äriühingute kulude ja tulude ajaline muutumine selgitab Itaalia riigiga sõlmitud kokkulepete raames välja makstud kompensatsioonisummade paralleelset muutumist. Seda ja eespool esitatud kaalutlusi silmas pidades on komisjon seisukohal, et piirkondlike äriühingute netokahjum vastab kompenseeritavale summale. Sellest tulenevalt on kõnealustele äriühingutele makstud kompensatsioonid, mis vastavad tegevuse netokahjumi ja investeeritud kapitalilt saadava mõistliku kasumi summale, täiesti proportsionaalsed lisakuludega, mis kaasnevad nendele äriühingutele antud avaliku teenindamise ülesandega.

Mõju kaubavahetuse arengule

Kabotaažühendused

(149) Selleks, et riigiabi oleks kooskõlas asutamislepingu artikli 86 lõikega 2, tuleb ühtlasi kontrollida, et see ei ohustaks kaubavahetuse arengut nii, et see oleks vastuolus ühenduse huvidega. Komisjon märgib, et määruse (EMÜ) nr 3577/92 (merekabotaaži käsitlev määrus) artikli 4 lõikes 3 on sätestatud, et avaliku teenindamise lepingud võivad jääda jõusse kuni nende tähtaja möödumiseni, seega kuni 2008. aasta 31. detsembrini.

(150) Komisjon täheldab veel, et enamikel juhtudel ühendavad piirkondlike äriühingute teenindatavad kabotaažliinid teatavat saart lähima mandril asuva sadamaga ja on ainukesed, mis tagavad asjaomaste saarepiirkondade territoriaalse ühtsuse. Kõnealused turud kujutavad endast kohalikke turge, mis sõltuvad oluliselt mandril asuvast lähte- ja sihtsadamast. Teiselt poolt võimaldavad reiside lühike kestus ja päevane reiside sagedus võrrelda liiklust nendel mereühendustel linnalähedase maismaatranspordivõrguga.

(151) Samuti märgib komisjon, et hoolimata turu liberaliseerimisest 1999. aasta 1. jaanuaril, konkureerivad piirkondlikud äriühingud kõnealustel turgudel enamikel juhtudel vaid teiste Itaalia operaatoritega, kes pealegi tegutsesid samadel turgudel juba enne nimetatud kuupäeva.

(152) Seetõttu on komisjon seisukohal, et kabotaažiturul ei ole piirkondlikele äriühingutele makstud tasakaalustustoetused seni ohustanud kaubavahetuse arengut nii, et see oleks vastuolus ühenduse huvidega. Siiski võib selline toetus tulevikus saavutada mõju, mis tugevdab kõnealuste ettevõtete positsiooni, võimaldades neil kõrvaldada praeguse ja võimaliku konkurentsi turul, millel nad tegutsevad. See võib aset leida juhul, kui kokkulepete kohaldamine toob tulevikus liinidel, kus on kõige rohkem konkureerivaid eraoperaatoreid, kaasa avaliku teenindamise kokkulepete raames piirkondlike äriühingute poolt pakutava teenusemahu kasvu.

(153) Seoses kabotaažühendustega, kus piirkondlikud äriühingud konkureerivad eraoperaatoritega, selgub Itaalia ametiasutuste poolt edastatud teabest, et kabotaažituru liberaliseerimise ajal:

— kuulus Adriaticale Tremiti saarestiku saari mandriga ja omavahel ühendavatel liinidel 44 % reisijateveo turuosast. Mandri ja Sitsiilia vahelistel kaubaveoliinidel moodustas Adriatica pakkumine umbes 33 % Genova–Termini Imerese ([55]) liinil ja 60 % Ravenna–Catania liinil pakutavatest teenustest. Komisjon täheldab, et viimasena nimetatud liinil ei takistanud Adriatica juhtpositsioon uue eraoperaatori sisenemist turule 2001. aastal,

— Siremar hoidis enda käes umbes 58 % Lipari saarte reisijateveo turust ja 52 % Egadi saarte kiirühendustest samas turuosas,

— Saremar pakkus La Maddalena–Palau liinil 59 % ja Carloforte–Calasetta liinil 53 % reisijateveo teenusest,

— Toremar pakkus Piombino–Portoferraio liinil 60 % ja Isola del Giglio–Porto Santo Stefano liinil 27 % reisijateveo teenusest,

([55]) Võrreldav liiniga Genova–Palermo, mida teenindab konkureeriv eraoperaator.

— kiirühenduste sektoris transportis Caremar Napoli lahes 17 % ja Pontine saartele suunduvatel liinidel 31 % reisijatest.

Samast teabest selgub, et kokkuvõttes on piirkondlike äriühingute turuosad viimase kümne aasta jooksul jäänud suhteliselt stabiilseks.

Itaalia ametiasutuste poolt võetud kohustused

(154) 2003. aasta 29. oktoobri noodis (registreeritud 2003. aasta 31. oktoobril numbri all A/33506) võtsid Itaalia ametiasutused endale kohustuse mitte maksta aastatel 2005–2008 Caremarile avaliku teenuse kompensatsiooni, mis tasakaalustas Napoli–Capri kiirühenduse tegevuse netokahjumit. Selle tulemusena lõpetab Caremar nimetatud kiirühenduse pakkumise.

(155) Samas kirjas kohustuvad Itaalia ametiasutused vähendama kiiralustega (tiiburlaevad ja katamaraanid) teostatud reisijateveo üldpakkumist Napoli–Procida–Ischia liinil aastatel 2005–2008. Vastavalt Itaalia ametiasutuste poolt võetud kohustustele tähendab mahu vähendamine kohtade arvu vähendamist Caremari poolt sel liinil kasutatavatel erinevatel laevadel 1 142 260 kohast 633 200 kohani talveperioodil ja 683 200 kohast 520 400 kohani suveperioodil, säilitades saareelanikele liikumise võimaldamiseks reiside praeguse arvu. Itaalia ametiasutuste hinnangu kohaselt väheneb maht kokku umbes 45 % talveperioodil ja 24 % suveperioodil. 2004. aasta 17. veebruari kirjas (registreeritud numbri all A/13405/04) täpsustasid Itaalia ametiasutused ühtlasi, et vähendamisele kuuluvad turistidele pakutavad teenused, mida suudavad võrreldaval tasemel osutada ka eraoperaatorid. Samas kirjas võtavad Itaalia ametiasutused kohustuse hoida avalike teenustena toimivate ühenduste raamatupidamine muust eraldi.

(156) Kohustus peatada täielikult Caremari teenused Napoli–Capri kiirühendusel vähendab mahtu Partenopee saartele suunduvatel ühendustel hinnanguliselt 65 % talveperioodil ja 49 % suveperioodil.

(157) Nagu eelnevalt täpsustatud (põhjendused 117–122), pakub Caremar nendel kahel ühendusel teenuseid, mis on üldjoontes võrreldavad teenustega, mida pakuvad juba pikemat aega Napoli lahe turul tegutsevad Itaalia eraettevõtted, kes töötavad ilma niisuguste kompensatsioonideta, mis oleksid võrreldavad Caremarile makstavatega summadega.

(158) Komisjon nendib, et võetud kohustustega hoolitsevad Itaalia ametiasutused ühelt poolt läbipaistva raamatupidamise juurutamise eest ja teiselt poolt Caremari Napoli lahe kabotaažühenduste turuosa selge vähendamise eest. Nendel kaalutlustel ja arvestades, et eraoperaatorite kohustused Campania maakonna ametiametiasutuste ees ei kujuta endast tõelist avaliku teenindamise kokkulepet, mis tooks kaasa ametliku kõnealuste liinide tagamise kohustuse, on komisjon seisukohal, et Itaalia ametiasutuste poolt ei ole ebaõiglane säilitada kõnealustel liinidel teeninduse miinimumtaset, mis tagaks igal juhul asjaomaste saarte territoriaalse ühtsuse.

Rahvusvahelised ühendused

(159) Rahvusvahelised mereühendused on konkurentsile täielikult avatud; vastavalt nõukogu määrusele (EÜ) nr 4055/86 kohaldatakse nende suhtes teenuste osutamise vabaduse põhimõtet. Seega mõjutavad Adriaticale ja Saremarile makstud kompensatsioonid, mis aitavad tagada avaliku teenindamise kokkulepete raames eelnevalt kirjeldatud rahvusvahelisi ühendusi (põhjendused 90–95), teiste ühenduse operaatorite pakutavat praegust ja potentsiaalset konkurentsi. Sellest tulenevalt peab komisjon kontrollima, kas niisugused kompensatsioonid on mõjutanud kaubavahetust ühishuvi vastaselt või mitte.

(160) Seoses sellega märgib komisjon Itaalia ametiasutuste poolt edastatud teabele toetudes järgmist:

— Saremari poolt Korsika ja Sardiinia vahelisel liinil transporditud reisijate arv moodustab 4,4 % äriühingu poolt kõikidel tema liinidel transporditud reisijate üldarvust ja 43 % sellel liinil transporditud reisijate arvust (ülejäänud 57 % transpordib konkureeriv eraoperaator). Seega on turuosa kokkuleppe kehtima hakkamisest saadik jäänud praktiliselt samaks.

Arvestades kõnealuste ühenduste iseloomu (vt põhjendused 91–93) ja eriti nende ainult kohalikku tähtsust ning madalat arengupotentsiaali, on komisjon seisukohal, et Saremarile sellel liinil tegutsemise eest makstud kompensatsioonid ei ole mõjutanud kaubavahetust ühishuvi vastaselt,

— Brindisi–Kérkyra–Igoumenitsa–Pátra liinil tegi Adriatica 1999. aastal, kui ta seda ühendust viimast aastat pakkus, 140 reisi, transportides 10 % sellel liinil sõitvatest reisijatest. 1998. aastal kuulus Adriaticale sellel liinil 12 % segatranspordi turust.

Arvestades kõnealuste ühenduste iseloomu (vt põhjendus 94), on komisjon seisukohal, et Adriaticale sellel liinil tegutsemise eest makstud kompensatsioonid ei ole mõjutanud kaubavahetust ühishuvi vastaselt.

Sama ei saa öelda ajavahemiku kohta 1992. aasta jaanuarist kuni 1994. aasta juulini, mil Adriatica osales oma konkurentidega leppes, millega määrati kindlaks kommertsveokite suhtes kohaldatavad hinnad. Nimetatud ajavahemikul lisandus abist tulenevale konkurentsi moonutamisele kõnealusest leppest tulenev moonutamine. Arvestades kõnealuste ühenduste iseloomu, mõjus teatavale hinnakategooriale suunatud lepe moonutavalt kõikidele pakutavatele teenustele. Nendel kaalutlustel ja vaatamata Itaalia ametiasutuste poolt esitatud argumentidele, mis on eespool juba ümber lükatud (vt põhjenduse 94 punkt a), on komisjon seisukohal, et abi on ohustanud kaubavahetuse arengut ühishuvi vastaselt ning muu hulgas sel põhjusel tuleb seda lugeda ühisturuga kokkusobimatuks.

Viieaastaste plaanidega ette nähtud investeeringud ja äriplaan

(161) Seoses viieaastaste plaanidega ette nähtud investeeringutega väljendas komisjon oma otsuses uurimismenetluse algatamise kohta mõningaid kõhklusi 1991. aasta kokkuleppe raames toetust saanud teenuste osutamiseks vajaminevate investeeringute finantseerimisviiside suhtes. Eriti soovis komisjon kontrollida, missuguses ulatuses võeti iga-aastase kompensatsiooni arvestamisel arvesse laevade soetus- ja amortisatsioonikulusid. Pealegi võib asjaolu, et piirkondlikele ettevõtetele tagatakse kuni 2008. aastani toetus, mis hõlmab aluste amortisatsiooni, komisjoni arvates käsitleda Itaalia riigi kaudse tagatisena, mis võimaldab avaliku sektori operaatoril vältida majanduslikku riski ükskõik millise investeeringu puhul.

(162) Esiteks tuleb silmas pidada, et kokkulepete kohaselt peavad piirkondlikud äriühingud kasutama toetust saavatel liinidel laevu, mille vanus ei ületa 20 aastat, samuti peavad nad olema laevade omanikud, välja arvatud riiklike ametiasutuste poolt lubatud erandite puhul. Nimetatud kohustus, mis on avaliku teenindamise kohustus, on sundinud piirkondlikke äriühinguid uuendama viimastel aastatel suuremat osa oma alustest, arvestades vanust, milleni olid jõudnud esimese viieaastase plaaniga (1990–1994) hõlmatud liine teenindanud laevad. Lisaks nähakse kõnealuste äriühingute teenindatud liinidel kasutamiseks mõeldud laevade tüübid ette ministeeriumi määrusega, mis kiidab viieaastase plaani heaks või teeb sellesse muudatusi. Iga uue aluse ostmine, nagu ka vanade aluste võõrandamine või mahakandmine tuleb kinnitada ministeeriumi määrusega, milles määratletakse üksikasjalikult teenus, milleks alust hakatakse kasutama. Piirkondliku äriühingu poolt tehtud investeeringud peavad samuti vastama nende äriühingute poolt viieaastase ajavahemiku jooksul osutatud teenuste arendamise strateegiale, mis on sätestatud ametiasutuse poolt kinnitatud viieaastases plaanis.

(163) Arvestades neid konkreetseid nõudeid, kontrollis komisjon, kas kahe möödunud viieaastase ajavahemiku jooksul (1990–1994 ja 1995–1999) on uute aluste soetuskulud ja piirkondliku äriühingu poolt avalike teenuste liinidel kasutatud aluste amortisatsioonikulud vastanud Itaalia ametiasutuste poolt sätestatud nõuetele ja kas neid on proportsionaalselt arvesse võetud aastase kompensatsiooni arvutamisel. Itaalia ametiasutuste poolt edastatud teabest selgub, et uute laevade kasutusele võtmine on alati ühtinud kõige vanemate aluste mahakandmisega, mille tulemusel ei ole piirkondlike äriühingute aluste uuendamine tinginud mahu suurenemist.

(164) Seoses uute aluste soetuskuludega nähtub samast teabest, et ostud sooritati osaliselt iga äriühingu omavahendite ja osaliselt pangalaenude abil. Samast selgub veel, et tehingus osalenud krediidiasutuste poolt rakendatud intressimäärad vastavad intressimäärale, mida samal perioodil rakendati teistes majandusharudes tegutsevate võrreldava suuruse ja käibega ettevõtete puhul. ([56]) Selgub ka, et kõnealuste laenude tagastamise osas ei ole piirkondlikke äriühinguid toetatud ühegi Itaalia ametiasutuste otsetagatisega. Komisjon tunnistab, et riigiga sõlmitud kokkuleppe olemasolu ise andis investoritele kindluse, et nende ees võetud kohustustest peetakse kinni, ning võimaldas piirkondlikel äriühingutel moderniseerida oma aluseid, võtmata endale majandusriski, mida kandnuks samas olukorras kommertsoperaator. See eelis – mille võiks võrdsustada kaudse tagatisega ([57]) ja mille puhul on seega vastavalt asutamislepingu artikli 87 lõikele 1 tegemist riigiabiga – on siiski seotud korraga, mis on sätestatud kokkulepetes, mis sõlmiti kahekümneks aastaks enne määruse (EMÜ) nr 3577/92 jõustumist, ja 1997. aasta ühenduse suunistes meretranspordile antava riigiabi kohta, ([58]) mis hiljem asendati ühenduse 2004. aasta suunistega. ([59]) Pealegi, nagu juba öeldud, kasutatakse piirkondlike äriühingute poolt avaliku teenindamise kokkuleppe raames ostetud laevu üksnes viieaastaste plaanides ette nähtud liiniteenusteks. Sellest tulenevalt võib nimetatud eelise suhtes, mis on avaliku teenindamise kokkuleppe lahutamatu osa, kohaldada asutamislepingu artikli 86 lõikes 2 sätestatud erandit.

(165) Piirkondlike äriühingute poolt viieaastaste plaanidega ette nähtud liinidel kasutatavate laevade amortisatsioonikuludega seoses märgib komisjon, et need kujutavad endast ühte niisugust kuluelementi, mida vastavalt kokkuleppe artiklile 5 võetakse arvesse iga-aastase toetuse arvutamisel. Amortisatsiooni arvestatakse lineaarselt 20 aasta pikkuse perioodi kohta, välja arvatud ülikiirete aluste puhul, mille amortisatsiooniperioodiks on 15 aastat. Juhul kui Itaalia ametiasutuste poolt üldisi huve teenivateks ühendusteks tunnistatud ühenduste tagamiseks kasutatavate laevade amortisatsiooni arvestatakse vastavalt kokkuleppes ette nähtud nõuetele ning eeldusel, et nende liinide analüütilise arvestuse kontroll ei näita kahe vaatlusaluse viieaastase ajavahemiku jooksul ülekompenseerimise tunnuseid, on komisjon seisukohal, et kokkulepetes sätestatud mehhanismi kasutamine laevade amortisatsiooni arvesse võtmiseks iga-aastase kompensatsiooni välja arvutamisel võib olla lubatud vastavalt asutamislepingu artikli 86 lõikele 2. Üldhuvi teenusteks tunnistatud teenuste osutamise eelduseks on riiklike ametiasutuste poolt eelnevalt kindlaks määratud tüübi ja mahuga laevade kasutamine, mille amortisatsiooni võib seega arvesse võtta iga-aastase kompensatsiooni arvutamises, tingimusel et äriühing on kõnealused laevad ostnud tavapärastel turutingimustel eesmärgiga täita talle määratud ülesannet, ning kõnealuseid laevu kasutatakse üksnes regulaarteenusteks kokkuleppes sätestatud liinidel. Komisjon märgib, et piirkondlikud äriühingud kasutavad kõiki kõnealuseid laevu üksnes üldhuvi teenusteks tunnistatud liiniteenuste osutamisel, mistõttu võib nende amortisatsiooni võtta täies mahus arvesse iga-aastase toetuse arvutamisel. Sama põhimõte kehtib investeeringute puhul, mis on vajalikud viieaastaseks ajavahemikuks 2000–2004 Itaalia ametiasutuste poolt ette nähtud teenuste osutamiseks; teenused peavad tüübi ja mahu osas vastama nende ametiasutuste poolt teenuste taseme suhtes sõlmitud kokkulepetele.

(166) Aastate 1999–2002 äriplaaniga ette nähtud täiendavate investeeringute suhtes tuleb rõhutada, et selle plaani rakendamine peatati pärast menetluse algatamist.

([56]) Näiteks rahastas Banco di Napoli 1999. aastal kahe kiiraluse soetamist kümneaastase tähtajaga laenuga 160 miljardi ITL ulatuses Euribori 6kuuse muutuva intressimääraga, mida suurendatakse 0,40 %. Itaalia ametiasutuste poolt edastatud teabest selgub, et sama krediidiasutus andis samal ajavahemikul teistele suurettevõtetele krediiti praktiliselt samadel tingimustel.

([57]) Vt komisjoni teatist EÜ asutamislepingu artiklite 87 ja 88 kohaldamise kohta garantiidena antava riigiabi suhtes (EÜT C 71, 11.3.2000, lk 14).

([58]) Vt joonealust märkust 39.

([59]) Vt joonealust märkust 39.

Kooskõla muude ühenduse õiguse sätetega

(167) Pretsedendiõigus on järjekindlalt osutanud, et asutamislepingu üldpõhimõtete põhjal on selge, et artiklis 88 sätestatud menetlus ei tohi kunagi anda tulemust, mis on vastuolus mis tahes muude asutamislepingu sätetega. Seega ei saa komisjon tunnistada ühisturuga kokkusobivaks riigiabi, mille teatavad tingimused on vastuolus asutamislepingu muude sätetega. ([60]) Komisjoni kohustus tagada, et artikleid 87 ja 88 kohaldatakse kooskõlas asutamislepingu muude sätetega, on eriti oluline juhul, kui nende muude sätete eesmärgiks on, nagu käesoleval juhul, tagada moonutusteta konkurents ühisturul. Võttes vastu otsuse abi kokkusobivuse kohta ühisturuga, ei tohi komisjon eirata võimalust, et üksikud ettevõtjad võivad kahjustada konkurentsi ühisturul. ([61])

(168) Nagu öeldud, osales Adriatica 1992. aasta jaanuarist kuni 1994. aasta juulini leppes, millega määrati vastuolus artikliga 81 ([62]) kindlaks kommertsveokite suhtes kohaldatavad hinnad Brindisi–Kérkyra–Igoumenitsa–Pátra liinil, kusjuures äriühing sai samal ajal nimetatud ühenduse tagamiseks abi. Nagu juba märgitud, moonutas kõnealune lepe konkurentsi kõikide pakutavate teenuste osas. Arvestades nimetatud rikkumise ja saadud abi seost ning nende kahe teguri põhjustatud kumulatiivseid konkurentsimoonutusi, leiab komisjon Itaalia ametiasutuste eespool ümberlükatud väidetest hoolimata (vt põhjenduse 94 punkt a), et muuhulgas nimetatud põhjusel tuleb kõnealune abi tunnistada ühisturuga kokkusobimatuks.

Kompensatsioonimehhanismi kohaldamine tulevikus

(169) Komisjon märgib, et praegu kehtivat kompensatsioonisüsteemi kohaldatakse aastani 2008. Pärast seda hakkab osutatud teenuste eest kompensatsiooni maksmine sõltuma sellest, kuidas täidetakse kohustusi, mis tulenevad määrusest (EÜ) nr 3577/92 ([63]) ja ühenduse õiguse sätetest avaliku hanke lepingute ja teenuste osutamiseks antavate kontsessioonide kohta.

(170) Kehtiva mehhanismi kohaldamise tähtaja lõppemiseni tuleb komisjoni arvates kehtestada kaks tingimust, mis aitaksid tagada abi kokkusobivust ja lihtsustada kontrolli. Esiteks peab komisjon vajalikuks, et ajavahemikus 2004–2008 peavad kõik piirkondlikud äriühingud eraldi raamatupidamisarvestust avaliku teenuse osutamise kohta igal asjaomasel liinil. Seoses Caremariga märgib komisjon, et 2004. aasta 17. veebruari kirjas (registreeritud numbri all A/13405/04) on Itaalia ametiasutused võtnud sellise kohustuse. Teiseks tuleb igast Adriatica, Siremari, Saremari, Toremari ja Caremari poolt pakutavate teenustega osaliselt või täielikult seotud püsivast muudatusest, millega kaasneb abi suurenemine, komisjonile ette teatada.

VI. **JÄRELDUSED**

(171) Eespool esitatud kaalutluste alusel leiab komisjon, et kahtlused 1991. aasta kokkuleppe raames alates 1992. aasta jaanuarist piirkondlikele äriühingutele antud abi ühisturuga kokkusobivuse suhtes on ümber lükatud, välja arvatud äriühingule Adriatica seoses Brindisi–Kérkyra–Igoumenitsa–Pátra liiniga ajavahemikus jaanuar 1992 – juuli 1994 antud abi, mis on ühisturuga vastuolus kolmel põhjusel, mis on kõik eraldivõetuna piisavad kõnealuse järelduse põhjendamiseks: esiteks, see ei rahuldanud avaliku teenuse tegelikku vajadust; teiseks mõjutas kaubavahetuse arengut ühishuvi vastaselt; kolmandaks oli selgelt seotud EÜ asutamislepingu artikliga 81 keelatud leppega. Vastavalt pretsedendiõigusele ja määruse (EÜ) nr 659/99 artiklile 14 peab niisuguse abi tagastama, välja arvatud juhul, kui tagastamine on vastuolus ühenduse õiguse üldpõhimõtetega. Käesoleval juhul on komisjon seisukohal, et

([60]) Vt Euroopa Kohtu 21. mai 1980. aasta otsus, kohtuasjas C-73/79, komisjon *vs* Itaalia, [1980] ECR I -1533, punkt 11, 15. juuni 1993. aasta otsus kohtuasjas C-225/91, Matra SA *vs* komisjon, [1993] ECR I-3203, punkt 41, ja 19. septembri 2000. aasta otsus kohtuasjas C-156/98, Saksamaa *vs* komisjon, [2000] ECR I-6857, punkt 78.

([61]) Otsus Matra kohtuasjas, punktid 42 ja 43, vt joonealune märkus 61.

([62]) Komisjoni 9. detsembri 1999. aasta otsus 1999/271/EÜ EÜ asutamislepingu artiklis 85 käsitletava menetluse kohta (IV/34466 – Kreeka praamid) (EÜT L 109, 27.4.1999, lk 24), kinnitatud selle küsimuse suhtes esimese astme kohtu 11. detsembri 2003. aasta otsusega kohtuasjas T-61/99, Adriatica di Navigazione *vs* komisjon (seni avaldamata).

([63]) Vastavalt komisjoni tõlgendusele teatises K(2004)43 lõplik – ühenduse suunised meretranspordile antava riigiabi kohta, vt joonealune märkus 39.

ükski põhimõte ei takista abi tagastamist, rõhutades, et äriühingu Adriatica ootused saada kõnealust abi ajal, kui ta osales kokkuleppes oma konkurentidega, ei olnud õigustatud. Võimalikud abi tagastamisega seotud raskused ei ole olemuselt erandlikud. Seetõttu tuleb Itaalial võtta kõik vajalikud meetmed, et abisaajad selle tagastaksid.

(172) Käesolev otsus käsitleb ainult riigiabi küsimusi ega piira asutamislepingu teiste sätete, eriti avaliku hanke lepinguid ja teenuste osutamiseks antavaid kontsessioone käsitlevate sätete kohaldamist,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

1. Ilma et see piiraks lõike 2 kohaldamist, on Itaalia poolt Adriaticale alates 1. jaanuarist 1992 avalike teenuse osutamise kompensatsiooni nime all antud abi vastavalt asutamislepingu artikli 86 lõikele 2 ühisturuga kokkusobiv.

2. Adriaticale ajavahemikul jaanuar 1992 – juuli 1994 seoses Brindisi–Kérkyra–Igoumenitsa–Pátra liiniga antud abi on ühisturuga kokkusobimatu.

3. Itaalia võtab kõik vajalikud meetmed, et tagastataks lõikes 2 nimetatud, äriühingule Adriatica ebaseaduslikult antud abi.

Tagastamisnõue kehtestatakse vastavalt siseriiklikus õiguses ettenähtud menetlusele, tingimusel et see võimaldab käesoleva otsuse viivitamatut ja tõhusat täitmist.

Tagastatava abi hulka kuuluvad intressid, mida arvestatakse alates kuupäevast, mil abi jõudis abisaaja käsutusse, kuni abi tagastamise kuupäevani. Intress arvutatakse viitemäära põhjal, mida kasutati regionaalabi ekvivalendi arvestamiseks, ja liitintressi põhjal kooskõlas intressimäärasid käsitleva komisjoni teatisega, mida kohaldatakse juhul, kui tuleb tagastada ebaseaduslikult antud abi.

4. Alates 1. jaanuarist 2004 peetakse raamatupidamisarvestust Itaalia poolt äriühingule Adriatica kinnitatud avalike teenuste kohta kõikide asjaomaste liinide puhul eraldi.

Artikkel 2

1. Itaalia poolt alates 1992. aasta 1. jaanuarist Siremarile, Saremarile ja Toremarile avalike teenuste osutamise kompensatsiooni nime all antud abi on vastavalt asutamislepingu artikli 86 lõikele 2 ühisturuga kokkusobiv.

2. Alates 1. jaanuarist 2004 peetakse raamatupidamisarvestust Itaalia poolt Siremarile, Saremarile ja Toremarile kinnitatud avalike teenuste kohta kõikide asjaomaste liinide puhul eraldi.

Artikkel 3

1. Itaalia poolt alates 1. jaanuarist 1992 Caremarile avalike teenuste osutamise kompensatsiooni nime all antud abi on vastavalt asutamislepingu artikli 86 lõikele 2 ühisturuga kokkusobiv.

2. Tähtajaga 1. september 2004 võtab Itaalia endale kohustuse:

a) peatada Caremarile antav abi reisijateveo teenuste osutamiseks Napoli–Capri regulaar-kiirliinil;

b) vähendada kohtade arvu osas reisijateveo teenuse mahtu Napoli–Procida–Ischia regulaar-kiirliinil 1 142 260 kohalt 633 200 kohani talveperioodil ja 683 200 kohalt 520 400 kohani suveperioodil;

c) piirata Caremarile antavat abi reisijateveo teenuse osutamiseks Napoli–Procida–Ischia regulaar-kiirliinil teenuse osutamise netokahjumi katmisega;

d) pidada Itaalia poolt Caremarile kinnitatud avalike teenuste raamatupidamisarvestust asjaomaste liinide kohta eraldi.

Artikkel 4

Mahu vähendamisega seotud kohustused, mida käsitletakse artiklis 3, lisatakse ministeeriumi tasandi määrusesse piirkondlike äriühingute viieaastase plaani ühtlustamise kohta ajavahemikuks 2005–2008.

Artikkel 5

Komisjonile teatatakse ette igast püsivast, osaliselt või täielikult Adriatica, Siremari, Saremari, Toremari ja Caremari poolt pakutavate teenustega seotud muudatusest, millega kaasneb abi suurenemine.

Artikkel 6

Itaalia teatab komisjonile kahe kuu jooksul alates käesoleva otsuse teatavakstegemisest käesoleva otsuse täitmiseks võetud meetmed.

Artikkel 7

Käesolev otsus on adresseeritud Itaalia Vabariigile.

Brüssel, 16. märts 2004

Komisjoni nimel
asepresident
Loyola DE PALACIO

KOMISJONI OTSUS,

8. september 2004,

riigiabi kohta, mida Belgia kavatseb anda Stora Enso Langerbrugge toetamiseks

(teatavaks tehtud numbri K(2004) 3351 all)

(ainult prantsus- ja hollandikeelsed tekstid on autentsed)

(EMPs kohaldatav tekst)

(2005/164/EÜ)

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 88 lõike 2 esimest lõiku,

võttes arvesse Euroopa Majanduspiirkonna lepingut, eriti selle artikli 62 lõike 1 punkti a,

olles kutsunud huvitatud isikuid üles esitama oma märkused kooskõlas kõnealuste artiklitega [1] ja olles neid arvesse võtnud,

ning arvestades järgmist:

1. MENETLUS

(1) Vastavalt asutamislepingu artikli 88 lõikele 3 ja keskkonnakaitsele antava riigiabi ühenduse suuniste punktile 76 (edaspidi "keskkonna riigiabi suunised"), [2] teatas Belgia 2003. aasta 4. aprilli kirjas toetusest N.V.-le Stora Enso Langerbrugge (edaspidi "SEL"). Juhtum registreeriti numbri all N 167/03. Komisjon palus Belgialt täiendavat teavet 2003. aasta 20. mai, 17. juuli ja 20. oktoobri kirjades. Belgia edastas komisjonile täiendava teabe 2003. aasta 19. juuni ja 15. septembri kirjades. Nõupidamised komisjoni esindajate, Belgia võimude ja SELi vahel toimusid 9. juulil 2003 ja 8. oktoobril 2003.

(2) 2003. aasta 27. novembri kirjas andis komisjon Belgiale teada oma otsusest algatada antud abi kohta asutamislepingu artikli 88 lõikes 2 ettenähtud menetlus. Komisjoni otsus kõnealuse menetluse algatamise kohta avaldati *Euroopa Liidu Teatajas*. [3] Komisjon kutsus huvitatuid isikuid üles esitama oma märkused kõnealuse abi kohta.

(3) Komisjonile edastasid oma märkused kaks poolt, sealhulgas SEL. Komisjon edastas need Belgiale 2003. aasta 1. oktoobri kirjas. See kiri sisaldas ka muid komisjonipoolseid küsimusi. 2003. aasta 18. detsembri kirjas palus Belgia, et teatavad otsuses sisalduvad andmed jääks konfidentsiaalseks ning edastas oma märkused komisjoni otsuse kohta. Pärast seda, kui Belgia oli palunud 2003. aasta 19. detsembri kirjas pikendust 2004. aasta 12. jaanuari kirjas kehtestatud tähtajale, edastas Belgia 2004. aasta 29. jaanuari kirjas oma märkused komisjoni otsuse kohta. Komisjon esitas täiendavaid küsimusi 2004. aasta 5. veebruari ja 5. aprilli kirjades. Belgia vastas nendele ja edastas oma märkused kolmandate poolte tähelepanekute kohta, mis sisaldusid 2004. aasta 8. märtsi, 2. aprilli, 10. juuni ja 4. augusti kirjades. Nõupidamised toimusid 28. aprillil 2004 ja 18. mail 2004, komisjoni esindaja külastas ettevõtet 7. juulil 2004.

2. ABI ÜKSIKASJALIK KIRJELDUS

2.1. Abi saaja

(4) Abi saaja on Stora Enso Oy filiaal N.V. Stora Enso Langerbrugge, mis on oluline ajakirja- ning ajalehepaberi, kvaliteetpaberi, pakkekartongi ja puidutoodete tootja. 2001. aastal oli ettevõtte aastakäive 13,5 miljardit eurot ning tootmisvõimsus umbes 15 miljonit tonni paberit ja kartongi aastas. Ettevõttes töötab ligikaudu 43 000 inimest. Abi on suunatud Genti lähedal Langebrugge's asuvasse ettevõttesse. 2000. aastal oli ettevõtja aastakäive Belgias 55 miljonit eurot. [4]

2.2. Projekt

(5) Projekt koosneb viiest osast:

a) uus paberimasin ("PM4") ja seade trükivärvi eemaldamiseks ("DIP2"), et toota 100 % vanapaberist valmistatud ajalehepaberit ("100 % vanapaberist valmistatud ajalehepaber");

b) paberimasina ("PM3") ümberseadistamine, mis tootis enne 80 % vanapaberist valmistatud *ajalehepaberit* ja peab nüüd tootma 80 % vanapaberist valmistatud *ajakirjapaberit* ("80 % vanapaberist valmistatud ajakirjapaber");

c) settepõletussüsteem soojuse ja elektri koostootmiseks ("settepõletussüsteem");

[1] ELT C 15, 21.1.2004, lk 10.
[2] EÜT C 37, 3.2.2001, lk 3.
[3] Vaata joonealust märkust 1.
[4] http://www.storaenso.com

d) veepuhastusseadmed;

e) raudtee ehitamine, et ühendada ettevõte riikliku raudteevõrguga, ning lisainvesteeringud paberijäätmete ladustamiseks.

(6) Käesoleval hetkel on enamik investeeringutest teostatud. Tänu projektile suurenes ettevõtte töötajate arv 40 inimese võrra ja tagati 410 töökoha säilimine. Kaudselt seotud töötajate arv on umbes 1 350. Et vältida tootmisvõimsuse kasvamist suuremaks kui turu vajadused, võeti tööst maha Langerbrugge'is üks vana paberimasin ("PM2", mille tootmisvõimsus oli 120 000 tonni aastas) ja tootmine korraldati ümber teatavates ettevõtetesse Soomes ja Rootsis.

2.3. **Paberimasin 4 ja seade 2 trükivärvi eemaldamiseks: 100 % vanapaberist valmistatud ajalehepaberi tootmine**

(7) Masina PM4 tootmisvõimsus on 400 000 tonni aastas. PM4 projekti koguinvesteering on 259 622 000 eurot. Kuna taotlemise hetkel oli ajalehepaberi vanapaberi sisalduse keskmine näitaja Euroopas 49,8 % leidis Belgia, et selle projekti investeeringust võis lugeda 50,2 % "lisakuluks". Projekti DIP2 koguinvesteering on 90 111 000 eurot, mis on kogu ulatuses abikõlblik. Võttes arvesse viie esimese aasta kokkuhoidu, teeb see abikõlblike kulude kogusummaks 127 388 000 eurot.

(8) Belgia selgitas ka, et mitmed investeeringud, mis on tehtud üksuste PM4 ja DIP2 osadesse läheksid kaugemale kui SELi suhtes rakendatavad standardites sätestatud. See on eelkõige seotud jahutusveeringlussüsteemiga, "ringvee" ringluse maksimaalse sulgemisega, soojuse kasutamissüsteemidega, eriliste pressidega, et paberilaid oleks pärast presside alt tulekut kuivem, kõrgtasemel tehnoloogial põhinev paberihoidmissüsteemiga kuivatites, uudsete rullimisviiside ja valmispaberi käitlemisega ning täiendavate puhastusseadmetega. Belgia väitel moodustavad need investeeringud vähemalt 19 106 000 euro suuruse keskkonnaalase lisakulu.

(9) Üksus PM4 on uuendusliku kontseptsiooniga toode, mis vähendab energia, lisandite, keemiliste ainete ja töötsusvee tarbimist. See seade on laiem kui tavapaberimasinad. Seetõttu on vaja kohandada kogu masinat, eelkõige sulgeda avatud osa, mis kulgeb pressi ja kuivati vahel, ning alandada tootmiskiirust. Võttes arvesse kahte maksumuse kohta läbiviidud üksikasjalikku uuringut leitakse, et kui investeerida tavamasinasse sama tootmisvõimsuse saavutamiseks, oleks investeering 14,1 miljoni euro võrra väiksem. Tänu uuele masinale on küll võimalik kokku hoida, kuid võttes arvesse, et selle paigaldamis- ja optimeerimiskulud oleksid suuremad, ei toodaks see masin esimese viie aasta jooksul mingit puhast tegevustulu.

2.4. **Paberimasin 3: üleminek 80 % vanapaberist valmistatud ajalehepaberilt ajakirjapaberile**

(10) Üksus PM3 ehitati 1957. aastal ajalehepaberi tootmiseks. Seda renoveeriti 1989. aastal ning 2000. ja 2001. aastal suurendati selle kiirust. Nüüd ehitati see ümber, et toota 80 % vanapaberist valmistatud ajakirjapaberit (superkalandreeritud kvaliteet, […] (*) g/m^2, katmata). Masina tootmisvõimsus on 165 000 tonni aastas. Investeeringue eesmärk on kohaldada masin toorainega varustamisteks ja nende käitlemiseks (eelkõige olemasolev üksus DIP1), samuti masinat ennast ning selle varustamist gaasi, soojuse ja kvaliteedikontrolli süsteemiga. Investeeringu maksumus ulatub kokku 39 555 000 euroni.

(11) Teine variant SELi jaoks oleks olnud jätkata ajakirjapaberi tootmist üksusega PM2, mis ehitati 1937. aastal ja mida uuendati 1985. aastal ning mille tootmisvõimsus on 115 000 tonni aastas. Võrreldes selle üksusega, toob ümberehitatud üksus PM3 kaasa elektri kulu vähenemise, kuid auru tootmise kulude, kondensaatide kao ja tuha töötlemiskulude kasvu. Esimesel viiel aastal oleks puhas kokkuhoid 4 342 000 eurot, mis annaks abikõlblikuks kuluks 35 213 000 eurot.

2.5. **SEK-settepõletussüsteem**

(12) SEL ehitas soojuse ja elektri koostootmissüsteemi, mis kasutab kütusena biomassi, mis tuleb kahest värvi eemaldamisseadmest ja osaliselt maagaasil töötavast veepuhastusjaamast. Seade töötab keevkihil. Maksimaalne energia tootmisvõimsus on järgmine: 1) elekter: P_e = 10,4 MW_e bruto ja 8 MW_e neto; 2) kuni 480° C kõrgsurveaur, 80 baari, P_{th} = 53 MW_{th}; 3) gaasi läbipesul saadud soe vesi, umbes 60° C, P_{th} = 5,6 MW_{th}. Vasturõhu turbiin muudab kõrgsurve auru ligikaudu 4 baariseks madalsurveauruks; seda auru kasutatakse paberi tootmisel. Turbiini energeetiline kasutegur oleks osalise koormuse korral umbes 87,5 % ja täiskoormuse korral 90 %. Üksuse ettenähtud võimsus on umbes 250 000 tonni setet aastas, tegelik maksimaalne võimsus on aga väiksem. Paberimasinate täisvõimsusel kasutamise korral peaks iga-aastane sette kogus olema 200 000 tonni aastas.

(13) Investeeringute kogumaksumus ulatub 55 147 000 euroni. Et SEK-settepõletussüsteemile on vaja kahte aurugeneraatorit, sest süsteemi on vaja tihedamini hooldada ja see ei ole nii töökindel kui tava-SEK. Projekti projekteerimise ja tehnilise juhtimisega seotud kulud on eelarves kirjendatud ja seejärel maha kantud, seega sisalduvad maksumuses.

(*) Konfidentsiaalne informatsioon.

2.6. **Veepuhastusseadmed**

(14) SEL kasutab pinnavett, mis pärineb kohalikust allikast Kale. Seda vett peab enne tootmisprotsessis kasutamist töötlema ja desinfitseerima. Abikõlblik investeering ulatub Belgia võimude kohaselt 7 429 000 euroni.

(15) SEL näeb ette küllaltki suure hulga heitvee suunamise Genti-Terneuzeni merekanalisse. Heitvee suunamine toimub bioloogiliste protsesside kohaselt kahes etapis. Belgia hinnangul peaks abikõlblik investeeringusumma olema 4 431 000 eurot.

(16) Keskkonnaloa saamiseks on vaja viia läbi tehnilise-majanduslik uuring, et hinnata merekanalisse suunatava heitvee hulka ja keemilise hapnikuühendi (KHT) kontsentratsiooni selles. Analüüsi tulemusel võib tekkida vajadus 1 miljoni euro suuruseks lisainvesteeringuks seoses reovee süvapuhastamise jaama vajadusega. Kõnealune võimalik investeering sisaldub teatavaks tehtud summas, kuid et seda oleks võimalik toetada, peab ettevõtte esitama eraldi taotluse ökoloogilise toetuse kohta. Selle investeeringu kohta ei ole veel ühtegi otsust vastu võetud, sest Flaami ametiasutused ei ole veel vastanud taotlusele, milles paluti erandi tegemist üldiselt kehtiva KHT taseme suhtes.

2.7. **Paberijäätmete ladustamine ja raudtee ehitamine**

(17) Investeerimisprojekt sisaldab võimsaid paberijääkide ladustamise seadmeid ja ühendamist olemasoleva raudteevõrguga vanapaberi ja lõpptoodete transportimiseks. Kogu välja- ja sissetulevate toodete transporti annaks korraldada autotranspordi abil. Belgia leiab, et ainul raudteetranspordiga seotud lisainvesteeringud oleksid abikõlblikud, ehk raudtee ehitamine, paberijääkide ladustamisseadmetega seotud lisakulu ja mahalaadimisseadme kulu ning lõpptoote hoiustamisega seotud lisakulud. Erinevalt autotranspordist, on raudteed mööda veetav valmispaber pakitud pallpakenditesse. Seetõttu on investeeringu hinna sisse arvestatud ka transportimine, lahtipakkimine, nööride ära võtmine. Konteineritele ja erilistele transpordivahenditele kuluvad summad ei ole sisse arvestatud, sest neid võib kasutada ka mujal. Samuti ei hõlma investeeringud büroode ja teiste ühiskasutusega ruumide ega sprinklersüsteemidega seotud kulusid ega muid kaudseid kulusid. Abikõlblik kulu on seega 8 864 000 eurot. Kui hiljem peaks selguma, et tegelik investeering osutub väiksemaks, arvutavad Belgia võimud abi tegeliku investeeringu alusel ümber. Investeeringud raudtee infrastruktuuri ei vähenda kasutamise kulusid võrreldes autotranspordiga.

2.8. **Abi**

(18) Abi koosneb:

— 25 892 425 euro suurusest abist,

— viieaastase kestusega maamaksuvabastusest. Belgia arvutuste kohaselt on maksimaalne teoreetiliselt saadav eelis 2 035 162 eurot aastas, ehk keskmine ajaldatud väärtus viie aasta peale oleks 9 miljonit eurot. Flaami ametiasutused külmutasid maksude arvutamise aluseks olevad väärtused 1998. aasta tasemele; seega ei tooks investeeringud kaasa maamaksu tõusu ning maksuvabastus ei annaks reaalset eelist. Sellegipoolest võib olukord muutuda maksude arvutamise korra muutmisel.

(19) Mõlemad meetmed tuginevad 1993. aasta 15. detsembri määrusele Flaami regiooni majandusliku arendamise kohta, mille komisjon kiitis heaks aastal 1993. Muudatused keskkonnale suunatud toetuskavade kohta, mis toetuvad kõnealusele määrusele kiitis komisjon heaks aastal 2000. ([5]) Kavas nähakse ette erinevat tüüpi meetmete puhul toetuse osatähtsuseks 8 %–12 %. Kava viidi kooskõlla keskkonnakaitsele antava riigiabi suuniste punktiga 77.

2.9. **Põhjused, mis viisid asutamislepingu artikli 88 lõikes 2 ettenähtud menetluse algatamiseni**

(20) Oma otsuses asutamislepingu artikli 88 lõikes 2 ettenähtud menetluse algatamise kohta avaldas komisjon kahtlust toetuse määramiseks projekti investeerimiskulude katmiseks keskkonna riigiabi suuniste raames. Komisjon leidis, et tehnika hetke taseme juures peaks 100 % vanapaberist valmistatud ajalehepaberi tootmiseks tehtud investeeringut lugema selles sektoris tavainvesteeringuks. 80 % vanapaberist valmistatud ajakirjapaber ei ole nii levinud, kuid võib juhtuda, et kõik (suured) paberitootjad, kes soovivad võtta arvesse järjest karmimaid keskkonnanorme ning jääda tänu jätkuvale innovatsioonile konkurentsivõimeliseks ka pikas perspektiivis, peavad tegema sellise investeeringu. Muude investeeringute puhul ei ole kindel, et abikõlblike kulude puhul piirduti nende kuludega, mis on hädavajalikud keskkonnaga seotud eesmärkide saavutamiseks.

3. **KOLMANDATE POOLTE MÄRKUSED**

(21) Üks SELi konkurent edastas oma märkused. Tema hinnangul kahjustavad toetused konkurentsi ajalehe-, ajakirja- ning taastöödeldava paberi turul. Viimatimainitud turul eksisteerib selge puudujääk regioonis, kust SEL plaanib paberijäätmeid osta. Et teised tootjad, kes on SELi konkurendid, ostavad samuti paberijäätmeid, siis ei ole investeeringutest üksustesse PM3 ning PM4 selget keskkondlikku kasu.

([5]) N223/93 ja N40/99, EÜT C 284, 7.10.2000, lk 4.

(22) Langerbrugge tehase moderniseerimine ei tähenda rohkemat ega vähemat kui tehnoloogia hetkel kehtivate standarditega vastavusseviimist, mille eesmärk on seotud turu ja konkurentsiga ning investeeringu eesmärk on pikas perspektiivis konkurentsivõime säilitamine või isegi selle tõstmine. Investeeringud üksustesse PM4 ja PM3 tähendavad paberitootmise sektori tehnikale hetkel kehtivate standarditega vastavusse viimist, seda kinnitavad ka kõige hiljutisemad viimaste aastate jooksul erinevate paberitootjate poolt läbi viidud moderniseerimised. Seoses ajakirjapaberiga tuleks teha vahet superkalandreeritud paberi, ajakirjapaberi ning õhukeselt kaetud paberi vahel. Ainult juhul kui SEL oleks võimeline tootma kõrgema vanapaberi sisaldusega kunstipaberit, võiks lugeda, et moderniseerimine on läinud kaugemale kui hetke tööstusstandardid nõuavad.

(23) Tegemist on investeeringuga, mille peaksid teostama kõik trükipaberi valmistajad. Investeering tehti teatavaks 2001. aastal ning toetused ei näi olevat mõjutanud investeerimisotsust. Nimetatud otsus on kooskõlas SELi eesmärgiga, milleks on investeeritud kapitalilt 13 % tulu saamine ning investeerida määral, mis on võrdne või väiksem kui amortisatsioon. Lisaks rahastati kogu projekti algusest peale SELi rahavoost. Seda kinnitavad mitmed SELi pressiteated. Üksusesse PM4 investeerimise, üksuse PM3 remondi ja üksuse PM2 sulgemise lisaeelis oli, et see oli suhteliselt odav võrreldes uuele asukohale uue paberimasina ehitamisega ja seda nii ajalehe- kui ajakirjapaberi puhul ning see võimaldab SELil võtta kasutusele uusi võimsusi kaotades järk-järgult tootmise vanadega. See on vajalik, et mitte tekitada pakkumist, millele puudub vastav nõudlus. Nõudlus kõrgekvaliteedilise paberi järgi kasvab ning kliendid ja võimud nõuavad suuremat vanapaberi sisaldust paberis.

(24) Uue settepõletusüksuse ehitamine ning investeeringud uude vee- ja reovee puhastusseadmetesse võiksid *potentsiaalselt* saada heakskiidu keskkonnatoetuste raames. Et see investeering on otseselt seotud tootmismahuga ning mitte rangelt vajalik keskkonnaalaste eesmärkide saavutamiseks, ei tohiks seega olla kokkusobilik ühegi toetusega. Raudteeinfrastruktuuri ehitamine näib olevat üleliigne, kuna autotransport, mis ei nõua ühtegi lisainvesteeringut, oleks selge alternatiiv. Mõjud keskkonnale oleksid minimaalsed.

4. BELGIA JA SELi MÄRKUSED

4.1. Üldised märkused

(25) Belgia ja SELi hinnangul ei mõjutaks toetus liikmesriikidevahelist kaubandust negatiivselt ning ei annaks SELile eelist, mis moonutaks konkurentsi. Kõikide projekti osade kohta on piisavalt abikõlblikke kulusid, mis õigustavad toetust. Abikõlblike kulude kohta on edastatud üksikasjalikud andmed ja põhjendused. Et need on juba esitatud lõigetes 2 ja 5, siis ei hakata neid käesolevas lõikes enam kordama.

4.2. Üksused PM4 ja DIP2: 100 % vanapaberist valmistatud ajalehepaberi tootmine

(26) Korduvkasutatavuse protsentide näol on tegemist liikmesriikidele kehtestatud standarditega, kuid käesoleval juhul Belgias on kõnealustel standarditel otsene seos SELi tegevusega.

(27) 100 % vanapaberist valmistatud ajalehepaber ei vasta sugugi tehnika hetke tasemele. Lääne-Euroopas on praegu vaid 5–6 samasse klassi kuuluvat paberimasinat. Enamiku tootmisseadmetega on võimalik toota paberit, kus vanapaberi osakaal on 40 %–80 %. Need seadmed ei ole seeriatooted ning igaüks neist on uuenduslik. Optimaalse tootlikkuse saavutamiseks läheb tavaliselt aega umbes kaks aastat, mis on oluliselt pikem aeg kui tänapäevasele tehnika tasemele vastava seadmete puhul. Üksused PM4 ja DIP2 kuuluvad maailma absoluutse paremiku hulka.

4.3. Üksus PM3: 80 % vanapaberist valmistatud ajakirjapaber

(28) Lisaks esialgses otsuses juba esitatud põhjendustele rõhutavad Belgia ja SEL üksuse PM3 uuenduslikke ja unikaalseid elemente oma valdkonnas ning osutavad tähtsatele alustuskuludele ja õppimiskõverale. See tõestab ühtlasi, et investeeringut ei saa lugeda tehnika hetke tasemel vastavaks. On mööndud, et ajakirjapaberi turg areneb kõrgema korduvkasutatavate kiudude sisalduse protsendi ning väiksema energiakulu suunas, kuid SELi investeeringuid ei saa pidada tehnika hetke tasemele vastavaks.

(29) Üksuse PM3 rekonstrueerimine võeti ette enne, kui selle järele tekkis tehniline või majanduslik vajadus. PM3 tuleb lugeda Stora Enso kontserni prototüübiks. Investeering vastab täielikult kontserni pikaajalisele strateegiale, milleks on protsesside, ressursside rakendamise ja töötajate võimekuse pidev täiustamine jätkusuutliku paberitootmise nimel.

(30) Ei Belgia ega SEL ole edastanud oma märkusi LEIPA poolt teostatud investeeringute kohta, mille puhul toodetakse samuti ajakirjapaberit peamiselt vanapaberi baasil. [6]

4.4. SEK-settepõletussüsteem

(31) Võttes arvesse SEK-settepõletussüsteemi maksumust, sealhulgas amortisatsiooni, ei teeniks süsteem viie esimese kasutusaasta jooksul mingit netotulu. Kui SEL ei oleks sellesse süsteemi investeerinud, oleks ta võinud endale vajaliku auru ja elektri osta lähedalasuvalt tootjalt. Sellisel juhul oleks SEL pidanud investeerima täiendavasse auruboilerisse maksumusega 1 189 000 eurot. Seepärast peaks kogu abikõlblik investeerimissumma 1 189 000 euro võrra väiksem.

[6] Artikli 88 lõikes 2 ettenähtud menetluse algatamise otsuse märkus 10, vt käesoleva otsuse joonealust märkust 1.

(32) Igal juhul oleks SEK-tavasüsteem alternatiivse ja samasugust hulka auru ning elektrit tootva investeeringuna kohasem kui eraldiseisvad auru ning elektri tootmise üksused.

4.5. **Magevee puhastamine**

(33) Kui SELil oleks luba ammutada piiratud kogustes põhjavett, oleks selle ammutamise jätkamine realistlik. Hind m^3 kohta jääks mõlemal juhul praktiliselt samaks, kuid ei tuleks teha ühtegi investeeringut. Siiski ei oleks praktikas põhjavee ammutamine sellistes kogustes reaalne.

4.6. **Reovee puhastamine**

(34) Belgia selgitas, et reovee puhastamise ja tootmisprotsessi optimiseerimist arvesse võttes ei olnud mingit vajadust tõsta olemasolevate vee puhastusseadmete võimsust. Investeering koosneb peamiselt puhverpaagist, mis tagab puhastuse stabiilse kulgemise ning tehnilistest seadmetest, mis on vajalikud selle ühendamiseks olemasolevate puhastusseadmetega. Reovee puhastusseadmed on teataval määral innovatiivsed.

(35) Puhastamine läheb kaugemale kui VLAREM normatiivid ette näevad, samuti kaugemale kui kehtestatud loas (peaaegu kõigi ainete osas). Viimased on ranged ning läbirääkimiste käigus võimudega on neid kohandatud vastavalt puhastusseadmete parimatele võimalikele tulemustele. Need ületaksid "parimal olemasoleval tehnoloogial" põhinevad tasemed. Ekspertide aruande hinnangul on tingimustes rakendatav keemilise hapnikutarbe (KHT) piir 260 mg/l äärmiselt ambitsioonikas. Keskkonnaloas on kehtestatud lisaks vähendamine 180 mg/l-ni, mis on paberitööstuses pretsedenditu.

(36) Kõikide ainete kontsentratsioonid, välja arvatud KHT, on heitvees väiksemad kui Kalest võetud vees.

4.7. **Vee süvapuhastus**

(37) Belgia hinnangul oleks toetus vee võimaliku süvapuhastuse tarbeks kokkusobiv samadel põhjustel kui reovee puhastamise toetuse puhul. Võttes arvesse ekspertide aruannet ning oodates Flaami võimudelt vastust KHT 180 mg/l piirist erandi tegemise kohta, ei ole SEL selle investeeringu osas veel otsust vastu võtnud. Samuti ei ole ta esitanud toetuse taotlust.

4.8. **Paberijäätmete ladustamine ning raudteeinfrastruktuur**

(38) Belgia ning SEL rõhutavad, et üleminek autotranspordilt raudteetranspordile on täielikult vastavuses komisjoni valge raamatuga "Euroopa transpordipoliitika aastaks 2010 – aeg otsustada". [7] Investeeringud raudteeinfrastruktuuri ei ole paberitehase tegevuseks vajalikud, kuna maanteeinfrastruktuure saaks uue olukorraga kohandada peatee ümbersuunamise teel. Viimasel lahendusel on mõned puudused, kuid neid tuleb pidada minimaalseteks. Seda analüüsi kinnitab keskkonnamõju hindamise raames läbiviidud uuring. Kui ei oleks investeeritud raudteeinfrastruktuuri, ei oleks transpordimaksumus tõusnud.

(39) See toetus oleks vastavuses ka riigiabi andmise eeskirjadega transpordisektoris. Investeeringud oleksid võinud olla abikõlblikud Euroopa programmi Marco Polo raames, kuid ühtegi toetuse taotlust ei ole kavandatud. Toetus on vajalik lisakulutuste osaliseks katmiseks. Lisaks toetatakse ka autotransporti, kuna kõiki liiklusummikute ja saastatusega seotud kulutusi ei ole määratletud.

5. **TOETUSE HINDAMINE**

5.1. **Riigiabi asutamislepingu artikli 87 lõike 1 tähenduses**

(40) Asutamislepingu artikli 87 lõikes 1 on sätestatud, et kui käesolevas lepingus ei ole sätestatud teisiti, on igasugune liikmesriigi poolt või riigi ressurssidest ükskõik missugusel kujul antav abi, mis kahjustab või ähvardab kahjustada konkurentsi, soodustades teatud ettevõtjaid või teatud kaupade tootmist, ühisturuga kokkusobimatu niivõrd, kuivõrd see kahjustab liikmesriikidevahelist kaubandust. Planeeritav toetus ning maksuvabastus, kusjuures viimasega vähendatakse reaalselt makstavate maksude suurust, moodustavad abi asutamislepingu artikli 87 lõike 1 tähenduses, sest vabastavad SELi riigiressursside kulul osaliselt investeerimiskulutustest, mida SEL oleks muidu pidanud ise tasuma. Toetus tugevdab SELi positsiooni võrreldes tema konkurentidega ühenduses ning seetõttu tuleb seda pidada konkurentsi mõjutavaks. Kuna liikmesriikide vahel toimub ajalehe- ja ajakirjapaberi ning paberijääkide ja -mössi osas tihe kaubavahetus, leiab komisjon, et SELi toetamine mõjutab liikmesriikidevahelist kaubandust.

(41) Belgia on täitnud kohustuse teatada toetusest vastavalt asutamislepingu artikli 88 lõikele 3 ning keskkonnakaitsele antava riigiabi suuniste punktile 76.

[7] KOM(2001) 370 (lõplik), 12.9.2001

5.2. **Üldised märkused kokkusobivuse kohta**

(42) Komisjon uuris asutamislepingu artikli 87 lõigetes 2 ja 3 ette nähtud erandite kohaldatavust. Asutamislepingu artikli 87 lõikes 2 sätestatud erandeid võib võtta toetuse ühisturuga kokkusobivuse põhjendamise aluseks. Ometi a) ei ole see sotsiaalabi ega seda ei anta üksiktarbijatele, b) toetus ei korva loodusõnnetuste või erakorraliste sündmuste tekitatud kahjusid, c) ei ole vajalik Saksamaa jagamisest põhjustatud majandusliku halvemuse korvamiseks.

(43) Asutamislepingu artikli 87 lõike 3 punktides a, b ning d ettenähtud erandeid seoses abiga majandusarengu edendamiseks niisugustes piirkondades, kus elatustase on erakordselt madal või kus valitseb tõsine tööpuudus, abiga üleeuroopalist huvi pakkuva tähtsa projekti elluviimiseks või mõne liikmesriigi majanduses tõsise häire kõrvaldamiseks ning abiga kultuuri edendamiseks ja kultuuripärandi säilitamiseks, kui niisugune abi ei kahjusta kaubandustingimusi ja konkurentsi ühenduses määral, mis oleks vastuolus ühiste huvidega, ei saa kohaldada. Belgia ei ole püüdnud toetusi õigustada ühegi nende sätete alusel.

(44) Seoses asutamislepingu artikli 87 lõike 3 punktis c sätestatud erandi esimese poolega ehk abi teatud majandustegevuse või teatud majanduspiirkondade arengu soodustamiseks märgib komisjon, et toetuse eesmärgiks ei ole ei uurimis- ja arendustööd, väikeste või keskmise suurusega ettevõtete investeeringud ega SELi päästmine või restruktureerimine. Toetus võib olla oluline valitud asukohta investeerimise edendamiseks. Sellegipoolest ei asu Langerbrugge piirkonnas, kus algsetele investeeringutele võimaldatakse regionaaltoetusi. Seega ei saa toetust lugeda ühisturuga kokkusobivaks põhjendusel, et sellega soodustatakse teatud piirkonna arengut.

(45) Komisjon uuris, kas toetusele võiks teha erandi asutamislepingu artikli 87 lõike 3 punkti c raames muudel põhjustel ja kas antud juhul võiks kohaldada keskkonnatoetuste suuniseid. Toetus määrati vastavalt komisjoni poolt aastal 2000 vastu võetud toetuskavale. ([8]) See heakskiit anti aga enne uute suuniste kohaldamist. Kõnealuste uute suuniste vastuvõtmisel tegi komisjon liikmesriikidele ettepaneku võtta vajalikud meetmed, et kohandada olemasolevad toetuskavad selliselt, et need oleksid kooskõlas uute suunistega enne 1. jaanuarit 2002. Belgia oli sellega tingimusteta nõus ning võttis seega kohustuse kohandada 2000. aastal heakskiidetud kava. Seetõttu hindas komisjon toetuse vastavust uute suuniste alusel. Raudteeinfrastruktuuriga seotud projekti osa hinnatakse aga asutamislepingu artikli 73 valguses, mis käsitleb transpordi koordineerimiseks vajalikke toetusi.

([8]) Vt joonealust märkust 5.

5.3. **Vastavus keskkonnatoetuste suunistega**

(46) Vastavalt keskkonnakaitsele antava riigiabi suuniste punktile 29 võib ettevõtjatele kohaldatavate ühenduse normatiividest rangemate normatiivide täitmiseks anda investeeringutoetust, mis võib olla kuni 30 % bruto toetuse saamise tingimustele vastavatest investeerimiskuludest. Need tingimused kehtivad ka ettevõtetele, mis teostavad investeeringuid kohustuslike ühenduse normatiivide puudumisel või mis peavad teostama investeeringuid siseriiklike normatiivide täitmiseks, mis on rangemad kui ühenduse normatiivid. Nagu selgitatud keskkonnakaitsele antava riigiabi suuniste punktis 6, hõlmab ühenduse normatiiv ka norme, mille on siseriiklikud asutused kehtestanud vastavalt 24. septembri 1996. aasta nõukogu direktiivile 96/61/EMÜ saastuse komplekssе vältimise ja kontrolli kohta. ([9]) Selle direktiivi kohaselt peavad liikmesriigid keskkonnalubades kehtestatud standardite määratlemisel tuginema tulemustele, mida on võimalik saavutada parima olemasoleva tehnika kasutamisel.

(47) Vastavalt keskkonnakaitsele antava riigiabi suuniste punktidele 36 ja 37 võetakse arvesse investeeringud maasse, mis on tingimata vajalikud keskkonnakaitseliste eesmärkide saavutamiseks, investeeringud hoonetesse, tehastesse ja seadmetesse, mis on ette nähtud reostuse ja kahjulikkuse vähendamiseks või ärahoidmiseks, ning investeeringud tootmismeetodite kohandamiseks keskkonnakaitsega. Arvessevõetavad kulud peavad olema rangelt piiratud keskkonnakaitse eesmärkide saavutamiseks vajalike täiendavate investeeringukuludega.

5.3.1. *Üksused DIP2, PM4 ja PM3: korduvkasutusmäärade suurendamine*

(48) Komisjon ei sea kahtluse alla kasu, mida toob keskkonnale kaasa paberijääkide ümbertöötamine. Sellegipoolest on komisjon arvamusel, et üksustele DIP2, PM4 ning PM3 määratud toetusi ei saa põhjendada suuniste punkti 29 alusel, kuna need tõstavad korduvkasutuse määra.

(49) Esiteks tuletab komisjon meelde, et vastavalt seadusandluse üldpõhimõtetele tuleb erandeid tõlgendada piiratud viisil. Keskkonnakaitsele antava riigiabi suunistes on määratletud tingimused, mille korral komisjon võib lugeda toetuse ühisturuga kokkusobilikuks asutamislepingu artikli 87 lõike 3 punkti c alusel ning sätestab seega erandi asutamislepingu artikli 87 lõikes 1 esitatud üldise keelu suhtes. Samuti tuleks meelde tuletada, et keskkonnatoetuste suunised põhinevad üldpõhimõttel "saastaja maksab" ning et kõikide kõnealuste suuniste tõlgendamiste korral tuleb selle põhimõttega arvestada.

([9]) EÜT L 257, 10.10.1996, lk 26.

(50) Investeeringuid üksustesse PM3, PM4 ja DIP2 teostatakse ajalehe- ja ajakirjapaberi tootmiseks, mis muutuvad hiljem ise paberijäätmeteks. Tootmismahu suurendamine toob seega kaasa jäätmehulga kasvu, mis töödeldakse vaid osaliselt. Seetõttu ei saa võtta arvesse PM2 sulgemist ning tootmise ümberkorraldamist Soomes ja Rootsis, mis tasakaalustab (osaliselt) PM3 ning PM4 võimsuste suurendamist. Suletud üksused on vanemad kui uued, nende tehnoloogia on erinev ning nende positsioon turul on erinev. Seega ei saa neid omavahel otse võrrelda.

(51) Investeeringute tulemusena kasvab tõenäoliselt nõudlus paberijääkide järele. Sellegipoolest ei ole tagatud, et investeeringud toovad kaasa ka paberijäätmete kogumise tegeliku kasvu üldiselt ega ka SELi müügi tulemusena koguneva paberi suhtes. Seega ei vähenda investeeringud SELi *enda* saastet. Kasu keskkonnale võib tuleneda kaudsetest mõjudest paberijäätmete nõudlusele ja pakkumisele, mis on seotud kõikide nende toodete kasutajate ja tootjatega, mitte vaid SELiga.

(52) Muuhulgas märgib komisjon, et korduvkasutatavate jääkide kasutamisega määradega seotud normatiivid ei kujuta endast erinevatele ettevõtetele vahetult kehtivad õiguslikke norme, kuigi Belgias mõjutavad need oluliselt SELi tegevust. Arvestada tuleb pigem Euroopa õigusaktides liikmesriikidele kehtestatud normidega, eriti direktiividega prügilate kohta [10] ning pakendite ja pakendijäätmete kohta. [11] Ettevõtetele ei võimaldata toetust neile vahetult kohaldatavate normatiivide ületamiseks. Seega ei saa kohaldada antud juhul keskkonnakaitsele antava riigiabi suuniste punkti 29 esimeses osas mainitud olukorda, mille kohaselt võib anda toetusi, et *ettevõtja* saaks täita ühenduse normatiividest *rangemaid* normatiive.

(53) Belgia seevastu on arvamusel, et kohaldada saaks keskkonnakaitsele antava riigiabi suuniste punktis 29 osutatud teist osa, mis on seotud investeeringutega, mida ettevõtjad teevad kohustuslike ühenduse normatiivide puudumisel. Komisjon aga leiab, et antud juhtumi puhul ei saa seda kasutada. Üksustesse PM3, PM4 ning DIP2 investeerimise toetamise üldiseks eesmärgiks on edendada korduvkasutust ning vabastada tegelikud saastetekitajad saastetasudest, mida nad peaksid maksma. Toetuse eesmärgiks ei ole SELi müügi tulemusena tekkivate paberijäätmete koguse vähendamine. Pigem julgustab see SELi taaskasutama ükskõik millise paberitootja müüdavatest toodete tagajärjel tekkivaid paberijäätmeid. Komisjoni arvamuse kohaselt käsitleb keskkonnakaitsele antava riigiabi suuniste punkt 29 juhtumeid, kus ettevõte investeerib, et tõsta enda keskkonnasõbralikkuste ja vähendada enda tekitatavat saastatust. Sellisel puhul saab võimaldada toetusi, mis ajendaksid ettevõtet parandama *enda* keskkondlikku olukorda. Vastasel juhul on võimalik hiilida mööda reeglitest ning toetada mitte saaste tekitajaid vaid saastetasusid maksvaid ettevõtjaid.

(54) Selline tõlgendus on kooskõlas keskkonnakaitsele antava riigiabi suuniste punkt 18 alapunktiga b, mille kohaselt "võib toetus ergutada ettevõtjaid oma normatiive parandama või tegema lisainvesteeringuid oma tehaste põhjustatud keskkonnasaastatuse vähendamiseks".

(55) Lisaks annaks Belgia esitatud tõlgendus liikmesriikidele võimaluse toetada investeeringuid kõigis sektorites, kus on võimalik kasutada teiseseid toormaterjale. Neid toetusi määrataks ilma, et ettevõtted peaksid võtma arvesse riigiabi käsitlevat korda, eelkõige piirkondlike toetuste või väikese ja keskmise suurusega ettevõtetele toetuste andmise korral. Sellised toetused võiksid moonutada oluliselt olukorda asjaomastel turgudel.

(56) Seetõttu leiab komisjoni, et keskkonnakaitsele antava riigiabi suuniste punkti 29 ei saa kohaldada üksuste PM3, PM4 ning DIP2 investeeringutele tervikuna. Sellegipoolest uuris komisjon, kas teatavate investeeringute osade suhtes oleks võimalik kohaldada keskkonnakaitsele antava riigiabi suuniste punkte 29 või 30.

5.3.2. *Üksuste PM3, PM4 ja DIP2 keskkonnainvesteeringute erinevad elemendid, üksuse PM4 energia tarbimise vähendamine*

(57) Nagu selgitatud punktis 9, võiksid Belgia hinnangul keskkonnakaitsele antava riigiabi suuniste punkti 29 kohaselt toetuseks sobida üksuste PM4 ja DIP2 investeeringute erinevad elemendid, mis kujutavad endast vähemalt 19,1 miljoni euro suuruseid lisakulusid. Ometi osutab nende elementide kirjeldus mitmele kulude kokkuhoiule. Näiteks lisainvesteering jahutustornide näol vähendaks energiakulu talveperioodil 10 MW võrra. Ringvee sulgemise eesmärk on vähendada veekulusid. Tavapresside asemel "kingapresside" kasutamisega saavutab SEL kuivema paberi, mis optimeerib kuivatusprotsessi ja säästab energia tarbimist. Hoolimata komisjoni korduvast palvest ei ole Belgia tõestanud, et kõiki neid kulusid oleks võimalik lugeda lisakulutuste hulka ega osutanud ka eelistele, mida SEL saaks kõnealuste investeeringute erinevatest osadest selliselt, nagu sätestatud keskkonnakaitsele antava riigiabi suuniste punktid 36 ning 37. Seetõttu ei ole võimalik arvutada välja toetuse summat, mida oleks võimalik lubada.

[10] Nõukogu 26. aprilli 1999. aasta direktiiv 99/31/EÜ prügilate kohta (EÜT L 182, 16.7.1999, lk 1). Direktiivi on viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 1882/2003 (ELT L 284, 31.10.2003, lk 1).

[11] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. detsembri 1994. aasta direktiiv 94/62/EÜ pakendite ja pakendijäätmete kohta (EÜT L 365, 31.12.1994, lk 10). Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 2004/12/EÜ (ELT L 47, 18.2.2004, lk 26).

(58) Nagu selgitatud punktis 10, kinnitab Belgia, et PM4 oleks võimalik anda toetust keskkonnakaitsele antava riigiabi suuniste punkti 30 alusel seoses investeeringutega energia säästmisse. Tavamõõtmetega paberimasinasse investeerimise asemel valis SEL uuendusliku masina, mis tarbib vähem energiat. Kõnealune investeering vastab seega energiasäästliku majandamise määratlusele.

(59) Keskkonnakaitsele antava riigiabi suuniste punktide 36 ja 37 kohaselt võetakse arvesse investeeringud, mis on tingimata vajalikud keskkonnakaitseliste eesmärkide saavutamiseks. Energia tarbimise vähendamist võimaldavad mitu üksuse PM4 osa. Otsustavaks teguriks on kõigi pöörlevate elementide suurem laius, mis mõjutab kogu masina ehitust ja konstruktsiooni ning nõuab väiksemat kiirust ja kohandusi pressimise sektsioonis. Sõltumatu ekspert viis läbi tavaajalehepaberimasina maksumuse detailse hindamise. Seejärel anti detailne hinnang tegeliku investeeringu maksumusele. Erinevused tulenevad mitte ainult tehnilistest erisustest, vaid ka konkreetsetest teadmistest, võimalikust hinnalanguse prognoosidest jne. 14,1 miljoni euro suurune prognoositud abikõlbulik kulu ei ole seotud vaid seadmetesse tehtud investeeringute vahega.([12]) Kõnealune hinnang põhineb konservatiivsetel arvestustel, vältides ülehindamist.

(60) Vastavalt keskkonnatoetuste suuniste punkti 37 kolmandale lõigule tuleb toetuse saamise tingimustele vastavad kulud arvutada nii, et neist võetakse maha tootmisvõimsuse kasvust saadud kasu, investeeringu esimese viie aasta jooksul kokkuhoitud kulud. Samas on alustamiskulud suuremad kui esimese viie aasta jooksul energia, toormaterjalide ning tootmise pealt kokkuhoitud kulud.

(61) Kokkuvõttes leiab komisjon, et üksuse PM4 puhul võib lugeda abikõlblikuks 40 % × 14,1 miljonit eurot = 5,64 miljonit eurot.

(62) Ei ole võrdset alust, millele toetudes oleks võimalik lugeda abikõlblikeks toetusi üksustele PM3 ning DIP2.

5.3.3. *SEK-settepõletussüsteem*

(63) Vastavalt keskkonnatoetuste suuniste punktile 31 võivad investeeringud soojuse ja elektri koostootmises lugeda abikõlblikeks, kui muundamise kasutegur on eriti kõrge. Seepärast võtab komisjon eelkõige arvesse tootmisprotsessis kasutatava primaarenergia tüüpi. Sellised investeeringud võivad vastavalt keskkonnatoetuste suuniste punktidele 36 ja 37 saada toetust, mille põhimäära 40 % toetuse saamise tingimustele vastavatest kuludest.

(64) Süsteem kasutab otse tehasest tulevat biomassi([13]) ja maagaasi ning tema muundamise kasutegur on 87,5 %–90 %. Võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta direktiivi 2004/8/EÜ soojus- ja elektrienergia koostootmise stimuleerimiseks siseturu kasuliku soojuse nõudluse alusel, millega muudetakse direktiivi 92/42/EMÜ,([14]) kuulub komisjoni hinnangul see investeering keskkonnatoetuste suuniste punkti 31 kohaldamisalasse.

(65) Kõik kõnealused kulutused on seotud ehitiste, seadmete või varustusega, mis on vajalikud, et toota ja kasutada biomassi baasil soojuse ja elektri koostootmisel genereeritavat elektri ja auru. Seega on need abikõlblikud keskkonnatoetuste suuniste punkti 36 alusel.

(66) Vastavalt keskkonnatoetuste suuniste punkti 37 esimesele lõigule peavad toetuse saamiseks tingimustele vastavad kulud rangelt piirduma investeerimise lisakuludega. Sellisel juhul on majanduslikult kõige tasuvam investeerida soojuse ja elektri koostootmise tavaseadmetesse. See koosneks kõrge rõhuga 55 000 kW aurukatlast ja 9 400 kW täiendavast auruturbiinist, mille investeerimiskulude kogusumma oleks 5 180 000 eurot.

(67) Vastavalt keskkonnatoetuste suuniste punkti 37 kolmandale lõigule võetakse toetuse saamise tingimustele vastavate kulude arvestamisel neist maha investeeringu esimese viie aasta jooksul kokkuhoitud kulud ja sama viie-aastase ajavahemiku jooksul lisaks toodetud kõrvaltooted. Kõnealused kokkuhoitud kulud on järgmised:

— kulud, mida välditakse, kui ei kasutata soojuse ja elektri koostootmise tavakäitist: soojuse ja elektri koostootmise tavakäitise kütusega seotud kulud, et toota sama suurtes kogustes auru ja soojust; personalikulud; hoolduskulud ning tavalise käitise toimimiseks vajaliku demineraliseerutud vee maksumus,

([12]) Üks väike osa sellest on seotud ka varuosadega, mis on vajalikud tootmisprotsessi järjepidevuse tagamiseks.

([13]) Parlamendi ja nõukogu 27. septembri 2001. aasta direktiivi 2001/77/EÜ (taastuvatest energiaallikatest toodetud elektrienergia kasutamise edendamise kohta elektrienergia siseturul) artikli 2 punkt b tähenduses (EÜT L 283, 27.10.2001, lk 33). Direktiivi on muudetud 2003. aasta ühinemisaktiga.

([14]) ELT L 52, 21.2.2004, lk 50.

— kulud, mida välditakse seoses sette töötlemisega. Kui jäätmeid ei põletataks SEK-käitises, oleks SELil valida järgmiste võimaluste vahel: 1) laialilaotamine, eelkõige sette puhul, mis on tekkinud veepuhastamise tulemusena, kuid mitte trükivärvi eemaldamise tulemusena tekkinud sette puhul; 2) kasutamine tellisetööstuses; 3) kütusena elektri tootmisel, eriti juhul kui setted kvalifitseeruvad biomassina; 4) kasutamine tsementitööstuses,

— tegevustoetused: SEL võib oma toodetava energia eest saada rohelised sertifikaadid. Belgia võimud tagavad miinimumhinna 80 eurot sertifikaadi kohta. Tegelik saadud hind aastal 2003 oli pisut kõrgem.

(68) SEK-settepõletuskäitise tegevuskuludest on järgmised kulud lisakulud: gaas teise kütusena, tuha transport ja ladestamine, demineraliseerutud vee tarbimine, kõrgemad personalikulud, keskkonnasertifikaatidega seotud kulud, gaasilõõride kontrolli ja puhastamise maksumus. Sette põletuseelse kuivatamise kulusid siinkohal ei arvestata, kuna kuivatamine on vajalik igal juhul.

(69) Viieaastase perioodi jooksul alates 2003. aasta maist kuni 2008. aasta aprillini kasvab kokkuhoitud netosumma 16 343 000 euroni, ajaldatud netoväärtus 1. jaanuari seisuga aastal 2003.

(70) Ülaltoodut silmas pidades on abikõlblik toetussumma 40 % × [55 147 000 eurot − 5 180 000 eurot − 16 343 000 eurot] = 13 449 600 eurot.

(71) Teatavatel juhtudel võib settepõletus SEK-käitises kuuluda keskkonnatoetuste suuniste punkti 29 alla, näiteks juhul, kui ettevõte otsustab mõne muu ühenduse määrusega lubatud tehnoloogia asemel keskkonnasõbralikuma käitlustehnoloogia kasuks. SELil siiski taolist võimalust ei ole. Sete põletataks igal juhul, sõltumata sellest kas prügi põletamisel saadud energiat kasutatakse või mitte. Keskkonnale tulenev eelis seisneb tehtud valiku puhul jäätmete energiakasutuses tänu soojuse ja elektri koostootmisele ning toetust saaks võimaldada vaid keskkonnatoetuste suuniste punkti 31 alusel.

5.3.4. *Magevee puhastamine*

(72) Investeeringud on vajalikud Kale'i oja pinnavee kasutamiseks. Belgia ei ole siiski kinnitanud, et SELil võiks olla mõni odavam alternatiiv, mis oleks vastavuses ühenduse õigusaktidega. Belgia tunnistab, et "praktikas ei ole selliste põhjaveekoguste ammutamine realistlik. Kui SELil oleks olnud luba põhjavee ammutamiseks (piiratud) kogustes, saaks selle elluviimist realistlikuks pidada". SELil aga ei ole hetkel luba põhjavee ammutamiseks ning selle kohta ei ole edastatud ühtegi üksikasja. Arvestades Flandria süvenevaid probleeme põhjaveega, näib, et ametiasutused ei soovi väljastada uusi lubasid. Lisaks selgitab Belgia, et otsus põhjavee kasutamata jätmise kohta võeti vastu pidades silmas jätkusuutlikku veemajandamist käsitlevaid sätteid 2000. aasta Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2000. aasta direktiivis 2000/60/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse veepoliitika alane tegevusraamistik (edaspidi "vee raamdirektiiv") ([15]). Seoses põhjaveega sätestatakse kõnealuse direktiivi artikli 4 lõike 1 punkt b alapunktis ii, et liikmesriigid kaitsevad, parandavad ja taastavad kõiki põhjaveekogumeid ning tagavad põhjavee võtmise ja taastumise tasakaalu, eesmärgiga saavutada põhjavee hea seisund. Kõnealune eesmärk peab olema täidetud aastaks 2015 ning kehtestatud on ka mitmed vahetähtajad. Põhjaveekihist või kihtidest, mida Stora Enso kasutaks, ammutatakse juba praegu liialt palju vett. Seetõttu kajastub 2015. aasta tähtaeg poliitilistes otsustes juba praegu. Seega ei saa komisjon abikõlblike kulude arvutamisel enam arvestada kõnealuse teise variandiga ning vastavalt keskkonnatoetuste suuniste punktile 40 ei saa selle konkreetse elemendi tarbeks ühtegi toetust lugeda abikõlblikuks.

5.3.5. *Reovee puhastamine*

(73) Belgia selgitas, et heitvee kvaliteet ületab enamuse nõuetest, mis on kehtestatud asjaomases loas ning VLAREM II standardid, mis Belgia väitel põhinevad parimal võimalikul tehnikal, nagu seda nõutakse direktiivis 96/61/EMÜ. Kriitiline on olukord aga keemilise hapnikutarbe kontsentratsiooniga vees. Lühiajalises perspektiivis ei ole SEL võimeline KHT taset hoidma alla 260 mg/l piiri.

(74) Paberitööstuse viitedokumendis "Parim võimalik tehnika" on esitatud KHT tase 1 700–2 700 mg/l, kuid see näitaja on saadud palju suurema vee tarbimisel tonni paberi kohta, mida loeti nimetatud viitedokumendi koostamise hetkel parimaks võimalikuks tehnikaks. Belgia mainib ekspertuuringut, milles leitakse, et 260 mg/l normi järgimine on äärmiselt ambitsioonikaks ning väidab, et sellel puudub paberitööstuses pretsedent. Ometi osutatakse keskkonnamõjude hindamisel tulemusele 260 mg/l Stora Enso tehasele Saksimaal Saksamaal.

([15]) EÜT L 327, 22.12.2000, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud otsusega 2455/2001/EÜ (EÜT L 331, 15.12.2001, lk 1).

(75) Investeeringute tarbeks Stora Ensole antud keskkonnaloas kehtestatud määr on veelgi rangem ning seal on KHT maksimummääraks 180 mg/l, mis tugineb kehtivale Flaami seadusandlusele. SEL taotles luba heitvett väljalaskmiseks, milles KHT sisaldus on 260 mg/l. Selline luba anti, kuid selles osutati nimetatud taotlusele ja arvestati, et viidaks läbi uuring olukorra paremaks muutmise kohta tulevikus, mille abil oleks võimalik saavutada 180 mg/l tase.

(76) Vastavalt direktiivi 96/61/EMÜ artiklile 10 "kui keskkonnakvaliteedi standardis on ette nähtud rangemad tingimused kui need, mida on võimalik täita parima võimaliku tehnika kasutamisega, tuleb loas ette näha lisameetmed, ilma et see piiraks muude meetmete võtmist keskkonnakvaliteedi standardite täitmiseks". Stora Enso paberimasina heitvesi suunatakse tugevalt reostatud Gent-Terneuzeni kanalisse. Vastavalt keskkonnamõju hinnangule moodustaks SELi 260 mg/l KHT 10–15 % kanalisse suunatavast KHTst, millel oleks oluline mõju ning mis ületaks kanalile ettenähtud kvaliteeditasemed. Vee raamdirektiiv kohustab liikmesriike määratlema liikmesriikides suublatele asjakohased kvaliteedieesmärgid. Kuigi nimetatud direktiivist tulenevad kohustused ei pruugi veel täielikult siduvad olla, tundub, et Gent-Terneuzeni kanali puhul sätestatud eesmärgid ei ületa direktiiviga sätestatud nõudeid.

(77) Kui lubatakse, et KHT sisaldus heitvees on 260 mg/l, tuleks see standard lugeda ühenduse standardiks, mis on vastavalt kehtestatud, eelkõige direktiivi 96/61/EMÜ artiklis 10 ning vee raamdirektiivi üldistes eesmärkides. Belgia ei ole tõestanud, et standard 260 mg/l läheks kaugemale kui nõutud ühenduse õigusaktides. Seega on investeering vajalik ühenduse normatiividega vastavusse viimiseks keskkonnatoetuste suuniste punkti 6 tähenduses ning seega ei ole see abikõlblik. Kuigi investeering läheb muude näitajate suhtes, välja arvatud KHT, kaugemale kehtivate keskkonna standarditest näib, et tegemist ei ole abikõlbliku lisainvesteeringuga ning komisjon ei saa lugeda ühtegi selle investeeringu tarbeks mõeldud toetust abikõlbulikuks.

5.3.6. *Vee süvapuhastus*

(78) Vee süvapuhastusseadmetesse lisainvesteeringute tegemise eesmärk on viia KHT tase standarditega vastavusse. Belgia ei ole täpsustanud, kas need standardid lähevad kaugemale kui ühenduse standardid. Igal juhul ei ole Belgia teatanud toetusest nende investeeringutele, sest olukord ei ole veel selge ning sõltub uuringute tulemustest, mida SEL peab läbi viima, et olla kooskõlas keskkonnalubades sätestatud nõuetele. Seetõttu ei tee komisjon selles küsimuses veel järeldusi.

5.4. **Raudteeinfrastruktuur ning paberijäätmete ladustamine**

(79) See osa projektist on seotud veotegevusega, mitte paberitootmisega. Investeering mõjutab seega eelkõige konkurentsi transporditurul. Asutamislepingu artiklis 73 on sätestatud, et asutamislepinguga on kokkusobilikud toetused, kui need vastavad transpordi koordineerimise vajadusele. Nõukogu 4. juuni 1970. aasta määrusega (EMÜ) 1107/70 ([16]) toetuste andmise kohta raudtee-, maantee- ja siseveetranspordile rakendatakse asutamislepingu artiklit 73. Nimetatud määruse artikli 3 lõike 1 punktis b on täpsustatud, et kuni infrastruktuurikulutuste jagamist reguleerivate ühiste eeskirjade jõustumiseni võivad liikmesriigid anda toetusi ettevõtjatele, kes peavad kandma nende poolt kasutatava infrastruktuuriga seotud kulutusi, mida teistel ettevõtjatel ei ole. Toetudes varasemale praktikale ([17]) leiab komisjon, et raudtee kõrvalteedega seotud kulutuste suhtes on võimalik kohaldada eespool nimetatut, sest ettevõtjad, kes pakuvad konkureerivaid transporditeenuseid, eriti autotransport, ei pea kandma samaväärseid infrastruktuurikulusid. Transpordivahendi muutmist loetakse käesoleval juhul asutamislepingu artikli 73 tähenduses koordineerimiseks. Komisjoni praktika kohaselt võib neil alustel ühisturuga kokkusobilikuks lugeda toetust, mille osatähtsus on 50 %. Lisaks on SEL tõestanud, et tegevuse jätkamiseks ei ole raudtee hädavajalik. Seega võib öelda, et toetus julgustab ettevõtjate investeerima. Seega on projekti selle osa toetusi võimalik asutamislepingu artikli 73 alusel põhjendada 4 432 000 euro ulatuses.

5.5. **Otsene vastavus asutamislepingu artikli 87 lõike 3 punktiga c**

(80) Et keskkonnatoetuste suuniseid ei saanud kohaldada üksuste PM4 ja DIP2 investeeringute ning üksuse PM3 investeeringute suhtes, siis uuris komisjon, kas neile investeeringutele määratud toetusi võiks lugeda kokkusobivaks asutamislepingu artikli 87 lõike 3 punkti c alusel.

([16]) EÜT L 130, 15.6.1970, lk 1.

([17]) Vt komisjoni 19. juuni 2002. aasta otsust N643/2001 Austrias, toetuskava raudtee haruteede laiendamiseks (EÜT C 178, 26.7.2002, lk 20), 18. septembri 2002. aasta otsust N308/2002, Saksamaa, suunised raudteeinfrastruktuuride investeerimistoetuste kohta Saksi-Anhaltis (EÜT C 277, 14.11.2002, lk 2) ning 9. veebruari 2001. aasta otsust nr 597/2000, Madalmaad, toetuskava sisevee eralaevaühenduste jaoks (EÜT C 102, 31.3.2001, lk 8).

5.5.1. *Üksused PM4 ja DIP2: 100 % vanapaberist valmistatud ajalehepaberi tootmine*

(81) SELi investeeringut 100 % vanapaberist valmistatud ajalehepaberi tootmisvõimsusse tuleb pidada tehnoloogia moderniseerimiseks, mille on läbi teinud või teevad lähemas või kaugemas tulevikus läbi paljud ajalehepaberi tootjad. Selles osas näib otsustavaks teguriks olevat piisava koguse paberijäätmete kättesaadavus. Seda kinnitavad ka Belgia mainitud näited 100 % korduvkasutatavaid kiude kasutava ajalehepaberi tootmise üksuste kohta, millest üks asub teises Stora Enso tehases. Tehnikat, mis "vastab hetke tehnika tasemele" ei tohi segi ajada kõige sagedamini kasutatava tehnikaga. Tõigad, et seda tüüpi paberimasinad ei ole (veel) seeriatootmises ning et need vajavad kahe aasta pikkust optimeerimisperioodi, ei muuda komisjoni arvamust üheski punktis. Seepärast ei saa komisjon lugeda sellisel viisil põhjendatud toetust kokkusobivaks. Komisjon tegi hiljuti sarnase otsuse toetuse kohta, mida määrati sarnase investeeringule Shottonis Suurbritannias. ([18])

5.5.2. *Üksus PM3: üleminek 80 % vanapaberist valmistatud ajakirjapaberile*

(82) 80 % vanapaberist valmistatud superkalandreeritud ajakirjapaberi tootmine ei ole kahtlemata levinud ning on tõenäoline, et SEL Langerbrugge on esimene tootmisüksus, kus kuue meetri laiust kalandrit kasutatakse enam kui 60 % vanapaberist valmistatud superkalandreeritud paberi tootmiseks. Samuti on kahtlemata tõsi, et selline kõrgekvaliteediline toode nagu seda on ajakirjapaber sisaldab tavaliselt korduvkasutatavaid kiude väiksemal määral. Igal juhul jõudis komisjon allpool esitatud põhjustele tuginedes otsuseni, et investeeringut üksusesse PM3 ei saa otseselt asutamislepingu artikli 87 lõikes 3 punkti c alusel toetada.

(83) Esiteks on korduvkasutatavate kiudude kasutamise määrade kasv suund paberitööstuses üldiselt, mitte vaid ajalehe-, vaid ka ajakirjapaberi ning eriti superkalandreeritud kvaliteediga paberi puhul. Võimalik, et puhtalt tehnoloogilisest vaatepunktist lähtudes ületab investeering selle, mida võiks nimetada tehnika hetke tasemeks olgugi, et on veel selgumata, kas 80 % korduvkasutatavate kiudude sisalduse eesmärk saavutatakse. Igal juhul ei näi eesmärgid põhimõtteliselt erinevat eesmärkidest, mida seavad endale tõenäoliselt teised paberitootjad kas juba praegu või lähitulevikus. Seda kinnitavad nii kolmanda osapoole esitatud andmed kui ka varasemad komisjoni kaalutud juhtumid. ([19])

(84) Teiseks sobib investeering hästi SELi investeerimisprogrammiga, mis on suunatud tootmisvahendite parandamisele, loomata seejuures juurde uusi tootmisvõimsusi mis võib kahjustada konkurentsi turgudel ning üksuse PM2 sulgemine sobib SELi enda sõnul "täielikult Stora Enso pidevasse täiendusprogrammi, mis keskendub selliste üksuste sulgemisele, mis pikemas perspektiivis ei tooda kasumit" ("dit past volledig in Stora Enso's continue verbeteringsprogramma date er op gericht is productie-eenheden die op lange termijn niet rendabel zijn te laten uitlopen"). Üksus PM4 on täiuslikum kui vana üksus PM3 ning uus üksus PM3 on täiuslikum kui vana üksus PM2, üksuse PM2 sulgemine ning teatavad varad Soomes ja Rootsis aitavad vältida liigse tootmisvõimsuse tekkimist. Need investeeringud annavad SELile olulist eelise olukorras, kus ettevõtjal ei ole vaja investeerida täiesti uue ja kuluka ajakirjapaberi tootmisüksuse ehitamisse, ei teki liigset tootmisvõimsust ning ettevõtja saab kaasajastada oma tehnoloogiat, võtmata seejuures liialt suuri finants- või majanduslikke riske. See investeering oli ainuke viis, et toota 80 % vanapaberist valmistatud paberit minimaalsete kuludega. Näiteks üksuse PM2 kohandamine võimaldaks maksimaalselt 55 % vanapaberi kasutusmäära. Kõik paberitootjad, kes soovivad säilitada oma konkurentsivõimet tehnoloogilisel ja keskkondlikul tasandil, peavad aeg-ajalt samamoodi investeerima innovatiivsetesse toodetesse. Seega jääb toetuse julgustav mõju kahtlaseks isegi juhul, kui investeering läheb kaugemale kui tehnika hetke tase.

(85) Kolmandaks on Euroopa tasandil võetud kohustus saavutada aastaks 2005 keskmiseks vanapaberi sisalduseks 56 %. Belgia keskmine oleks hetkel 49,8 %. Olgugi, et ajakirjapaberi puhul on see määr tüüpiliselt madalam, näib nende eesmärkide saavutamine võimatu tõstes korduvkasutatavate kiudude kasutamise määra vaid teistes paberiliikides peale ajakirjapaberi. SEL rõhutab ka ise, et tema positsiooni tõttu Belgia paberitööstuses on standardid otseselt seotud tema tegevusega. Ajalehepaber moodustab vaid piiratud osa toodetavast paberist, mitte kõik ajalehepaberi tootmisüksused ei pruugi paikneda paberijäätmetele piisavalt lähedal ning paljudele neist ei pruugi korduvkasutatavate kiudude kasutamise kõrgemad määrad juba aastaks 2005 majanduslikult kuigi tasuv tunduda. Seetõttu ei ole üllatav, et kerkiv korduvkasutatavate kiudude sisaldus on suund ka ajakirjapaberi tootmises.

([18]) Komisjoni 23. juuli 2003. aasta otsus 2003/814/EÜ riigiabi kohta C 61/2002, mida Ühendkuningriigid kavatsevad anda ajalehtede taastöötlemisüksusele WRAP programmi raames (ELT L 314, 28.11.2003, lk 26).

([19]) Juhtum N 713/02 – Toetus LEIPA Georg Leinfelder GmbH-le, Brandebourg (Saksamaa) (ELT C 110, 8.5.2003, lk 13).

(86) Neljandaks ei ole Belgia ja SEL selgitanud, milline oleks olnud sarnase "normaalse(ma)" korduvkasutatavate kiudude sisaldusega ajakirjapaberi tootmisesse investeerimise alternatiivne investeerimiskulu ning millist kokkuhoidu tegelik investeering võrreldes sellise alternatiivse investeeringuga ohustab. Nad rõhutavad hoopis järjekindlalt, et lisakulutused ei ole vajalikud mitte ainult 80 % korduvkasutatavate kiudude sisalduse saavutamiseks, vaid ka kõrgekvaliteedilise ajakirjapaberi tootmise saavutamiseks masina abil, mis ehitati algselt ajalehepaberi tootmiseks. Näiteks sisaldab investeerimiskulu selliseid elemente nagu kuivatusüksus (kuna superkalandreeritud paberit on keerulisem kuivatada), kolmas kuivatussektsioon (superkalandreeritud paber on raskem), sirged kalandrid pehmete 2 × 4 näpitsatega paberile ilusa läike andmiseks ning superkalandreeritud kvaliteedi jaoks lisatud poolid ja superkalandreeritud kvaliteedi mössimiseks vajalikud uued mössimisvahendid. Parimal juhul võib vaid osa sellest investeeringust lugeda investeeringuks, mis on vajalik korduvkasutuse määra tõstmiseks. ([20])

(87) Viiendaks, nagu nimetatud lõikes 5.3.1, miski ei taga, et investeering võimaldab korduvkasutatavate kiudude kasutamise määra tõstmist või SELi müügi tulemusel tekkivate korduvkasutatavate kiudude kasutamise määra tõstmist. Toetusele ei ole kehtestatud kohustust võtta lisakoguseid vanapaberist, mille on kogunud linn, nagu see oli kehtestatud Shettonile antud toetuse puhul. Et keskkonnale siin otsest kasu ei ole, näib, et toetuse eesmärk on esmajoones innovatsioon. Siiski võib komisjon tugineda toetuste heakskiitmisel, mis on suunatud ainult alusning tööstusuuringute teatavatele etappidele ning konkurentsieelne arendustegevuseks uurimis- ja arendustegevusele antavat riigiabi käsitleva ühenduse raamistikule. ([21]) Mida lähemal uurimis- ja arendustegevus on turule, seda suurem on oht konkurentsi moonutamiseks. Seetõttu on nimetatud raamistiku punktiga 2.3 jäetud välja toetused innovatiivsetele tegevustele, mis ei vasta ülalmainitud etappidele. Kolmandate huvitatud isikute edastatud märkused kinnitasid käeoleva juhtumi puhul konkurentsi moonutamise ohtu.

6. **KOKKUVÕTE**

(88) Belgia täitis kohustuse teavitada toetustest vastavalt asutamislepingu artikli 88 lõikele 3 ning keskkonnakaitsele antava riigiabi suuniste punktile 76.

(89) SELi investeeringud seadmesse PM4 võimaldavad vähendada energia, lisaainete ning vee tarbimist võrreldes ajalehepaberi tavatootmisega. Abikõlblik investeering ulatub 14 100 000 euroni, seega võib lugeda ühisturuga kokkusobivaks toetust 5 640 000 euro ulatuses. Seoses investeeringuga SEK-settepõletussüsteemi peab komisjon ühisturuga kokkusobivaks 13 449 600 euro suurust toetust. Seoses investeeringutega raudteeinfrastruktuuri ning paberijääkide ladustamisse loeb komisjon ühisturuga kokkusobivaks maksimaalselt 4 432 000 euro suuruse toetuse. Kokku loetaks ühisturuga kokkusobivaks 23 521 600 euro suurune summa.

(90) SELi investeeringud üksustesse PM3 ja DIP2 ning mage- ja reovee puhastusseadmetesse ei ole abikõlblikud,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Riigiabi, mida Belgia kavatseb anda N.V.-le Stora Enso Langerbrugge ning mis koosneb 25 900 000 euro suurusest toetusest ja ligikaudu 9 miljoni euro suurusest maamaksuvabastusest, on ühisturuga kokkusobiv 23 521 600 euro ulatuses.

Seega on abi kasutamine lubatud 23 521 600 euro ulatuses.

Abi ülejäänud osa ei ole ühisturuga kokkusobiv ning sel põhjusel ei tohi seda kasutada.

Artikkel 2

Belgia teavitab komisjoni kahe kuu jooksul alates käesoleva otsuse teatavaks tegemisest meetmetest, mida on võetud käesoleva otsuse täitmiseks.

Artikkel 3

Käesolev otsus on adresseeritud Belgia Kuningriigile.

Brüssel, 8. september 2004

Komisjoni nimel,
komisjoni liige
Mario MONTI

([20]) See näitab selgelt, et *kui* investeeringut üksusse PM3 lugeda abikõlbulikuks, siis saab analoogia põhjal keskkonnatoetuste suuniste punktidega 36 ja 37 lugeda *lisa*kulutusteks vaid osa nendest kulutustest.

([21]) EÜT C 45, 17.2.1996, lk 5.

PARANDUSED

Parandatakse Komisjoni määruse (EÜ) nr 1582/2004, 8. septembri 2004 (millega algatatakse uurimine nõukogu määrusega (EÜ) nr 1470/2001 kehtestatud Hiina Rahvavabariigist pärinevate kompaktluminofoorlampide (CFL) impordile kehtestatud dumpinguvastastest meetmetest võimaliku kõrvalehoidmise suhtes, mis toimub Vietnamist, Pakistanist või Filipiinidelt saadetud kompaktluminofoorlampide (CFL), deklareeritud Vietnami, Pakistani või Filipiinide tootena või mitte, importimise teel, ning kehtestatakse nimetatud impordi registreerimise kohustuslikkus) parandus

(Euroopa Liidu Teataja L 289, 10. september 2004)

— leheküljel 56 artikli 1 lõikes 1:

asendatakse: "TARICi kood 8539 31 90*91",

järgmisega: "TARICi kood 8539 31 90*92".

Parandatakse Komisjoni määruse (EÜ) nr 305/2005, 19. oktoober 2004, millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 312/2003 teatavate Tšiilist pärit toodete tariifikvootide osas, parandus

(Euroopa Liidu Teataja L 52, 25. veebruar 2005)

Leheküljel 8, lisas oleva tabeli esimeses veerus:

asendatakse: "09.1937 (*)"

järgmisega: "09.1940 (*)";

asendatakse: "09.1939"

järgmisega: "09.1941";

asendatakse: "09.1941 (**)"

järgmisega: "09.1942 (**)".
